

[டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற
தெய்வசிகாமணி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

பட்டிருக்கின்றன . தமிழகம் முழுவதுமுள்ள மருத்துவ மனைகளிலே இப்போது இதுபோன்ற புனரமைப்புப் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதன் ஒரு பகுதியாகத்தான் குடவாசலிலேயும் இதுபோன்று முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டிய குறைபாடுகளுக்குமான நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மருத்துவமனை கொடவாசல் வட்டத்தின் தலைநகரில் அமைந்திருப்பதால் இதை, வட்ட மருத்துவமனையாக மாற்றி, அதற்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அதாவது கால்பவுண்டு சுவர் கட்டிக் கொடுப்பது, தேவையான படுக்கைகளைக்கொண்ட புதிய வாட்டுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பது, அவசரச் சிகிச்சை பிரிவு அமைத்து கொடுப்பது, எக்ஸ்-ரே எடுக்கும் பிரிவு, ரத்தம்-மலம் போன்றவற்றைச் சோதனை செய்யும் பிரிவு ஆகியவற்றை அமைத்துக் கொடுப்பது, கழிப்பிட வசதியைச் செய்து கொடுப்பது போன்றவற்றை, கருணை உள்ளத்தோடு செய்து தந்திட இந்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்று தங்கள் மூலமாக நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

7. மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும்,
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 26.—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும்,

(ஆ) கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 26.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 53,71,75,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90 - விவாதமும், 205
வாக்கெடுப்பும்-- தொடர்ச்சி.

1989 ஏப்ரல் 24]

திரு. வி. மாமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி துணிகள் தேங்குவதாலும், நூல்விளையேற்றத்தாலும் கைத்தறித் தொழில் மோசமாக நசிந்துகொண்டுவரும் நிலைகுறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26— கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 53,71,75,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 34.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34— நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 68,46,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. ம. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, To discuss the haphazard growth of the residential areas of Madras resulting in over-population in some areas, I move—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34— நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 68,46,97,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத் திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்க்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை நான் படித்தாக அவைக் குறிப்பில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.** உறுப்பினர்களுடைய அரிய கருத்துக்களை கேட்டு இறுதியில் தொகுப்பாக என்னுடைய உரையை ஆற்ற இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் டாக்டர் சுந்தரராஜ்.

டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னை இந்த மாமன்றத்திற்கு அனுப்பி

*314— 363 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்] [1989 ஏப்ரல் 24]

வைத்த பரமக்குடி தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வின் பொதுச் செயலாளர் அவர்களுக்கும் எனது வணக்கத்தை இந்த அவையின் மூலம் தெரிவித்து எஸ்.னுடைய தொகுதியின் நெசவாளர் பிரச்சினையைக் குறித்து இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

பரமக்குடி எமனேஸ்வரம் பகுதியில் 7500 கைத்தறி நெசவுகள் உள்ளன. கைத்தறி நெய்யத் தெரிந்தவர்கள் 10,000 பேர் உள்ளனர். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் 6,000 பேர்கள் அடங்கிய 45 நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1,000 பேர் சொந்த மூலதனத்தில் தறி நெய்பவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள்.

கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில், தறி நெய்யும் நெசவாளர்களுக்கு மாத வருமானம் சராசரியாக ரூ. 250 முதல் ரூ. 300 வரைதான் கிடைக்கிறது. காட்டன் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இந்த அளவு கூலி கிடைப்பது தவிர லாபப் பிரிவினை அடிப்படையில் 1 சதவீதம் முதல் 3 சதவீதம் வரை லாபப் பிரிவினை பங்கீடு கிடைத்து வருகிறது. கூட்டுறவு சங்கத்தில் நட்டம் ஏற்பட்டால், இந்த லாபப் பங்கீடு கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. நெசவாளர்களுக்காக, குரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டம், ஓய்வூதியத் திட்டம் என இரு திட்டங்களை அரசு அறிவித்தும் முழுமையாக அமுல்படுத்தவில்லை. எனவே அரசு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

கூட்டுறவு சங்கங்களின் உற்பத்தியில் 50 சதவீதம் கோஆப்-டெக்ஸ் நிறுவனம் மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. 50 சதவீதம் வெளி மார்க்கெட்டுகளில் ரிபேட் காலங்களில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. கோ-ஆப்-டெக்ஸ் நிறுவனம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு 3 மாதங்களுக்கு பின்னால் விற்பனைத்தொகை கொடுப்பதாலும், உற்பத்தி செய்யும் சங்கங்களுக்கு ரிபேட் காலத்தில்தான் விற்பனை செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை உள்ளதாலும் கைத்தறித் துணித் தேக்கம் ஏற்படுகிறது. இதனால் நெசவாளர்களுக்கு தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியவில்லை. கோ-ஆப்-டெக்ஸ் கொள்முதல் செய்யும் துணிகளுக்கு 30 தினங்களுக்குள் பட்டுவாடா செய்யப்பட வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

கைத்தறித் துணியின் மீது வழங்கும் தள்ளுபடி சலுகை 90 தினங்களுக்குள் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நவீன கருவிகளை கைத்தறியில் புகுத்துவதற்கு நெசவு கருவி சாமான்கள் அனைத்தும் மானியமாகவே அளித்து புதிய பேட்டன் செய்து ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நூல், ஆர்ட் சில்க், ஜரிதை, சாயப்பொருள்கள் சீரான விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

நீண்ட நாட்களாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மத்திய அரசால் ஒதுக்கப்பட்ட 22 ரக ஒதுக்கீடு விசைத்தறியாளர்களால் கோர்ட் மூலம் தடை வாங்கப்பட்டு உள்ளது. தடை நீக்கம் செய்து 22 ரகங்களையும் கைத்தறிக்கே ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விசைத்தறி அதிகரிப்பை தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கைத்தறி தொழிலை பாதுகாக்க வேண்டும் அல்லது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி அடிப்படையில் தறி கூலிகள், குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டம் அமல் செய்ய வேண்டும். தற்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நெசவாளர்களுக்கும் லாபம் கிடைக்கும் பட்சத்தில் பங்கு தொகைக்கு டிவிடென்டும், லாபத்தில் 1 முதல் 3 சதவீதம் குறைந்த அளவு லாபம் பிரிவினை தொகையும் கிடைத்து வருகிறது. ஆனால் மற்ற தொழில்களில் உள்ளவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் என்ற முறையில் இருப்பதால் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 8.33 சதவீதமாகவும், உயர்ந்த பட்சம் 24 சதவீதமாகவும் போனஸ் கிடைக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுச்சங்க நெசவாளர்களுக்கு அந்த சலுகை இல்லை. எனவே வருடாந்திர வேலைக்குரிய கூலி அடிப்படையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைப்பது போல் போனஸ் தொகை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். துணி விற்பனையில் விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது போனஸ் தொகையும் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது நெசவாளர்கள் வாழும் குடியிருப்புகள் போதுமான அளவு காற்றோட்ட வசதி இல்லாமலும், சுகாதார வசதி இல்லாமலும், கழிப்பறை வசதி இல்லாமலும் சிக்கும் இடத்திலேயே தறிகள் அமைத்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். எனவே அனைத்து நெசவாளர்களுக்கும் காற்றோட்டமான, சுகாதார

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

வசதிகளோடு கூடிய வீடுகளும், தனியே தறிக் கூடமும் அமைத்துக் கொடுக்க அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீடு கட்ட 50 சதவீதம் மானியமாகவும், 50 சதவீதம் கடனாகவும் அளிக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கு காசநோய், கண்பார்வை மங்குதல், மூலநோய் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுவதால், அவர்களின் மருத்துவ செலவை ஈடுகட்ட போதுமான வருமானம் இல்லாத காரணத்தால் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு ஒன்றியத்தின் மூலம் நிதி உதவி செய்து கைத்தறி சென்ட்டர்களில் நெசவாளர்களுக்கு தனி ஆஸ்பத்திரி அமைக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு களில் 10 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி நிலையங்களில் நெசவாளர்களின் குழந்தைகளை மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கும் தேசிய விடுப்பு, மருத்துவ விடுப்பு போன்ற விடுப்பு நாட்களுக்கு ஊதியம், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் நெசவாளர்களின் குழந்தைகளை வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு இல்லாமலேயே கூட்டுறவு நிறுவனங்களே நேரிடையாகச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அனைத்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்ப இன்கூரன்ஸ் திட்டத்தில் 55 வயதிற்குள் இறந்தால் அரசால் 3000 ரூபாயும், கோ-ஆப்டெக்ஸ் 2000 ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 5000 ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு வயது வரம்பை 60 ஆக உயர்த்தியும், இறந்தாலும், ஓய்வு பெற்ற பின் இறந்தாலும் 10,000 ரூபாய் வழங்குவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்களில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு ஓய்வு பெற்ற பின் மாதம் ரூ. 100, அவர்கள் இருக்கின்றவரை பென்சன் தொகையாக வழங்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூல் விலையை கட்டுப்படுத்த, நூல் லெவி கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்யுமாறு அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு, நூல் தட்டுப்பாட்டை போக்க

1989 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

அரசு நூல் பாங்கு அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நூல் மீது உள்ள விற்பனை வரி 2 சதவீதத்தை நீக்க வேண்டும். சிட்டா நூல் சாயம் சலவை செய்வதற்கு உள்ள ஒப்பந்தக் கூலிகள் மீது விற்பனை வரி 5 சதவீதம் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பங்கள் வாழக்கூடிய வீடுகளுக்கு குறைந்த மின்சாரக் கட்டணமாக யூனிட் ஒன்றுக்கு 10 பைசா வீதம் நிர்ணயம் செய்ய அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எடுத்துக்காட்டாக இந்தத் திட்டம் கர்நாடக மாநிலத்தில் அமலில் இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலில் உள்ள உப தொழிலைச் செய்பவர்களுக்கு—பாவு துவைத்தல், சாயம் தோய்த்தல் நூல் சுற்றுதல் இவைகளில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு—பென்ஷன் மற்றும் குரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டம் ஆகியவை அமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ள அனைத்து கைத்தறி சிப்பந்திகளையும் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர் சங்கங்களிலும், மாஸ்டர் வீவர்களிடமும் நெய்யும் நெசவாளர்களுக்கு ரூ. 25 சதவீத கூலி உயர்வு வழங்க வேண்டுமென்றும், நலிவடைந்த சங்கங்களை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்டாக் விற்பனையாகியும், ரிபேட்டில் விற்கக்கூடிய 50 சதவீதம் சரக்குகள் விற்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோ-ஆப்டெக்ஸ் துணி வற்ற பின்பும், இந்த ரிபேட்டில் விற்கக் கூடிய துணி நெய்வதற்கு அரசு ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறி ஆடைகளை அரசு மூலம் அரசு ஊழியர்களுக்கு விற்பனை செய்தால் கைத்தறித் தொழிலுக்கு வாழ்வு அளிக்க முடியும் என அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

ரிபேட்டுக்குப் பதில் சப்சிடி கொடுப்பதாக மத்திய அரசு அறிவித்துள்ளது.

ரிபேட்டுக்குப் பதில் சப்சிடி கொடுப்பதால் கன்ஸ்யூமர் அட் ராக்ஷன் போய்விடும். ரிபேட்டில் கூட விற்பனை அதிக

[டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

இலாபம் கிடைக்கும்; அரசுக்கும் இலாபம் கிடைக்கிறது; தொழிலாளர்களுக்கும் இலாபம் கிடைக்கிறது. அதனால் சப்ஸிடியில் ஒரே அளவாகத்தான் இலாபம் இருக்கும். சப்ஸிடியில் கச்சாப் பொருள்களுக்கு மட்டும் தான் இலாபம் கிடைக்கிறது. அதனால் consumer -க்கு நஷ்டம் இல்லாத, நெசவாளர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடிய சப்ஸிடி தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று அரசை வற்புறுத்தி, இதை மத்திய அரசுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவாப்டெக்ஸில் pure silk என்பது கோடி ஸ்டாக் உள்ளது. ஆனால் பம்பர், பனாரஸ் துணி ஸ்டாக் இருபது இலட்சத்திற்கும் குறைவாகத்தான் உள்ளது. பம்பர், பனாரஸ் துணிகள் பரமக்குடி-எமனேஸ்வரம் பகுதியில் நெய்கிறார்கள். கோவாப்டெக்ஸ் ஆரம்பித்தது ஏழை மக்களைக் காப்பாற்றத்தான், முன்னேற்றத்தான். ஆனால் pure silk 80 கோடிக்கு வாங்கி, கோவாப்டெக்ஸ் ஸ்டாக் வைத்துள்ளது வருத்தத்திற்குரியது. எனவே, pure silk வேண்டுமானால் open market-இல் விற்றுக் கொள்ளலாம். பல வருஷங்களானாலும் பாதிப்பு ஏற்படாது. ஸ்டாக் அதிகமாக இருப்பதால், கோவாப்டெக்ஸ் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாகக் கொடுக்கக் கூடிய production plant இன்னும் ஏப்ரல் ஆகியும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, Advance Intimation for production கொடுக்க வேண்டும். Production Plant-இல் தயாரித்த துணிகள் ஐம்பது இலட்சத்திற்கு இப்பொழுது தேங்கியுள்ளது. அந்த ஐம்பது இலட்சம் துணிகளையும் அரசு ஏற்க வேண்டும்.

இரண்டு மாதங்களாகக் கோவாப்டெக்ஸில் pay போடப்படவில்லை. year ending -இல் சரக்குகள் வாங்கப்படவும் இல்லை. சங்கங்கள் நஷ்டம் இல்லாமல் நடக்க கோவாப்டெக்ஸ் pay போட வேண்டும். முன் தேதிமிட்டு, உடனே, நெய்த துணிகளை வாங்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன் வணக்கம்.

திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சாத்தூர் தொகுதி சட்டமன்றத்திற்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் என்னை வெற்றி பெறச் செய்த எனது அன்புத் தலைவர், தமிழினத் தலைவர், மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எனது இதயபூர்வமான நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி]

சாத்தூர் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராக என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தப் பேரவைக்கு என்னை அனுப்பி வைத்துள்ள சாத்தூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு எனது உளங்கலிந்த நன்றியை இந்தப் பேரவை மூலம் தெரிவித்து என்னுடைய கன்னிப்பேச்சைத் துவக்குகிறேன்.

கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் சுமார் நாலரை இலட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. இதைச் சார்ந்த சுமார் 15 இலட்சம் நெசவாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் நிலை, கடந்த இரண்டாண்டுகாலமாகப் பரிதாபகரமான நிலையில் உள்ளது. கைத்தறித் துணித் தேக்கத்தின் காரணமாகத் தொழில் இல்லாமல் வேலையிழந்து இருக்கும் நிலையைப் போக்க நெசவாளர்கள் நல்வாழ்வு பெற என்னுடைய ஆலோசனைகளையும் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

1986 மார்ச் மாதத்தில் மத்திய அரசு கைத்தறி ரக ஒதுக்கீடு சட்டம் 22 ரகங்களுக்குப் பிறப்பித்தது. ஆனால் வ்சைத்தறியாளர்கள் சம்மேளனம் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும், டெல்லி உச்ச நீதி மன்றத்திலும் கைத்தறி ரக ஒதுக்கீடு சட்ட அமுலை நிறுத்தி வைத்து உத்தரவுகள், ரிட் மனு எண்கள் 3556, 9090, 10967, 4110 நாட்கள் முறையே 24—4—1986, 5—9—1986, 22—9—1988 மற்றும் 22—3—1989 ஆகிய உத்தரவுகள் பெற்றுள்ளது.

எனவே, கடந்த மூன்றாண்டுக் காலமாகக் கைத்தறியாளர்களைக் கடுமையாகப் பாதிக்கக்கூடிய இந்தத் தடை உத்தரவை ரத்து செய்து கைத்தறி ரக ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தை அமல்படுத்த மத்திய அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கத் தமிழக அரசு வலியுறுத்தும்படி வேண்டுகிறேன்.

அயல்நாடுகளுக்கு பருத்திப் பஞ்சுகள், பருத்தி நூல்கள், சாய மருந்துப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய அரசு அனுமதித்திருப்பதை ரத்து செய்ய தமிழக அரசு வலியுறுத்தும்படி வேண்டுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

ஆர்ட் சிலக் யார்ன், நார்ப்பட்டுக்கு மத்திய அரசு விதித்துள்ள இறக்குமதி வரியை முழுமையாக ரத்து செய்ய மத்திய அரசைத் தமிழக அரசு வலியுறுத்த வேண்டுகிறேன்.

[திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

கைத்தறித் துணி விற்பனையின் பேரில் வருடத்தில் 100 நாட்கள் பிரதி மாதம் 1ஆம் தேதி முதல் 5ஆம் தேதி வரை மாதத்திற்கு 5 நாட்கள் வீதம் 12 மாதங்களுக்கு 60 நாட்களும், தைப் பொங்கல், கைத்தறி வாரம், பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள், தீபாவளி, கிறிஸ்துமஸ் போன்ற பண்டிகை நாட்களுக்கு 40 நாட்களும் என்று ஆக மொத்தம் 100 நாட்கள் மொத்த விற்பனைக்கும், சில்லறை விற்பனைக்கும் 20 சதவீதம் ரிபேட் கொடுக்க மத்திய அரசு அனுமதிக்கும்படி தமிழக அரசு வலியுறுத்த வேண்டுகிறேன்.

விசைத்தறிகளில் பருத்தி சிட்டா நூல்கள், ஸ்டேபிள் பைபர் சிட்டா நூல்கள் உபயோகிப்பதை மத்திய அரசு தடை செய்ய வேண்டுமென்றும், இந்த சிட்டா நூல்களின் உபயோகம் முழுவதையும் கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் மத்திய அரசை தமிழக அரசு வலியுறுத்த வேண்டுகிறேன்.

அயல் நாடுகளிலும், வெளி மாநிலங்களிலும், தமிழகத்திலும் மேலும் அதிகமான கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலம் கைத்தறித் துணி விற்பனை நிலையங்களை அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

அதிநவீனமான மோஸ்தரில் கைத்தறித் துணி ரகங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு 5,000 கைத்தறிகளுக்கு மேலுள்ள நகரங்களில் 'ட்ரெயினிங் சென்டர்' ஏற்படுத்தி நெசவாளர்களை பயிற்றுவிக்கவும், சிறந்த கைநெசவு டிசைனர்களுக்கு பரிசு அளிக்கவும் வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தில் உள்ள 18 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளையும் அறிவுப் பூர்வமாக நிர்வகிக்க தகுந்த ஊழலற்ற நிர்வாக இயக்குநர்களை நியமித்து மேற்படி 18 நூற்பாலைகளும் இலாபகரமாக இயங்கவும் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு தாராளமாக நூல் சப்ளை செய்யவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

பருத்தி சிட்டா நூலுக்கு விதிக்கப்படும் இரண்டு சதவீத விற்பனை வரியையும், ஸ்டேபிள் பைபர் நூலுக்கு விதிக்கப்படும் 5 சதவீத விற்பனை வரியையும் ரத்து செய்ய வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்தில் பிரைமரி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தேங்கியுள்ள கோடிக்கணக்கான கைத்தறி துணிகளை கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலம் விற்பனை செய்ய நடவடிக்கை எடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவிட வேண்டுகிறேன்.

1989 ஏப்ரல், 24] [திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி]

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பருத்தி நூல் விலைகள் இரட்டிப்பு மடங்காக உயர்ந்துள்ளதத் தடுத்து நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்க தமிழக அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் கைத்தறிக்குத் தேவையான சாயமருந்து, மற்றும் கெமிக்கல் பொருள்கள் 50 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளதை தடுத்து, நியாயமான விலைக்கு கொண்டுவர தமிழக அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

கைத்தறியில் 'பிட்லூம்ஸ்' (Pit Looms) குழித்தறிகள், டேபிள்லூம்ஸ் மேசைத்தறிகள் இயங்கி வருகின்றன. காமராசர் மாவட்டத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 'டேபிள்லூம்' மேசைத்தறி வாங்குவதற்கு தறி ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஆபிரம் வீகம் இரண்டாயிரம் தறிகளுக்குக் கடனுதவி வழங்க வேண்டுகிறேன்.

கைத்தறியாளர்களுக்கு அச்சு, பண், நாடா, நூல் கூற்றும் குழல்கள், ராட்டை செட், மரப்பேட்டு பெட்டிகள், ஐக்காடு பெட்டிகள் இலவசமாக வழங்குவதற்கு வருடத்திற்கு ரூபாய் 50 லட்சம் மானியம் வழங்க வேண்டுகிறேன்.

காமராசர் மாவட்டத்தில் புதிதாக அசல்பட்டு ரகங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு 5,000 கைத்தறிகள் புதியதாக வாங்குவதற்கு தறி ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1,000 வீதம் மானியம் வழங்க கைத்தறி மானியத்தில் ரூபாய் 50 லட்சம் மானியம் வழங்க வேண்டுகிறேன்.

காமராசர் மாவட்டத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வருடத்திற்கு 1,000 குடியிருப்பு வீடுகள் கட்ட வீடு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 15,000 கடனும், அதில் 33 சதவீத மானியமும் வழங்க கைத்தறி மானியத்தில் நிதி ஒதுக்க வேண்டுகிறேன்.

காமராசர் மாவட்டத்திலுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பங்கு மூலதனத்திற்காக (ஸ்டேட் பார்ட்டிசிபேஷன்) சங்கத்தில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ரூபாய் 50 ஆயிரத்திலிருந்து, 100 ஆயிரம் வரை தமிழக அரசு நிதி உதவி செய்திட வேண்டுகிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக படிப்படியாக நெசவு வேலை குறைந்து, வேலையில்லாமல் தவிக்கும் காமராசர் மாவட்டத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஏழை நெசவாளர்களுக்குக் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 200 கடன் உதவி தமிழக அரசு வழங்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி] [1989 ஏப்ரல், 24]

தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து கைத்தறி நெசவாளர்களையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களாக்கி அவர்களுக்கு நிரந்தரப்பணி, பணிப்பாதுகாப்பு, குறைந்தபட்ச மாத ஊதியம், போனஸ், வருங்கால வைப்பு நிதி ஆகியவைகள் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உறுதி செய்யப்பட தமிழக அரசை வேண்டுகிறேன்.

பிர்லா குரூப்புக்கு நாக்காலிலும், மாவூரிலும் உள்ள ஸ்டேபிள் ஃபைபர் பஞ்ச ஆலைகளில் தமிழகத்தில் உள்ள ஒரு சில பெரிய நூற்பு ஆலைகளுக்கு ஏகபோகமாக தன்னிச்சையாகக் கொடுத்து வரும் ஸ்டேபிள் ஃபைபர் பஞ்சுகளை கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கும் நலிந்த நூற்பு ஆலைகளுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்ய தமிழக அரசு உத்தரவிட வேண்டுகிறேன்.

கடந்த 6 மாத காலத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 40 ரூபாய் முதல் 50 ரூபாய் வரை நார்ப்பட்டு, ஆர்ட் சில்க் விலைகள் உயர்ந்துள்ளதை அவ்வப்போது மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறியும் மேற்படி மூலப் பொருட்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்ய எந்த முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. குறிப்பாக நம் இந்திய நாட்டில், National Rayan Corporation, Indian Rayan Corporation, Century Mills, Viscose Travancore Rayans போன்ற நார்ப்பட்டு தயார் செய்யும் 7 மில்களும் ஒரு சிண்டிகேட் அமைத்து அவ்வப்போது விலையை தாறுமாறாக உயர்த்தி வருகிறார்கள். இது குறித்து ஒரு சீரான விற்பனை முறையை நிர்ணயம் செய்ய தமிழக அரசை வேண்டுகிறேன்.

1977 முதல் 1988 முடிய 12 ஆண்டுகளில் காமராசர் மாவட்டத்தில் உள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் மூலம் கொள்முதல் செய்த பருத்தி நூல், ஸ்டேபிள் ஃபைபர், மற்றும் நார்ப்பட்டு, ஆர்ட் சில்க் கொள்முதல் பில்களை சரிபார்த்து பினாமி பில்களைக் (ஃபோகஸ் பில்கள்) கண்டுபிடித்து, மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவும். வேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட நூல் கொள்முதல் பினாமி பில்களை வைத்து கணக்குகள் எழுதி நெசவாளர்களுக்கு நூல் சப்ளை செய்ததாகவும், நெசவுக் கூலிக் கொடுத்து ஜவுளிகள் உற்பத்தி செய்ததாகவும் அந்த ஜவுளிகளை 20 சதவீத ரிபேட்டில் விற்பனை செய்ததாகவும் பினாமியாக கணக்கு எழுதியதையும் அந்த ரிபேட்டுத் தொகைகளை கூட்டுறவு அதிகாரிகளின் துணையுடன் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள் மோசடி செய்ததையும் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

காமராசர் மாவட்டத்தில் உள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நூல், ஸ்டேபிள் ஃபைபர், நார்ப்பட்டு, சாயமருந்துப் பொருட்கள், இருப்புக் கணக்குகளை கையிருப்புடன் சரிபார்த்து, குறைவு படிக்குரிய தொகைகளை வசூல் செய்ய தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

1989 ஏப்ரல், 24] [திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி]

காமராசர் மாவட்டத்தில் உள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சங்க மெம்பர்கள் பெயரில் சில சங்கத் தலைவர்களால் நூல் ஸ்டேபிள் மற்றும் நார்ப்பட்டு சப்ளை செய்ததாக பொய்யான விநியோக கணக்குகளை எழுதி மோசடி செய்திருப்பதை சரிபார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

காமராசர் மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்க வேண்டிய இருப்பு நூல்களையும், சாய மருந்துகளையும், ஸ்டேபிள் பைபர், மற்றும் நார்ப்பட்டு ஆகியவைகளை கையாடல் செய்து, அதற்குப் பதிலாக கழிவு நூல்கள் கழிவு ஸ்டேபிள் பைபர் கழிவு நார்ப்பட்டிகளையும் கெட்டுப்போன அல்லது மலிவான சாய மருந்துப் பொருட்களையும் சங்கத்தில் இருப்புக்கு வைக்கப்பட்டு இருப்பதை சரிபார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

தமிழ்நாடு மாநில நெசவாளர் சங்கத்தால், கோ-ஆப்டெக்சால் தமிழகத்தில் உள்ள பிரைமரி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வரவேண்டிய பாக்கித் தொகைகளை பட்டுவாடா செய்ய தமிழக அரசு உத்தரவிட வேண்டுகிறேன்.

முன்பு நியமனம் செய்யப்பட்ட நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளால் உயர்நீதிமன்றத்தில் பெறப்பட்டுள்ள Statusquo Jurisdiction order- -ஐ விலக்குவதற்கு தமிழக அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

என்னுடைய சாத்தூர் தொகுதியிலுள்ள நெசவாளர்கள் வலை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுவதால், நெசவாளர் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஒரு குவினிடால் அரிசி இலவசமாக தமிழக அரசு வழங்க வேண்டுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் 12 ஆயிரம் கைத்தறிகள் உள்ளன. கடந்த 2 ஆண்டுக் காலமாக வேலையில்லாமல் தவிக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் போதுமான வேலையும், கூலியும் கொடுத்து காப்பாற்றும்படி, இமாலயக் கருணை உள்ளம் கொண்ட மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களை மெத்தப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பேரவையில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன் வணக்கம்.

* திரு. எ. ஏகாம்பர ரெட்டி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்றைக்கு இந்த ஹாண்ட் ஹாம் மானியத்தின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். இந்த மானியத்திற்கு 53 கோடியே 71 லட்சத்து 75 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கைத்தறித் துறை புனிதமானது. புராதனமானது. இதிலே கடந்த ஆண்டு

[திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி] [1989 ஏப்ரல், 24]

1,673 சொசைட்டிகள் இருந்தன. இந்த ஆண்டு 1,665 சொசைட்டிகளாக குறைந்துவிட்டது. கைத்தறியைப் பார்க்கப் போனால், 3 லட்சத்து 97 ஆயிரத்திலிருந்து 2 லட்சத்து 58 ஆயிரத்திற்குக் குறைந்திருக்கிறது. ஆக 1 லட்சத்து 39 ஆயிரம் தறிகள் குறைந்துவிட்டது.

[முற்பகல் 11.00]

சொசைட்டிகள் 8 குறைந்திருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், விசைத் தறிகள் அதிகமாக காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக வளர்ந்து வருகின்ற காரணத்தினால், இப்போது கைத்தறிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற நிலை குறைந்துவிட்டது. இப்போது கைத்தறிகள் கிராமப்புறங்களில் விவசாயத்திற்குப் பிறகு மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்று 15 இலட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்களிலிருந்து இப்போது 30 இலட்சம் பேர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட புராதனத் தொழில் நாள்தோறும் கடினமாகக் கொண்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அதிக அளவிற்கு விசைத் தறிகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுத்து, அதை வளர்க்கச் செய்வதுதான் ஒரு கைத்தறி நெசவாளி ஒரு நாளைக்கு அதிக பட்சம் 8 மீட்டர் நெய்கிறார் அதுபோன்று விசைத் தறியிலே ஒருதொழிலாளி ஒரு நாளைக்கு 40 மீட்டர் நெய்யலாம். கைத்தறிக்கு ரூ. 8-லிருந்து ரூ. 15 வரை கூலியாகக் கிடைக்கிறது. விசைத் தறியிலே நெய்பவருக்கு ரூ. 40 ஆதாயமாக, கூலியாகக் கிடைக்கிறது. அந்த வருமானத்தை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், கைத்தறியிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு நெசவாளி, அந்தத் தொழிலாளி, விசைத்தறிக்குப் போய் அந்தத் தொழிலை ஆதாரமாக வைத்துக் கொள்ளும் நேரம் இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது. சாதாரணமாக ஒரு தொழிலாளிக்குத் தவறாமல் எங்கே கூலி அதிகமாக, லாபகரமாகக் கிடைக்கிறதோ அங்கே போவது சகஜமான குணம். ஆதலால் அந்தக் கைத்தறிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அந்தத் தொழிலிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அரசு முன்வந்து ஒரு 'எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியைப்' போட்டு, அவர்களுக்கு தேவையான வசதிகளைச் செய்து மீண்டும் அந்தக் குறைந்த கைத்தறிகளை, கடந்த ஆண்டு இருந்ததைப் போல்—அதிகப்படுத்தாவிட்டாலும்கூட, கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலே இணைத்து கவரேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் கூட்டுறவில் போகக் கூடிய கவரேஜ் நாள்தோறும் குறைந்து கொண்டே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் குறைக்காமல் கடந்த ஆண்டு இருந்த 3 இலட்சத்திற்காவது உயர்த்தினால் நன்றாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளில் கைத்தறியே இல்லாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் கைத்தறித்துறை அமைச்சரவர்கள் அவன செய்து, அக்கறை எடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்களின் மூலமாக

1989 ஏப்ரல், 24] [திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி]

யோசனை செய்து ஒரு 'எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியை' போட்டு மீண்டும் கைத்தறி விசைத் தறிக்குப் போகாமல், கைத்தறியாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத் தேவையான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது கைத்தறிக்கு நாம் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகள் மிக மிகக் குறைவு. கோ-ஆப்பரேடிவ் சொஸைட்டிகளிலே கவரேஜ் இல்லை இல்லை என்று சொல்கிறோமே தவிர, சொஸைட்டிகளைக் கேட்பவருக்கு சொஸைட்டி கொடுப்பதே இல்லை இந்த விதிகளைத் தளர்த்தி, 50தறிகள் இருந்தால் அதற்கு ஒரு சொஸைட்டி கொடுத்தால் கிராமப் புறங்களிலே பிரைவேட் ஒனர்சிடம் போகாமல் அவர்கள் எல்லாம் சொஸைட்டிக்கு வர வாய்ப்பு இருக்கும். பிசினஸ் பீப்பிள் அவர்களிடம் நிறைய இருக்கிறார்கள். அந்த நெசவாளர்களுக்கு அதைவிட கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூலி கொடுத்தால் அங்கே சேர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே கூடுமான அளவிற்கு கைத்தறி குறைந்து போகாமல் இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு 'ஷேர் கேப்பிடல் லோன், ஓர்க்கிங் கேபிடல் லோன்' அதிகமாகக் கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நூல் விலை கவர்னர் ஆட்சிக்கு முன்பு, 40-ஆம் நம்பர் நூலின் விலை ஒரு பெட்டிக்கு ரூ. 230-ஆக இருந்தது. கவர்னர் ஆட்சியிலே ரூ. 190-ஆக வந்தது. இப்போது ரூ. 230-க்குப் போயிருக்கிறது. அதற்கு மாநில அரசு பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாக நூல் விலை ஏறியதன் காரணத்தால் தான் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற ஏழை, எளிய மக்கள் உபயோகப் படுத்தக் கூடிய அந்த 40-ம் நம்பர் நூலின் விலை இன்றைக்கு ரூ. 230-ஆக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் மிகவும் அல்லல்படுகிறார்கள். பிரைவேட் சொஸைட்டிகளில் இருப்பவர்களுக்கு அதை புரொடக்ஷன் காஸ்ட் போக கொடுக்கிறார்கள். அவுட்சைட் கோஆபரேடிவ் பூலில் இருப்பவர்கள் ரூ. 230-க்கு வாங்கி நெசவு செய்து மாஸ்டர் வீவருக்குக் கொண்டு போய் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கூலி கிடைக்கும்? அதனால் 'ஹேண்ட்லாம் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன்' முன்வந்து அந்த நூலின் விலையைக் குறைப்பதற்கு ஓரளவிற்கு சப்ஸிடைஸ் செய்தாவது ரூ. 200-க்குக் கொடுத்தால் தான் அவர்களுக்கு கூலி கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கும். அவுட்சைட் கோ-ஆபரேடிவ்-ல் இருக்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கூட வசதி செய்வதற்கு முன்வர வேண்டும். அதே போன்று ஏராளமான பெண்கள் கிராமப்புறங்களில் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஷேர் கேப்பிடல், வொர்க்கிங் கேப்பிடல் எல்லாம் கொடுப்பதற்கு சொஸைட்டிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஒரு சொஸைட்டிக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் வீதம் 5 சொஸைட்டிகள் தான் ஸ்டார்ட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சொஸைட்டிகளை அதிகமாக்க வேண்டும்.

[திரு. ஏசாம்பர ரெட்டி] [1989 ஏப்ரல், 24]

பெண்களுக்கு அதிகமாக ஊக்கம் கொடுப்பதற்கும், அவர்களுக்கு வொர்க்ஷெட் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும், தற்போது வொர்க்ஷெட் கட்டிக் கொடுக்கிற புரொவிஷன் மிகவும் குறைவு. 15 ஆயிரம் ரூபாயில் என்ன வொர்க் ஷெட் வரும்? 10,000 ரூபாய் லோன்—கொடுக்கிறார்கள். 2½ ஆயிரம் சென்டிரல் கவர்ன்மெண்ட், 2—1-2 ஆயிரம் ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்ட் மானியம். இந்த 15 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து அவர்களுக்கு ரெசிடென்ஷியல் கம் வொர்க் ஷெட் எப்படி வரும்? குறைந்தது அதை 25 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தி, 15 ஆயிரம் ரூபாய் லோன் கொடுத்து, பத்தாயிரம் ரூபாய் சப்ஸிடியாக செய்து, ஸ்டேட் சப்ஸிடி 5 ஆயிரம், சென்ட்ரல் சப்ஸிடி 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்று செய்தால் ஓரளவுக்காவது அவர்கள் ஷெட்டுகளையும் வீடுகளையும் கட்ட முடியும். அந்தக் காரணத்தாலே அதை 25 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செங்கை அண்ணா மாவட்டத்தில் பள்ளிப்பட்டு தொகுதி—என்னுடைய தொகுதியிலே, 70 சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அந்த 70 சொசைட்டிகளிலே 1983-ஆம் ஆண்டிலே பிரிண்ட் சேலைகள் வேண்டுமென்று ஆர்டர் கொடுத்து, அதன்படி கர்நாடக மாநிலத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்தக் கர்நாடக மாநிலத்திற்கு 3 லட்சம் சேலைகளை அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்த 3 லட்சம் சேலைகளில் 2½ லட்சம் சேலைகளை 6 மாதம் பொறுத்து, திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். அந்த 2½ லட்சம் சேலைகளின் மதிப்பு 80 லட்சம் ரூபாய். அந்த 80 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சேலைகளை 6 மாதம் கழித்து திருப்பி அனுப்பி விட்டது குறித்து அப்போதிருந்த அரசிடம் என்ன முயற்சி செய்தும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டில் டெக்ஸ்டைல்ஸ் மினிஸ்டர் மிர்தா அவர்களே ஸ்டேட் ஹெண்ட்லாம் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியே புரொக்கியூர் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவு இட்டார்கள். ஸ்டேட் கோவாப்டெக்ஸ் அதை புரொக்கியூர் பண்ண மறுத்து விட்டார்கள். அப்போது கவர்ன்ரை நூங்கள் போய் சந்தித்தோம். கவர்னர் அவர்கள் ஒவ்வொரு சேலையையும் ரூ. 19-40 பைசா, வுக்கு விற்றுக் கொள்ளச் செய்யும்படி உத்தரவிட்டார்கள். அந்த சேலைகளுடைய காளஸ்ட் ஆப் புரொடக்ஷன் 31 ரூபாய் வருகிறது. 19 ரூபாய்சில்லரை போனால் 11 ரூ, சில்லரை ஒவ்வொரு சேலைக்கும் அந்த சொசைட்டிக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அந்த நஷ்டத்தை யார் சரி செய்வது? இந்த நஷ்டத்தினால் 70 சொசைட்டிகளுக்கும் சேர்த்து 59 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இந்த 59 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டதன் காரணத்தால், சொசைட்டிக்கு இருக்கக்கூடிய கவரேஜ் குறைந்து விட்டது. அப்படி குறைந்து விட்ட காரணத்தால் சொசைட்டிகள் எல்லாம் டார்மெண்ட்டாக இருக்கின்றன. 10 ஆயிரம் நெசவாளிகள் வேலை இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்து நம்முடைய சர்க்கார் இப்போது கலைஞர் ஆட்சியிலே ஒரு புரொவிஷன் வைத்திருக்கிறது.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. எ. ஏகாம்பர ரெட்டி]

எந்த சொசைட்டியாவது கேஷ் கிரெடிட் வாங்கி அதை திருப்பிக் கட்டாத நிலைமை ஏற்பட்டால், அந்த நிலைமையைச் சரி கட்டுவதற்கு ஒரு புரொவிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புரொவிஷனைப் பயன்படுத்தி என்னுடைய பள்ளிப்பட்டுத் தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய 70 சொசைட்டிகளுக்கும் உதவி செய்து வேண்டும். அவர்கள் மேல் தவறு இல்லை. கவர்ன்மெண்ட் ஆர்டர் கொடுத்தது. ஆர்டர் கொடுத்த பிரகாரம் 3 லட்சம் சேலைகளைத் தயார் செய்தார்கள். தயார் செய்து, கர்நாடக மாநிலத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அனுப்பி வைத்ததில் இரண்டரை லட்சம் சேலைகள் திருப்பி வந்தன. திரும்பி வந்த சேலைகளை அவர்களே வைத்துக் கொள்ளச் சொன்னார்கள். அதை ரூ. 19.40 பைசா தான் விற்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன் பிரகாரம் விற்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு சேலைக்கும் ரூ. 11 நஷ்டம் வந்தது. அந்த நஷ்டத்தை 80 கட்டக்கூடிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அந்த சர்க்கார் அதை செய்யவில்லை. ஆனால் இந்த சர்க்காரிலே ஒரு புரொவிஷன் இருப்பதால், அதை உபயோகப்படுத்தி இந்த 70 சொசைட்டிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற 59 லட்ச ரூபாய் நஷ்டத்தை சரிக்கட்டி கொடுக்கும்படி உங்களை தாழ்மையுடன் 4 பா நாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால் வேறு ஏதாவது யோசனை செய்து, அவர்களுக்கு டைம் கொடுத்து, புரொவிஷன் கொடுத்து, குறைந்த பட்சம் 5 ஆண்டுகளாவது டைம் கொடுத்து கடனைக் கட்டி, அதற்கிடையில் கேஷ் கிரெடிட்டிலே டிரான்ஸ்சேக்ஷனைப் பண்ணுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து உதவி செய்து, கேஷ் கிரெடிட் டிரான்சாக்ஷனுக்கு பெர்மிசன் கொடுத்து, 5 ஆண்டுகள் டைம் கொடுத்து, அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும் சொசைட்டி நடைபெறவும், சர்க்காருக்கு சேர வேண்டிய பணத்தை சேர்ப்பதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்து, ஆதரவு தந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை உங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இன்டரஸ்ட் சப்ஸிடியின் கீழே 150 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். கவர்ன்மெண்ட் டிரான்ஸ்சாக்ஷன் 180 கோடி கொடுக்கிறார்கள். 150 லட்சம் ரூபாயை இன்டிரஸ்ட் சப்ஸிடி என்று கொடுக்கிறார்கள். அந்த இன்டிரஸ்ட் சப்ஸிடி கொடுத்து கோவாப்லெக்ஸ் ஸ்தாபனத்திற்கு இரண்டரை பெர்செண்ட் பேங்க் ரேட்டை விட கம்மியாகக் கொடுத்தால் கூட, சொசைட்டியை சரிவர நடத்தினாலும் கூட, அதை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு என்ன காரணத்தினாலோ முடிவதில்லை. ஆதலால் அந்த இன்டிரஸ்ட் சப்ஸிடியை கொஞ்சம் ரைஸ் பண்ணி 150 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து, 300 லட்சம் ரூபாயாக ஏற்றினால் நன்றாக இருக்கும். கடந்த ஆண்டு 180 கோடி ரூபாய் கேஷ் ரேட், அதை இந்த ஆண்டு 190 கோடிக்கு ஏற்றுவதாக முயற்சி. இந்த ஆண்டுக்கு இன்னும் ஒரு பத்து கோடி ரூபாய் ஏற்றினால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. ஏகாம்பர ரெட்டி] [1989 ஏப்ரல் 24]

[முற்பகல் 11-10]

இந்த ஆண்டு இந்த அரசு கலைஞர் ஆட்சியிலே ஏழை, எளிய மக்களுக்கு இலவசமாக ஒரு சேலையும், ஒரு வேட்டியும் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தது என்பது நல்ல மகிழ்ச்சியான செய்தி. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு கோடி மக்களுக்கு—ஏழை, எளிய மக்களுக்கு—பிலோ பாவர்ட்டி லைனில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இத்திட்டம் பயனளிக்கும். ஒரு இலட்சம் வீவர்ஸ்ஸுக்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கும் 1 கோடி ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த சேலையும் வேட்டியும் இலவசமாக கொடுத்ததற்கு நன்றி கலந்த பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். ஜி. தாபாலன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் உறுப்பினராக பங்கு பெறுவதற்கு வாய்ப்பளித்த எங்கள் ஆருயிர் அண்ணனும், தமிழ் இனத் தலைவரும், தமிழக முதல்வருமான மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களே, கழகத்தின் பொதுச் செயலாளரும், கல்வி அமைச்சருமான மாண்புமிகு இனமான பேராசிரியர் அவர்களே, சேலம் மாவட்ட கழகத்தின் செயலாளரும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சருமான பாசமிகு அண்ணா மாண்புமிகு வீரபாண்டியார் அவர்களே, கைத்தறித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு தங்கவேலு அவர்களே, சேலம் 1-வது தொகுதியிலிருந்து பெருவாரியான வாக்கு வித்தியாசத்தில் என்னை வெற்றி பெறச் செய்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் மற்றும் இந்த அவையில் அமர்ந்திருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், உறுப்பினர் அனைவருக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

செய்யும் தொழில் அனைத்தும் சீர்தூக்கி பார்க்கும் கால் நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை என்று ஒருகாலத்தில் சிறப்பு பெற்றிருந்த நெசவுத் தொழில் இன்று நலிவுற்று, சிதைந்து கொண்டிருக்கிறது. நூல் விலை ஏற்றம், பட்டு விலை ஏற்றம், கூலி குறைவு, புதுமை மில் துணி மோகப் போன்றவைகளினால் கைத்தறித் துணி மீது நம் மக்களுக்கு நாட்டமில்லை.

மக்கள் விரும்பும் வண்ணம் கைத்தறிகளிலும் துணிகளை உற்பத்தி செய்து மில் துணிகளுடன் போட்டி போடவும் முடியும்.

அதற்கு முதல் கட்டமாக நலிந்திருக்கின்ற நெசவாளர்களை தூக்கி நிறுத்த அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கின்ற நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுகிறேன்.

நான் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக கைத்தறி, விசைத்தறி ஜவுளி உற்பத்தியாளன் என்ற முறையிலும், கைத்தறி துறையைச் சார்ந்த சங்கங்களின் நிர்வாக பொறுப்பில் இருந்து வருபவன் என்ற முறையிலும் சிலகருத்துக்களை மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு எடுத்துக் கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. கே. ஆர். ஜி. தனபாலன்]

கைத்தறி, விசைத்தறி தொழிலில் இரண்டு துறைகள் செயல்படுகின்றன. மத்திய, மாநில அரசுகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நெசவாளர் கூட்டுறவுத்துறை ஒன்று. தனி நெசவாளர்களாக கைத்தறி மற்றும் விசைத்தறி துணி உற்பத்தியாளர்களிடம் நூல், பட்டு வாங்கி துணி நெய்து கொடுக்கும் தனியார் துறை எனக் கூறும் கூட்டுறவில் இல்லாத நெசவாளர்கள் மற்றொன்று என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அனைத்து ரக நூல்களும் 50 சதவீதம் முதல் 80 சதவீதம் வரை விலை உயர்ந்துள்ளது. அதே போல் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் செயற்கைப் பட்டு 50 சதவீதம் முதல் 70 சதவீதம் வரை விலை உயர்ந்துள்ளது. அதே போல் ஜரிகை 20 சதவீதம் முதல் 40 சதவீதம் வரை விலை உயர்ந்துள்ளது. இந்த நிலையினால் ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள், ஜவுளி உற்பத்தியை குறைத்துக் கொள்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு, அதனால் நெசவாளர்களில் பெரும்பாலோர் பெரும் அவதிக்கு ஆளானார்கள்.

மேலும் இந்த நெசவுத் தொழிலுக்கு உறுதுணையாக இருப்பது சாயம் தோய்க்கும் தொழிலாகும். இந்த சாயம் தோய்க்கும் கூலித் தொழிலுக்கு முந்தைய அரசு வரி விதித்திருந்தது. அந்த வரி விதிப்பு அமலாகு வருமானால் நெசவுத் தொழில் மிக மோசமான நிலைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டு அழிந்துவிடும் அபாயம் இருக்கின்றது. ஆகவே சாயம் தோய்க்கும் கூலித் தொழிலுக்கு முந்தைய அரசு விதித்திருந்த வரியை இன்றைய நமது அரசு ரத்து செய்து நெசவுத் தொழிலை காப்பாற்ற வேண்டுமாய் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் சுமார் 5½ இலட்சம் கைத்தறிகள் உள்ளன. அதை நம்பி சுமார் 30 லட்சம் பேர் உள்ளனர் ஆனால் இவர்கள் 4 பேர் சேர்ந்து உழைத்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு கிடைக்கும் வருமானம் ரூ. 200-ல் இருந்து ரூ. 250 வரைதான். உலகத்திலேயே மிகவும் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர் நெசவாளர் குடும்பத்தினர் தான். அப்படி குறைந்த வருமானம் வரும் குடும்பத்தில் உள்ள பிள்ளைகள் அடிப்படைக் கல்வி வசதி கூட பெற முடியாத நிலையினால் சிறு வயதிலேயே கூலித் தொழிலுக்கு செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள் நெசவாளர் குடும்பத்தில் பிறந்த பெண்கள் பலர் வசதியின்மையால் “ மணவிழா ” காணாமலேயே மணவிழா வயதை அடைந்துள்ளனர்.

மேலும், தேவைக்குரிய வருமானம் கிடைக்காததால் நெசவாளர்கள் பலர் குடும்பத்துடன் நமது மாநிலத்தை விட்டு வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று ஸ்டாடர்கள். மொத்தத்தில் சொல்வதென்றால், நெசவுத் தொழிலுக்குப் புனர் வாழ்வு கொடுத்தாக வேண்டிய நிலையே உள்ளது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். ஜி. தனபாலன்] [1989 ஏப்ரல் 24]

பருத்தி நூல், செயற்கைப் பட்டு நூல்களின், ஜரிகைகளின் கடுமையான விலையேற்றத்தின் காரணமாக அவதிப்படும் பல இலட்சக்கணக்கான நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, செயற்கைப் பட்டு நூலுக்கு (ஆர்ட் சில்க்) மத்திய அரசு விலை நிர்ணயம் செய்து கைத்தறி மற்றும் சிறுபான்மை விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும், துணி உற்பத்தியாளர்களுக்கும் அரசு நிர்ணயித்த விலையில், செயற்கைப்பட்டு உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நேரடியாக, விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பருத்தி நூலுக்கும், மத்திய அரசு விலை நிர்ணயம் செய்து கைத்தறி மற்றும் சிறுபான்மை விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும், உற்பத்தியாளர்களுக்கும் மில்லிலிருந்து நேரடியாக அரசு நிர்ணயித்த விலையில் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். செயற்கைப்பட்டு நூல் வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய மத்திய அரசு விதித்துள்ள இறக்குமதி வரியை முழுமையாக ரத்துச் செய்ய இவ்வரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டுகிறேன்.

உள்நாட்டுத் தேவைக்குப் போக மீதியுள்ள பஞ்சையும், நூலையும் தான் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என மத்திய அரசை நமது மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டும். கைத்தறி, விசைத்தறிகளுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான மூலப் பொருட்களான பருத்தி நூல் மற்றும் செயற்கைப் பட்டு நூல் ஆகியவைகளுக்கு வங்கிகளில் மில்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் கடன்-key லோன்—கொடுப்பதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

செயற்கைப் பட்டுநூல், பருத்தி நூல் ஆகியவைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் நியாயமான விலை நிர்ணயம் செய்து மில்லிலிருந்து நேரடியாக உபயோகிப்பாளர்களுக்கும் கைத்தறி மற்றும் சிறுபான்மை விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யும்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இல்லாத தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கும், துணி உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி நியாயமான விலையில் விநியோகிக்க வேண்டுகிறேன்.

ஏனெனில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களை விட தனிப்பட்ட முறையில் தான் அதிகமான நெசவாளர்களும், துணி உற்பத்தியாளர்களும் நம் நாட்டில் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நமது மாநில அரசின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கும், தனியார்த் துறையில் துணி உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்தியாளர்களிடம் நூல், பட்டு வாங்கி துணி உற்பத்தி செய்யும் நெசவாளர்களுக்கும் எந்தவிதச் சலுகைகளும் மத்திய, மாநில அரசுகளால் அளிக்கப்படுவது இல்லை. விசைத்தறி துணி உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில், கூட்டுறவுத் துறை

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. கே. ஆர். ஜி. தனபாலன்]

யில் சுமார் 10 சதவிகித நெசவாளர்களும், தனியார் துறையில் 90 சதவிகித நெசவாளர்களும் துணி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இந்திய நாட்டிலிருந்து மேலை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் மொத்தத் துணிகளில், கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்து சுமார் 10 சதவிகிதமும், தனியார் துறையிலிருந்து சுமார் 90 சதவிகிதமும் துணிகள் தயார் செய்து துணி ஏற்றுமதியின் மூலம் சுமார் ரூ. 1,800 கோடி அன்னியச் செலாவணி இந்திய அரசிற்கு கிடைக்கின்றது. பருத்தி நூல்களின் விலை யேற்றத்தின் காரணமாக தற்போது அதிக விலை நூலில் துணி உற்பத்தி செய்து வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியாத ஓர் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் பல இலட்சக் கணக்கான நெசவாளர்களுக்கு வேலையில்லா நிலை ஏற்பட்டு நெசவாளர் குடும்பங்களில் வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை மிகுந்த வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு தவறாக நூல், பஞ்சு ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதித்ததின் விளைவே இந்த நூல் விலை ஏற்றத்திற்கு, மூல காரணமாகும் என்பதை இங்கு எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கைத்தறி, விசைத்தறி நெசவாளர்களில் சுமார் 25 சதவிகிதம் செயற்கைப் பட்டுத் துணி, பருத்தி நூல் கலந்த செயற்கைப் பட்டுத் துணி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கடந்த காலங்களில் செயற்கைப் பட்டு 50 சதவிகிதம் முதல் 70 சதவிகிதம் வரை விலை உயர்ந்துள்ளது. இதனால் நெசவாளர்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளார்கள். இந்தியாவிலே செயற்கைப் பட்டு நூல் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள் ஏழு மட்டுமே உள்ளன. இந்த செயற்கைப் பட்டு நூல் விலை ஏற்றத்திற்கு இந்த ஆலை அதிபர்கள் கூறும் காரணம் மார்க்கட்டில் கிராக்கி உள்ளதால் விலையை அதிகப்படுத்துகிறோம் என்று. ஆனால் சென்ற 1986-ஆம் ஆண்டு வரை செயற்கைப் பட்டு நூல் ஐப்பானிலிருந்தும், ஐரோப்பாவிலிருந்தும் ஒ.ஜி.எல். ஐப்பன் ஹெனரல் லைசென்ஸ் அடிப்படையில் துணி உற்பத்தியாளர்களால் இறக்குமதி செய்யப் பட்டது. ஆனால் 1987-ல் இருந்து மத்திய அரசின் இறக்குமதி வரி உயர்வின் காரணமாகவும், வெளிநாட்டு நாணயங்களின், நாணய மாற்று அதிகமானதின் காரணமாகவும் செயற்கைப் பட்டு நூல் இறக்குமதி செய்ய முடியாதநிலை ஏற்பட்டது. இந்தச் சாதகமான நிலையை உள்நாட்டில் பட்டு உற்பத்தி செய்யும் ஆலை அதிபர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் வைத்தது தான் விலை என்று விலையை உயர்த்தி விட்டார்கள் என்பதை அரசின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

[முற்பகல் 11-20]

ஆகவே வெளிநாட்டிலிருந்து பட்டு இறக்குமதிக்கு மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். ஜி. தனபாலன்] [1989 ஏப்ரல் 24]

கேரள அரசால் நெசவாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது போல, 60 வயதிற்கு மேற்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு உதவித் தொகையாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-ஐ வழங்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர் குடும்பத்தில் திருமணமாகாத பெண்களுக்கு திருமண செலவிற்கு மான்யமாக ரூ. 5,000 வழங்கிட வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேமிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு திட்டத்தின் கீழ் இணைந்துள்ள உறுப்பினர்கள் இறந்து விட்டால் கொடுக்கப்படும் தற்போதைய ரூ. 5 ஆயிரத்தை அகரவது அரசு வழங்கும் ரூபாய் மூவாயிரமும், சங்கம் வழங்கும் ரூபாய் இரண்டு ஆயிரமும் சேர்த்து கொடுக்கப்படுகிறது.—அதை ரூபாய் 10 ஆயிரமாக உயர்த்தி வழங்கிட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு மான்யத் தொகை (ரிபேட்) நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி மற்றும் விற்பனை சங்கங்களுக்கு 4, 5 ஆண்டுகளாகியும் தரப்படாமல், நிலுவையிலுள்ள நிலை உள்ளது. இதனால் அந்தச் சங்கங்கள் சீரான முறையில் செயல்பட முடியா வண்மை பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளன. இந்நிலையை மாற்றி ரிபேட் தொகையை மேற்படி சங்கங்களுக்கு உடனடியாக கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வெள்ளத்தாலும், வறட்சியாலும் பாதிக்கப்படும் காலங்களில் அவர்கள் பெற்ற கடன் மீதான வட்டி, கூடுதல் வட்டி ஆகியவைகள் தள்ளுபடி செய்வது போல், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் பட்டு விலை ஏற்றத்தினால் பாதிப்பு ஏற்படும் காலங்களில் அவர்கள் பெற்ற கடன் மீதான வட்டி, கூடுதல் வட்டி தொகைகளை தள்ளுபடிசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கொள்முதல் செய்யும் மாகாண சங்கம் கொள்முதலுக்குண்டான தொகையை உடனடியாக வழங்காத காரணத்தால் கொள்முதல் மேற்பார்வையாளரின்கூட சான்றிதழின் அடிப்படையில், கூட்டுறவு உற்பத்தி மற்றும் விற்பனை சங்கங்கள் வங்கிகளில் வாங்கும் கடனுக்குண்டான வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில அளவில் கைத்தறி ஆலோசனைக் குழு அமைப்பதாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் கூறியுள்ளார். இந்தத் திட்டத்தில் கூட்டுறவுச் சங்க தொழில் நுட்பாளர்கள் இடம் பெறுகிறார்கள். அவர்களுடன் தொழில் நுட்பம் தெரிந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. கே. ஆர். ஜி. தனபாலன்]

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் அதன் தொடர்பான நிறுவனங்களின் அமைப்பிற்கு தனி கூட்டுறவு வங்கி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக நிலவள வங்கி, விவசாய கூட்டுறவு வங்கி போன்ற வங்கிகளைப் போல் நெசவாளர் கூட்டுறவு வங்கியை ஏற்படுத்திட ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசின் பாதுகாப்பு துறையிலும், ரசாயன தொழில்துறையிலும் ஆலைகளில் தயாரிக்கின்ற துணிகளை பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அதை மாற்றி கைத்தறி துணிகளை பயன்படுத்த மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு அறிவித்துள்ள சொந்தத்தில் தறி இல்லாத பெண்கைத்தறியாளர்கள் ஆயிரம் பேருக்கு இலவசமாக தறி வழங்கும் திட்டத்தை மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

1989-90 ஆம் ஆண்டில் கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கு புதிதாக 2,500 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

இந்த அரசு நெசவாளர்கள் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்ட அரசு. கைத்தறித் துணிகளை தோளில் சுமந்து, செந்தமிழ் நாட்டு கைத்தறி நெசவு சேலைகள், வேஷ்டிகள் வாங்கிடுவீர் என்று கூவி விற்று கைத்தறியாளர்களின் துயர்களை துடைத்தவர் நமது முதல்வர் அவர்கள். எனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தனிக் கவனம் செலுத்தி நெசவாளர் குடும்பங்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என மெத்த பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இங்கு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு நல்கிய மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு. தி. ரா. மாதிலாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த அவையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும், நான் ஒரு நெசவாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலும் நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எனக்குப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு நல்கிய தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இந்த பேரவையின் முன்னாள் உறுப்பினர் எங்கள் மாவட்டச் செயலாளர் திரு. மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய பூந்தமல்லி தொகுதி வாழ் மக்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் கைத்தறித் துணிகள் விற்காமல் தேங்கிய காலங்களில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தன் தோள் மீது கைத்தறி துணிகளைச் சுமந்து விற்பனை செய்து கைத்தறி நெசவாளர்

[திரு. தி. ரா. மாசிலாமணி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

களின் வாட்டத்தைப் போக்கிட அரும்பாடு பட்டவர் என்பதை இந்த நாடு மறந்து இருக்க முடியாது. நம்மை ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரை செங்கற்பட்டு மாவட்டத் திற்கு செங்கை அண்ணா மாவட்டம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்த தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு இந்த அவையில் மீண்டும் நன்றியையும், வணக்கத் தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

1984 செப்டம்பர் 15, 16-ஆம் நாட்களில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அறாவது மாநாடு காஞ்சியில் நடைபெற்ற போது நாம் இனி செங்கை மாவட்டத்தை அண்ணா மாவட்டம் என்றே அழைப்போம் என்று முடிவெடுத்து அறிவித்த, கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு தான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டவுடனேயே அன்றைக்குச் சொன்ன வாக்குறுதியை நிதிநிலை அறிக்கையிலே நிறைவேற்றித் தந்தமைக்காக அவருக்கு மாவட்டத்தின் சார்பாகவும், மாவட்டத்து மக்கள் சார்பாகவும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரைச் சூட்டியமைக்காக மீண்டும் ஒரு முறை தமிழக முதலவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய பாதங்களில் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் குவிக்கின்றேன்.

இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் சிரமப் படுகின்ற நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் விவசாயத்திற்கு அடுத்து கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு வாழ்வு தந்திடும் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் மிகவும் நலிந்து வருகிறது. காரணம் நூல்களின் விலை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதுதான். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், சாதாரண 80 இரக பாவு நூல் ஒரு பெட்டி 2-11-1987-ல் ரூபாய் 151-க்கு விற்பனையானது. அது படிப்படியாக உயர்ந்து இன்று 249 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்து உள்ளது. அதைப்போல் உடை நூல் என்று சொல்லப்படுகின்ற நூல் ரூபாய் 174-லே இருந்து இன்றைக்கு 215 ரூபாய்க்கு உயர்ந்து உள்ளது. இந்த நூல் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க அரசு நூல் டிப்போக்களை ஆரம்பித்து தனியார் நிறுவனங்கள் நூல்களில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் போக்கை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவும் முறையில் சிட்டா நூலுக்கு விற்பனை வரியில் இருந்து வரி விலக்கு அளித்து உதவ வேண்டுகிறேன். இந்த கட்டுப்பாடற்ற நூல்களின் விலையேற்றத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள நெசவாளர்களின் துயரினைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. தி. ரா. மாசிலாமணி]

நூல்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று. பஞ்சு, பருத்தி நூலை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை தடை செய்து நெசவாளர்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசின் கைத்தறிக் கொள்கையினால் ஏற்பட்ட நூல் விலையேற்றத்தை கண்டித்து 12-4-1989 அன்று கைத்தறி நெசவாளர்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்கள் சென்னையில் உண்ணா விரதத்தை மேற்கொண்டது நம்முடைய அரசுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல முற்போக்கான திட்டங்களை கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அறிவித்து உள்ளார்கள். குறிப்பாக நெசவாளர்களுக்கு குடியிருக்க வீடும், தொழிற் கூடமும் பெண் நெசவாளர்களுக்கு தொழில் செய்ய திறிகள் வழங்கவும், மாநில கைத்தறி ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அறிவித்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர்தான் கலைஞர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏழையெளிய மக்களின் வாட்டத்தைப் போக்க தயாரிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கை குறிப்பாக நெசவாளர்களின் வாட்டத்தைப் போக்கும் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டமாகும்.

நான் வாழுகின்ற பகுதி திருமழிசை பகுதியாகும். அந்தப் பகுதி நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழுகின்ற பகுதியாகும். அந்தத் திருமழிசை பகுதி மட்டுமல்ல, அதைச் சுற்றியுள்ள குன்றத்தூர், காஞ்சிபுரம் பகுதிகளில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்காக, நெசவாளர் கூடம் கட்டவும், பெண்களுக்கு திறிகள் வழங்கவும் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

80 இரக நூல், சிட்டா நூலாக மில்களில் 50 சதவீதம் தயார் செய்யவேண்டுமென்ற விதிமுறைகளுக்கு மாறாக மில்கள் அனைத்தும் கோன் உருண்டைகளாக தயார் செய்கு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் மத்திய அரசை நம்முடைய மாநில அரசு கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு என்ற பெயர் நீடிக்கிறது. ஏன்? தொழில் வளர்ச்சி என்பது கல்லுப்பின்னையாராக இருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் யார் என்று ஒரு கணக்கு எடுப்போமேயானால் அதில் மிகுந்து காணப்படுபவர்கள் நெசவுத் தொழிலாளர்களே. விவசாயிகள் பெறும் வருமானத்தைக் காட்டிலும் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பெறுகின்ற வருமானம் மிகமிகக் குறைவு. இந்தக் கருத்து மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர் குறித்த ஆய்வினை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. தி. ரா. மாசிலாமணி] [1989 ஏப்ரல் 24]

(முற்பகல் 11-30)

என்னுடைய தொகுதியில் திருமழிசையில் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே பல முறைகேடுகள் நடந்துவருகின்றன. மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று சிமிண்ட், நெல், இரும்பு, கரி, சர்க்கரை போன்ற பொருள்களை லெவி கொள்முதல் செய்வதைப் போல நூற்பாலைகளிலிருந்து நூலை கொள்முதல் செய்து நெசவாளர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி பற்றி குறிப்பிட வேண்டுமானால் பொதுவாக புறநகர்ப் பகுதிகளிலிருந்து சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் வந்து, இந்த நகர்புற வளர்ச்சிக் குழுமத்தின் மூலம் அனுமதி பெற்று வீடுகளைக் கட்டுகிறார்கள். நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் குழுமத்திடம் வரைபடம் போன்றவற்றைக் காட்டி, புறநகர்ப் பகுதிகளிலிருந்து வருகிற மக்கள் வீடு கட்ட அனுமதி பெறுவதில் மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது. அவர்களிடம் அனுமதி பெறவேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. அப்படி அனுமதி பெறுவதற்கு அந்த நபர்கள் நீண்ட நேரம் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மன்னிக்கவும். நீண்ட நேரம் அல்ல; நீண்ட காலம் ஆகிறது. ஆண்டுக் கணக்கில் கூட ஆகிறது. இந்தச் சிரமத்தைப் போக்க எம்.எம்.டி.ஏ. அலுவலகத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளில் ஒருவரை, அந்தந்த நகரத்தில் ஒருவரை நியமித்து, அவர்கள் மூலமாக வரைபடம் முத்வியவற்றைப் பெற்று, உரிய காலத்தில் அனுமதி வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்,

*திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். ஒரு முக்கியமான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரிசையில் உட்காராமல், பின் வரிசையில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன் வரிசையில் வந்து உட்கார்ந்தால் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் முன்வரிசையிலும் உட்காரலாம், பின் வரிசையில் உட்கார்ந்து அங்கத்தினர்களைக் கேட்டு குறைகளைக் கூட எழுதிக்கொண்டும் இருக்கலாம்.

1989 ஏப்ரல் 24]

திரு. தி. ரா. மாசிலாமணி : தலைவரவர்களே, இப்போது இடைமறித்து எடுக்கப்பட்ட நேரத்தையும் எனக்கு சேர்த்து வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புறநகர்ப் பகுதிகளில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற பெரும்பாலான மக்கள், குறிப்பாக ஆவடி பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் பெரும்பாலானவர்கள் காட்டு இலாகா நிலங்களில் வீடுகளை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 20, 25 ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதியில் வீடுகளைக் கட்டி, குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பக்கா மாடிவீடுகளைக் கூட கட்டியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் இன்றையதினம் வரையில் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்றால் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக இருக்கின்றன. அது நம்முடைய மாநில அரசுக்கு உட்பட்டு இல்லாத காரணத்தால் பட்டா வழங்க முடியவில்லை. அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் ஒப்புதல் பெற்று, அவர்களுக்கு பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல இலட்சக்கணக்கான பட்டாக்கள் வழங்கப்படும் என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலே அறிவித்ததை வாழ்த்தி, வணங்கி, பாராட்டி, அந்த அடிப்படையிலே பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது என்னுடைய கன்னிப் பேச்சு என்பதால் இன்னொரு வேண்டுகோளையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய ஆவடி நகரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது. குடிநீர் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று பிரிவுகளாக அங்கே குடிநீர் திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். 20-11-1970-ல் ஆவடி நகரியத்தை உருவாக்கினார்கள். ஆவடி நகரியத்தின் மக்கள் தொகை 1,80,000. குடிநீர் வழங்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட திட்டம் இராணுவத் தளவாட குடிநீர் இணைப்புத் திட்டம். திட்டச் செலவு 12.15 இலட்சம் ரூபாய். இந்த திட்டம் ஆரம்பமானது 1967-ல், ஆனால் இன்றையதினம் வரையில் அதில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. ஆகவே, இந்தப் பணியை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்னொரு திட்டம், ஆவடியிலே, அதற்கான திட்டச் செலவு 47.5 இலட்சம் ரூபாய். பின்னர் அதற்குச் செலவு 51.58 இலட்சம் ரூபாய். அதனால் பயன்

[திரு. தி. ரா. மாசிலாமணி] [1989 ஏப்ரல் 24]

பெறும் மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 70,000 பேர்கள். இத்திட்டத்தில் திருமுல்லைவாயில், பட்டாபிராம், சத்திரம் போன்ற பகுதிகளில் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி 30-6-1988-ல் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் வரை அங்கே குடிநீர் வழங்கப்படவில்லை.

அடுத்து ஆவடி நகரில் இன்னொரு குடிநீர்த் திட்டம். சுமார் 50,000 மக்கள் பயனடையக்கூடிய திட்டம். நிர்வாகப் பொறியாளர் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் (திட்டம்-வரைவு) பிரிவுக்கு பூவிருந்தவல்லி ஒன்றியத்திலிருந்து கூவம் ஆற்றுப் படுகையில் உள்ள அணைக்கட்டுத் தெரு, மேல்மணம் பேடு, கீழ் மணம்பேடு ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து நகரத்திற்குக் குடிதண்ணீர் விநியோகிக்கும் திட்டத்தைச் செயலாக்கம் செய்ய திட்டஆய்வுக் கட்டணமாக ரூ.1.21 இலட்சம் 14-5-1988 அன்றும் 12-8-1988 அன்றும் ஆக இந்த இரண்டு தேதிகளில் தொகை செலுத்தப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முனைந்து, குடிதண்ணீர் விவகாரமாக இருப்பதன் காரணத்தால், செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்புக்கு மிக்க நன்றி தெரிவித்து விடைபெற்று அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஜம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த கைத்தறியும் துணித்தொழிலும் மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு 53 கோடியை சொச்சமும், இதற்கு ஒரு 60 கோடியே சொச்சமும் மானியமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் இவ்வளவு ஒதுக்கினாலும் கூட போதுமா என்றுதான் கவலையாக இருக்கிறது. இன்னும் விலைவாசிக்கேற்ப இது எவ்வளவு கோடியைத் தாண்டும் என்பது தெரியவில்லை.

இன்றைக்கு இந்தக் கைத்தறித்துறையைப் பொறுத்தவரையிலே நாட்டிலே நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் 1:2. அதாவது ஒருபங்கு நெசவாளர்கள் கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகளிலே சேர்ந்தவர்களாகவும், இரண்டு பங்குபேர் வெளியிலேயும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்தக் கைத்தறித்துறையை நாம் மொத்தமாக அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். நூல்கிடைப்பது, நெய்யப்பட்ட துணிகளுக்கு மார்க்கெட் கிடைப்பது, போதிய பணம் கிடைப்பது ஆகிய இத்தனையையும் ஒருங்கே இணைத்துத்தான் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வளர்ச்சியை நாம் திட்டமிட முடியும். கைத்தறி நெசவாளர்களில் பல பிரிவினர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கரூர் இருக்கிறது. அங்கே நிறைய பெட்ஷிட் தயாரிக்கிறார்கள். ஈரோட்டிலே பவானிக்கருகே ஐமூக்காளம் தயாரிக்

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

கிறார்கள். இப்படி தலையணை உறை, கைக்குட்டைகள் போன்ற பலவகையான துணிகளை உற்பத்தி செய்கின்ற நெசவாளர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். உறையூர், ஜெயங்கொண்டம் ஆகிய இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் வேஷ்டிகள் நிறைய நெய்கிறார்கள். இப்படி பல பிரிவினர் இருந்தும் கூட்டுறவுத் துறையிலே மட்டும் ஏன் இவ்வளவு கம்மியானபேர் இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? இதிலே சேராதவர்களும் துணிகளை நெய்து விற்பனை செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு மட்டும் சலுகை கொடுக்கக்கூடாது கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வது இயலாது. இதைத் தவிர விசைத்தறி வேறு இருக்கிறது. அதுவும் இந்தக் கைத்தறியுடன் போட்டி போடுகிறது. அவர்களும் தமிழ்நாட்டிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கலாம். இன்றைக்கு விசைத்தறியிலே இருப்பவர்களுக்கு ஓரளவுக்குத் தகுந்த சம்பளம் கிடைக்கிறது என்று நினைக்கிறோம்: அப்படித்தான் கிடைக்கிறது. விசைத் தறியைக் கட்டுப்படுத்தி கைத்தறியை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகிறோம். அதாவது விசைத்தறியையும் ஊக்குவிக்கிறோம், கைத்தறியையும் ஊக்குவிக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள் 170 கோடி, 160 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று. வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புகிறோம் என்றால், அங்கே ஏதோ கட்டுப்பாடு இருக்கிறதோ என்னவோ அங்கேயும் தேங்கி கிடக்கிறது. நாம் செலவழித்து வருகிறோம். பல சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். இந்தக் கைத்தறி துணிகளுக்கு, கோ ஆப்டெக்ஸ்-ஸிலே வாங்குவதற்கு, பல சலுகைகள், ரிபேட் எல்லாம் கொடுக்கிறோம். எந்த விதமான பண்டிகைகளாக இருந்தாலும் அது கிறித்தவர்கள் பண்டிகையாக இருந்தாலும் சரி, இந்துக்கள் பண்டிகைகள் என்று இருந்தாலும் சரி, முஸ்லிம் சர் பண்டிகைகள் என்று இருந்தாலும் சரி, மற்ற பண்டிகைகள் என்று இருந்தாலும் சரி, நாம் ரிபேட் கொடுத்து உதவுகிறோம்.

[முற்பகல் 11-40]

அதைத் தவிர்த்து நாம் 'சம்பல்ஷன்' ஆக கடன் கொடுக்கிறோம். பலவிதமான ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். அது சென்ட்ரல் ஸ்டாப், ஸ்டேட் ஸ்டாப், கோ-ஆப்பரேடிவ் ஸ்டாப், அன்டர்டேக்கிங் ஸ்டாப் என்று இவர்களுக்கெல்லாம் கடன் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் தனியாக பெறுவதாகக் இருந்தால், இதற்கு சலுகை கொடுக்கிறோம். இத்தனை கொடுத்துத் தொழிலாளர்கள் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் கஷ்டமாகக் தான் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்க வழி சொல்கின்றார்கள். இந்த வழியிலே செய்கிறோம். இது நடைமுறையிலே வருடாவருடம் சொல்லக்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 ஏப்ரல் 24]

கூடிய நிவர்த்திதான். இப்படி இருக்கும்போது குறைந்து கொண்டுதான் வருகிறது. ஏற்கனவே போன வருடம் இருந்ததை விட நெசவாளர் தொழிலிலே இந்த வருடம் குறைந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஆக மொத்தம் நெசவு தொழிலுக்குத் தேவையான நூல் கச்சா பொருள் நூல்தான், அது பட்டுக்கும் சரி, பருத்திக்கும் சரி, நூல்தான். கச்சா பொருள்கள் எங்கேயிருந்து வாங்குகிறோம் என்றால் தொழிற்சாலைகளிலேயிருந்து தான் வாங்குகிறோம். டெக்ஸ் டைல்ஸ் மில்லிலே இருந்துதான் வாங்குகிறோம். நேராக அங்கே உற்பத்தியாகும் நூலை இவர்களுக்கு கொடுக்கும்படியான சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்படி சந்தர்ப்பம் இருக்கும் போது கூட்டுறவுத் துறைக்கு நிறைய வேண்டும். அந்த பொருள்களுக்கு சலுகைகளையும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அத்தோடு நெசவாளர்களுக்கு பல மடங்கு சலுகை கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அவர்கள் தொழிலிலே ஈடுபட்டுத்தான் அதன் மூலம் சம்பந்தத்தியம் செய்து குடும்பம் நடத்தக்கூடிய நிலைமை தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது.

நூல் உற்பத்தி தமிழ்நாட்டிலே அதாவது ஆலைகளிலே தான் ஆகிறது. அங்கே ஸ்ட்ரைக் ஆகிறது. தமிழ்நாட்டிலே நிறைய மில்கள் இருக்கின்றன. கோயம்பத்தூரிலே இருக்கின்றன. எத்தனையோ மில்கள், சுற்று வட்டாரத்திலே நூல்கள் நூற்கக் கூடிய மில்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் கூட பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டே இருக்கின்றது. நூல் உபரிபாக இருந்தால் அதிக கிராக்கி இருப்பதில்லை. பற்றாக்குறை ஏற்படும்போதுதான் அந்த கஷ்டம். அப்போது தான் அந்த நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே சேராது இருந்தால் அந்த கஷ்டத்தை உணர்கிறார்கள். நமக்கு கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்களே எங்கேபோய் வாங்குவது, எப்படி வாங்குவது, பிளாக் மார்க்கெட்டிலே வாங்குவதா என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில்தான் விலை கட்டுப்பாடு வந்துவிடுகிறது. அப்போது தங்களுடைய நிலை எப்படி என்று பார்த்துகிறார்கள். அவர்கள் நிலையை உணரும்போது உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு வெளியிலே மார்க்கெட்டு இருப்பதில்லை இந்த இரண்டுபேர்களுக்கும் கட்டுபடியான நிலையை சர்க்கார் உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றுக்கூட ஒரு விஷயம். நேற்று கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய ஒரு கான்ஃபரன்ஸ். அந்த கான்ஃபரன்ஸிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் போய் இருந்தேன் என்று சொன்னார்கள். கார்ப்பரேஷனிலே அந்த கிரவுண்டுக்கே மட்டும் ஆயிரம் ரூபாய் வாடகை கேட்டு இருந்தார்கள். இங்கே மட்டும் வாடகை இல்லையா? திருச்சிக்குப்போனால் அங்கேயும் வாடகை இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு குறைந்து, வாடகை இல்லை. ஒரு

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

நாளைக்குத்தான் அப்படி கேட்கிறார்கள். எங்கள் ஊரிலே எங்களுடைய நேஷனல் காலேஜ் கிரவுண்டுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். 15 நாட்களுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வீதம் ரூ. 15 ஆயிரம் கேட்டிருக்கிறோம். நான் ஒன்றும் மறைத்து சொல்லவில்லை. அதுமாதிரி 30 நாட்கள் நடந்தால் 30 ஆயிரம் ரூபாய் வாடகை. மாதத்திற்கு அல்ல. ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் ரூபாய்தான். இதை மனதிலே கொண்டு நமது ஆர்.டி.எல்.ஏ. அமைச்சர் இருக்கின்றார்கள் அல்லவா அவர்கள் இதை தள்ளுபடி பண்ணலாம், நெசவாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு. இது எப்படி இருக்கின்றது என்றால், அவர்கள் சொல்வது போல, கோரை பின்ன ஊசி போடுவது போல இருக்கின்றது. நெசவுத் தொழிலிலே 30 லட்சம் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்கின்றார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே இத்தனை லட்சம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்று அத்தனை தொழிலாளர்களும் கோரை பின்ன ஊசி போடுவதுபோல போடப்பட்டு, ஒவ்வொருவராகச் செத்து மடிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். உயிர் போகின்ற தருவாயில் கோரை பின்ன ஊசி போடுவது மாதிரி இருக்கின்றது. இதை எங்கு போனாலும் பார்க்கலாம். கமிட்டியிலே போய் பார்க்கும்போது தெரியும். நான் பல கமிட்டிகளுக்குப் போய் இருக்கிறேன். எந்த கோ-ஆப்பரேட்டிவ்ஸ்குப் போனாலும் லட்சம் ரூபாய் துணிகள் தேக்கம், அந்த கோ-ஆப்பரேட்டிவ்ஸ் இத்தனை லட்சம் ரூபாய் தேக்கம் என்று சொல்கின்றார்கள். இதை எங்கே விற்பனை செய்வது? எங்கேயும் தேக்கம் இருக்கிறது. அதை கடனுக்குத் தள்ளிவிட்டால் பணம் வரமாட்டேன் என்கின்றது. பிரைவேட் நெசவாளர்கள் என்றால் போனால் போகட்டும் என்று நாலணா குறைவாக வைத்து விற்றுவிடுகின்றார்கள். உடனே அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்கிறது. இதுதான் காரணம். பிரைவேட் நெசவாளர்களுக்கும் கூட்டுறவு நெசவாளர்களுக்கும் இதுதான் பிரிவு. இந்த நிலைமையினால் அவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆக கோ-ஆப்பரேட்டிவ் துறையிலே அங்கங்கே இருக்கின்ற லோகல்பாடிகள் எல்லாம் இதை முக்கியமானதாக சொல்கின்றன. இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை அவர்கள் எடுக்கலாம். அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக நகர்ப்புறம், நகரத்திற்கு வரும்போது,,, மெட்ராஸ் சிடி

*மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிக்கு சொந்தமான மைதானங்களில் கைத்தறி கண்காட்சிக்கு மட்டுமல்ல மற்றவைகளுக்கும் வாடகை வசூல் செய்யப்படுகிறது. அரசியல் கட்சிகள் பொதுக்கூட்டம் நடத்தினாலும் சரி, மகாநாடு நடத்தினாலும் சரி, அதே போல் அரசாங்கப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தினாலும் கூட கட்டணம் இதைவிடக் கூடுதலாகத்தான் வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் கைத்தறிக்கு ஒரு குறைந்த

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

கட்டணமாகத்தான் வாங்கிக் கொண்டு அனுமதிக்கிறோம். இதிலேயும் கைத்தறிக்காரர்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லை. ஹெண்ட்லாம் டெக்ஸ்டைல்ஸ் டைரக்டர் இருக்கின்றார்கள். இந்த விற்பனையிலே வரக்கூடிய லாபத்திலே ஒரு பகுதியை அவர்கள் நகராட்சிக்குச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. பொருட்காட்சி ஒரு வாரம் நடக்கிறது என்றால் மைதானம் சுத்தம் பண்ண வேண்டும். அதை முனிசிபாலிட்டி ஸ்டாஃப் தான் செய்கின்றார்கள். அதற்குக் குறைந்த கட்டணத்தான் வசூல் செய்யப்படுகிறது. அதைக் கூட விட்டுவிட்டால், இப்போதே நகராட்சிகளில் சுத்தம் செய்கின்ற பணியைச் செய்ய முடியவில்லை யாதலால் இன்னும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு தான் குறைந்தபட்சக் கட்டணத்தை வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன சின்ன வருமானத்தைப் பெற வேண்டுமானால் இவர்களுக்கு அதை போட வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. சாதாரணமாக 5 ஸ்டார், 4 ஸ்டார், 3 ஸ்டார் ஓட்டல்கள் போன்றவற்றுக்கு போட்டாலே போதும். அங்கிருந்து 100 சதுர அடி இடத்திலிருந்தே கூட வரியாக அந்தப் பணம் கிடைத்துவிடும்.

அடுத்து, நகர்ப்புற வளர்ச்சியைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. எப்படி ஜனத்தொகை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறதோ அது போல இதிலும் எல்லா இடங்களிலும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எல்லா இடங்களிலும் இதற்காக கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதுபோல பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங் குகளிலும் வீடுகள் கட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி எல்லா நிலைகளிலும் கடன் வாங்கி வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்ற நிலை வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால் அப்படி வளரும் அதே நேரத்தில் அதற்குத் தேவைப்படுவது இடமாகும். ஆனால் நகரங்களில் வீடுகட்டுவதற்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. கிடைத்தாலும் ஒன்றுக்கு மூன்று பங்கு கேட்கிறார்கள். நகரத்தில் வீடு கட்டி, பல மாடிகள் கட்டி, பிளாட்ஸ் ஆக விற்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் முன்பு எப்படி திட்டம் இருந்தது என்றால் மைலாப்பூர், திருவல்லிகேணி போன்ற இடங்களில் எல்லாம் பழைய திட்டப்படி கட்டப்பட்ட வீடுகளை நாம் பார்க்கலாம். அங்கே எல்லாம் தேர் ஓடும் தெருவாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் பழைய முறையில் கட்டப்பட்ட வீடுகளாகும். ஆனால் இப்போது லே அவுட், பிளான் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒவ்வொரு லே அவுட்டிலும் தொழிற்சாலைக்கு இடம், குடியிருப்பு இடம், வியாபார இடம், கல்வி இடம் என்று ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் தனித் தனியாக இடங்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோது கூட இப்படிப்பட்ட பகுதிகளை விற்க விடாமல் அரசு பார்த்துக் கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, அதுகுறித்து அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி

மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—வீவர்தமும், 239
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேசுவர தீட்சிதர்]

நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் குடிசை போட்டு விடுவார்கள். பிறகு அவர்களை அகற்ற வேண்டுமென்றால் கோர்ட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் ஒரு நிமிடத்தல உறுப்பினர் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : ஒரே ஒரு நிமிடமா? உன்சார், இப்போது தான் கடன் கொடுக்கின்ற சப்ஜெக்டுக்கு வந்துருக்கிறேன். இப்போதுதான் லே அவுட், பிளான் இவற்றை பற்றியெல்லாம் பேசக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 12 நிமிடங்கள் கடனில் தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். (சிரிப்பு).

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட திட்டத்திற்கு உட்பட்டு, லே அவுட் பிரகாரம், பிளான் பிரகாரம் ஒழுங்காக வீடுகளை கட்டினால் நகர்ப்புற வளர்ச்சி நன்றாக இருக்கும். படிப்புக்கான பகுதி, வியாபார பகுதி, பொது இடங்கள், கல்யாண மண்டபம் போன்ற ஒவ்வொரு காரியங்களுக்கும் புதிய திட்டப்படி இடம் ஒதுக்குகிறார்கள். மனையடி சாஸ்திரம் பார்க்கிறார்கள். ஆனாலும் மேஸ்திரி இப்படித்தான் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோம். மனையடி சாஸ்திரம் இப்படி சொல்கிறதே என்பதற்காக கட்டாமல் விட்டுவிடுவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு மனையடி சாஸ்திரம் பற்றித் தெரியும், எங்களுக்கு அதுபற்றி அதிகம் தெரியாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு நல்லபடியாக திட்டங்கள் போட வேண்டும். லே அவுட் பிளான் எல்லாம் நல்லபடியாக இருக்க வேண்டும். நல்லபடியாக சிந்தித்து நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்து அதற்கு வழிவகை செய்தால் எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாது. அது நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. டி. ஆர். கஜபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் உரையாற்றுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தானைத் தலைவர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும். இன மான காவலர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அண்ணன் ஆற்கா டாக்டர் அவர்களுக்கும் எனது வணக்கத்தைக் கூறி, எனக்கு வாக்களித்து வெற்றி பெற செய்த ஆற்காடு தொகுதி வாக்காளர்

[திரு. டி. ஆர். கஜபதி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து கைத்தறி மானியத்தின் மீது என்னுடைய கன்னிப்பேச்சை துவங்குகின்றேன், என்னுடைய தொகுதியான ஆற்காடு தொகுதியில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக ஏராளமான மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழில் நெசவுத் தொழிலாகும்.

(முற்பகல் 11-50.)

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் வாழைப்பந்தல், கலவை, திமிரி, விளாப்பாக்கம் ஆகிய பகுதிகளில், ஏழை எளிய நெசவுத் தொழிலாளர்கள் நிறைய வசித்து வருகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக, பெருவாரியான மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களின் நிலைமிகவும் அவல நிலையாக உள்ளது என்பதை மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி முழுவதுமே பரவலாக, நெசவாளர்கள் தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் வாழைப்பந்தலில் மட்டுமே ஒரு நெசவாளர் சொசைட்டி நடைபெற்று வருகின்றது. திமிரி, விளாப்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் சொசைட்டிகள் துவக்கப்பட்டு, கடந்த 6 மாதங்களாக நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் கிடைக்கப் பெறாமல், நெசவாளர்கள் மிகவும் அல்லலுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அந்த சொசைட்டிகள் உண்மையிலேயே நடக்கின்றனவா என்ற நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக, நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள அந்த ஏழை, எளிய நெசவாளர்களுக்கு வேறு எந்தத் தொழிலும் தெரியாத காரணத்தாலும் நூல் கிடைக்காததால் ஏற்பட்டுள்ள வேலையின்மை காரணமாகவும் அவர்கள் குடும்பங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, மேற்கண்ட சொசைட்டிகள் அனைத்தும் ஒழுங்காக நடைபெற்று, நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஆற்காட்டிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் லுங்கி தயாரிக்கும் நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அண்ணா கூட்டுறவு சொசைட்டி இயங்காமல் இருக்கின்றது. எனவே அவர்களுக்குத் தேவையான நூல் தட்டுப்பாடின்றி கிடைக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்சமயம், நூல் விலை கடுமையாக ஏறியுள்ளதாலும், சொசைட்டியில் உறுப்பினர்களாக உள்ளவர்கள் வெளிச் சந்தையில் நூல் வாங்குவதற்கு வழியில்லாததாலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சொசைட்டி மூலமாக அவர்களுக்குத் தேவையான நூல் குறைந்த விலையில் கிடைக்க, ஆவன செய்ய வேண்டும். நூல் தட்டுப்பாடின்றி கிடைக்க

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. டி. ஆர். கஜபதி]

அந்தந்த ஊரில் உள்ள நபர்களைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டி அமைத்துச் செயல்பட்டால், ஓரளவுக்கு நூல் தட்டுப்பாடின்றி வழங்க ஏதுவாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இதையும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் உன்னத திட்டத்தை தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளதற்காக எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். எனது தொகுதி மிகவும் பின்தங்கியிருக்கும் தொகுதியாக இருப்பதால், வீடு கட்டும் திட்டத்தில் கொஞ்சம் முன்னுரிமை கொடுத்து, வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல நெசவாளர் குடும்பங்கள் ஏழ்மை நிலையில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தொழிலைத் திறம்படச் செய்ய வேண்டிய நிதியைக் கடனாகக் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சொந்தமாக நூல் வாங்கி, கைத்தறி சேலை தயாரிக்கும் நெசவாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்கள் தயாரிக்கும் சேலைகளையும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளே வாங்கிக் கொண்டால் அவர்கள் தொழில் சிறப்பாக நடக்கும். மேலும், நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மிகவும் ஏழை மக்கள் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, கூட்டுறவு சொசைட்டியில் உறுப்பினராக இருந்தாலே, அவர்களுக்கு இலவச மருத்துவ வசதி வழங்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்ல, சமுதாயத்திலும் நலிந்த பிரிவினராக இருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் கூட சரியாகப் படிக்க வைக்க முடியாதுதான். அவர்கள் தாங்களும் படிக்காமல் தங்களுடைய குழந்தைகளையும் படிக்க விடாமல் செய்து கொண்டிருப்பதால், அந்தச் சமுதாயமே மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்களுடைய குழந்தைகள் நன்றாகக் கல்வி பெறவேண்டும். அதற்கு அரசு தனியாக ஒரு திட்டத்தை வகுத்தால்கூட நல்லது. நெசவாளர் குழந்தைகளை பட்டப் படிப்புவரை இலவசமாகப் படிக்க அரசு அவர்களுக்குத் தேவையான ஊக்கமளித்து உதவி வேண்டும். அவர்களுக்கு இலவசப் புத்தகங்கள், ஹாஸ்டல் வசதிகள் ஆகியவற்றைச் செய்து கொடுத்து, அவர்களை முன்னேற்ச் செய்து, சமுதாயத்தில் தாங்களும் முன்னேற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை நம்முடைய கழக அரசுதான் செய்ய முடிவுமென்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, இதுகுறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, படித்து பட்டம் பெற்ற இளைஞர்கள் பள்ளிப் படிப்பு முடித்த மாணவர்கள், பாலிடெக்னிக் படித்த வாலிபர்கள்—இப்படி பல பேர் நெசவாளர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை வாய்ப்பின்றி மிகவும் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்

[திரு. டி. ஆர். கஜபதி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

கிறார்கள். இந்தக் குடும்பங்களில் படிப்பவர்களே மிகவும் குறைவு. தப்பித்தவறி ஒன்றிரண்டு பேர் படித்துவிட்டாலும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதென்பது அதைவிட அரிதாக இருக்கின்றது. அப்படி படித்த நெசவுக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பிலே முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தாங்களே வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொண்டால், அதற்குத் தேவையான நிதியை அரசு மானியமாகவும் கடனாகவும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பண்டிகை காலங்களில் கைத்தறித் துணி வாங்குவோருக்கு ரிபேட் கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. இதனால் ஏற்படும் இழப்பை அரசாங்கம் ஈடு கட்டுகிறது இருந்த போதிலும் ஏராளமான அளவுக்கு துணிகள் விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இன்றைய தினம் ஒரு யோசனையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஆணை வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சீருடை இல்லாத பள்ளிகளே இல்லை. அந்த அளவுக்குப் எல்லா பள்ளிகளிலும் சீருடைகள் வைக்கப் பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் கைத்தறியால் தைக்கப்பட்ட சீருடைகளை மாணவர்கள் விரும்பி வாங்கும் வண்ணம், பள்ளி, கல்லூரி திறக்கும் நாட்களிலே சிறப்புத் தள்ளுபடி அளிக்க அரசாங்கம் தக்க ஆணைகளை இட வேண்டும். கைத்தறியில் மிகவும் நேர்த்தியான பாலியஸ்டர் இரகங்கள் வருகின்றன. பிரத்யேகமாக பள்ளி மாணவ, மாணவிகளுக்குத் தேவையான சீருடைகளை கைத்தறியில் தயாரித்து, அவற்றை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் குறைந்த விலைக்கு சிறப்புத் தள்ளுபடியுடன் விற்க ஏற்பாட்டினைச் செய்தால், அதனால் ஏழை எளிய நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் வாழ வழி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆற்காடு பகுதியில் நெசவாளர்களின் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கும் விதத்தில் ஒரு நூற்பாலையை கூட்டுறவுத் துறையிலோ அல்லது அரசுத் துறையிலோ தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினையே தங்கள் தொழிலை சரிவரச் செய்ய முடியாத அளவுக்கு, அடிப்படையே நூல் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். அப்படியே நூல் கிடைத்தாலும் போதுமான அளவுக்கு இல்லை. விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கருத்திற் கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு நூற்பாலையை ஏற்படுத்த அதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஆராய்ந்து டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தொழிற் கல்வி, தொழிற் கல்வி என்று பேசப்படுகிறது. ஆனால் தொழில்கல்வி வகுப்புகளுடன் கூடிய மூலநிலைப் பள்ளிகள் எங்கள் பகுதியில் இல்லை. அந்த

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. டி. ஆர். கஜபதி]

தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளபல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வாழும் அந்த பகுதியில் நெசவுத் தொழிலை பயிலுவதற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை என்பதை கருத்தில் கொண்டு விளாப் பாக்கம் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை நெசவுத் தொழிலையும் பாடமாகக் கொண்ட மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்திலே அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவது, அந்த வட்டாரத்தில் வேறு எந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் இந்த வகுப்பு இல்லை. இதனை அவசியம் அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்வாணைக்குழு 30 கைத்தறி ஆய்வாளர்கள் பதவிக்கு விண்ணப்பங்களைக் கோரி இருக்கிறது. எத்தனையோ படித்த, தகுதி வாய்ந்த இளைஞர்கள் நெசவாளர்கள் குடும்பங்களில் வேலையின்றி அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர் குடும்பங்களின் ஏழ்மை நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு, தேர்வாணைக்குழு கோரியுள்ள அந்த 30 பணியிடங்களிலே 50 விழுக்காட்டை தகுதியுள்ள படித்த நெசவாளர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் தற்போது நிலவிரும் குடிநீர்ப் பிரச்சினை மிகவும் மோசமாக உள்ளபடியால், பல்வேறு கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளும் வெளியூர்களில் சென்று வாழ்வதற்காக ஆடு, மாடுகளை விற்று வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக குடிநீர் பிரச்சினைக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, கடந்த 10 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த ஒரு ஊரிலும் குறிப்பாக காவனூர், வாழைப்பந்தல், எசையனூர், திமிரி, விளாப்பாக்கம், கலவை போன்ற ஊர்களில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லா மல் மாணவர்கள் மிகவும் அல்லலுறும் நிலைமையும், மரத்தடியில் பயிலும் நிலைமையும் ஏற்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால் அவைகளைப் பார்த்து உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

திரு. எம். முகமது சித்திக் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, செய்யும் தொழிலுக்கு எல்லாம் மேலான தொழில் நெய்யும் தொழில் என்ற வள்ளுவன் சொல்வதற்கு இணங்க விவசாயத் தொழிலை அடுத்து நெசவுத் தொழில்தான் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுகின்ற அதிக வேலை வாய்ப்பு தரும் தொழிலாக இருந்து வருகின்றது. அவர்கள் மிகவும் ஏழ்மை

[திரு. எம். முகமது சித்திக்] [1989 ஏப்ரல் 24]

நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய பிள்ளைகள் படிப்பதற்கும், தொழில்கள் செய்வதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹேண்ட்லும் எக்ஸ்போர்ட் புரொபஷன் குழு இருக்கிறது. அது நடைமுறையில் அதன் பணியினைச் செய்வதில்லை. உதாரணமாக வெளிநாட்டில் நம்முடைய கைத்தறித்துணிகளுக்கு வரவேற்புகள், தேவைகள் அதிகம் இருக்கின்றது. அதை நம்முடைய நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவித்து, அதிக உற்பத்தியைப் பெருக்கி, வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப் பெறுவதற்கும், நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக வருவாயை ஈட்டித் தருவதற்கும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். சென்ற ஆண்டு இந்த நிறுவனம் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. குறிப்பாக, அரேபியா போன்ற பல நாடுகளில் நம்முடைய கைத்தறித் துணிகளுக்கு நிறைய வரவேற்பும், தேவையும் இருக்கிறது. இதையும் நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நாம் உதவி புரிய வேண்டும்.

(நண்பகல் 12-00)

கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் உதவி செய்து, சொந்தத்தில் அவர்களுக்குத் தறி அமைத்து, குறைந்த விலையில் சொசைட்டி மூலம் நூல்களைப் பெற்று, அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கி அவர்களை மாஸ்டர் வீவர்ஸ் பிடியிலிருந்து விடுவித்து, சுயமாக அவர்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதற்கு இந்த அரசு—கைத்தறித் துறை—தமிழக அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுத் தொழில் இன்றைய தினம் பம்பாயில் உள்ள பெரிய முதலாளிகளை நம்பியே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று பட்டு நூல் கிடைக்காமல், தட்டுப்பாட்டினைச் செய்து அதிக விலைக்கு விற்று, ஒரு நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் அதிக இலாபம் சம்பாதிக்கின்ற நிலையை நிறுத்துவதற்கு நம் முடைய மாநிலத்திலேயே ஒரு சில்க் போர்டு அமைத்து, பட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பட்டுநூல் உற்பத்திக்கு நிறையப் பணம் ஒதுக்கி, முறையாகச் செலவிட்டு, அதிக அளவில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

விசைத் தறிகள் இருக்கின்ற அளவிற்கு ப்ராசசிங் டிசைன் யூனிட்ஸ் தமிழகத்தில் அதிகம் இல்லாததால், வடநாட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய ஒரு நிலையிருப்பதை மாற்றி, ப்ராசசிங் யூனிட்ஸை இங்கேயே அதிக அளவில் ஏற்பாடு செய்து, நம்முடைய மாநிலத் திலேயே எல்லாத் துணிகளையும் ப்ராசசிங் டிசைன் செய்ய வேண்டும்.

இந்த விசைத் தறிகளுக்கு வரி விதிப்பு அதிகமாக. இருப்பதை முறையாக மாற்றம் செய்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுகிறேன்.

மேலும், தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக விசைத்தறிகள் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

கைத்தறித் துணிகளை மக்கள் விரும்பி அணியக்கூடிய அளவிற்கு அரசு மேலும் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நமது தரமான கைத்தறித் துணிகளை மேல்நாட்டில் விரும்பி அணிகிறார்கள். எனவே, கைத்தறித் துணிகளை அதிக அளவிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய அரசு விசேஷமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

பேரறிஞர் அண்ணா, தற்போதைய முதல்வர் டாக்டர்களை ஞர் போன்ற தலைவர்களெல்லாம் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கைத்தறித் துணிகளைத் தோளில் போட்டு சென்னை நகர் மற்றும் பல ஊர்களில் தெருத்தெருவாக விற்று, நெசவாளர்களின் இன்னல்களைப் போக்கினார்கள். அதுபோன்று இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கைத்தறித் துணிகளை மக்கள் விரும்பி அணியக்கூடிய அளவிற்கு அரசு மேலும் பல ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நமது தரமான கைத்தறித் துணிகளை மேல்நாட்டில் விரும்பி அணிகின்றார்கள். எனவே, கைத்தறித் துணியை அதிக அளவில் ஏற்றுமதி செய்ய அரசு விசேஷமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பண்டிகை காலங்களில் கொடுக்கப்படுகின்ற விசேஷ தள்ளுபடியை மக்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லை. கோவாப்டெக்ஸி லுள்ள நல்ல நல்ல ரகங்களையெல்லாம் பெரிய பெரிய ஜவுளிக் கடைக்காரர்களே சாதாரண அப்பாவி மக்களின் பெயர்களில் வாங்கி, மொத்தமாக அவர்களுடைய கடைகளில் அதிக இலாபத்திற்கு விற்கின்றார்கள். மக்கள் கோவாப்டெக்ஸுக்குச் சென்றால் இது போன்ற ரகங்கள் கிடைப்பதில்லை. அதனால் துணியை வெளியில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. அரசு இதைப் பரிசீலித்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

ஏற்றுமதி உடைகளைத் தைத்து அனுப்புவதற்கு நகர்ப்புறங்களில் உள்ள பெரிய பெரிய முதலாளிகளே ஒப்பந்தம் செய்து துணிகளைத் தைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். கிராமப் பகுதிகளில்

பெண்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, அவர்களிடத்தில் தைத்துப் பெறுவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக ஏராளமான பெண்கள் கிராமப் பகுதிகளிலே வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள். கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள பெண்களுடைய துயரங்கள், அவர்களுடைய குறைகள் நீக்கப்படும். இதில் விதவைகள், ஆதரவற்றவர்கள் போன்ற பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் ஏராளமான பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பனை சம்பந்தப்பட்ட கைத்தொழில் இதுவரை ஏதும் அங்கே இல்லை. ஆகையால் பனைத் தொழில் வாரியத்தின் மூலமாக அங்கே உள்ள மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு பல பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்குப் பயிற்சி அளித்து, உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று என் தொகுதியிலே பாய் முடைபவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாய் முடைவதற்கான கோரைகள் வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கோரைகள் சாகுபடி செய்வதற்கு வேளாண்மைத் துறை மூலம் விளக்கங்கங்களை அளித்து, கோரை சாகுபடி செய்து, அங்கே பாய்களுக்குத் தேவையான கோரைகளை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும்.

அதுபோன்றே என் பகுதியில் மூங்கில் அதிகமாக விளைகிறது. மூங்கில்களின் மூலமாக என்னென்ன பொருட்களைத் தயாரிக்கலாம். எங்கெங்கே விற்பனை செய்யலாம் என்பதை அங்கே அவர்களுக்கு அறிவித்து, அந்த மூங்கில் மூலமாக நல்ல பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்கு அங்கே மூங்கில் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது எனது பகுதியில் பருத்தி அதிகமாக விளைகிறது. எனவே அதிகமாக விளைகிற பருத்தியை பயன்படுத்தி அங்கே பஞ்சாலை ஒன்றை, நூற்பாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தும்படி கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு.. பெ. வெங்கடாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அறியாமை இருள் நீக்கி, அன்பு தமிழ் காத்து, துயர் போக்கி, பகுத்தறிவாம் படை பலத்தால் பகை வென்று பகலவனே, தமிழினத் தலைவர், தமிழக முதல்வர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்கவராய், கருத்துப் பெட்டகமாய் கல்லாமையை இல்லாமையாக்கிட கல்விக் கண்ணைத் திறந்து வரும் இனமானத் தலைவர் மாண்புமிகு பேராசிரி

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. பெ. வெங்கடாசலம்]

யர் அவர்களுக்கும், ஜனநாயக வலிமை காக்கவும், வளர்ச்சிக்காகவும் ஆவன செய்ய விரும்பி அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்திடும் கழகத்தின் தொண்டர் அவர், மக்கள் சேவையை மனதில் கொண்டவர் அவர், நாட்டின் நலனில் நாட்டம் நிறைந்தவர் அவர், அரசியல் வாழ்க்கையில் அறநெறி மிக்கவராய், இளகாத சேலத்து கனி இரும்பை இமயத்துப் பனியாக உருகச் செய்து, வளமான தமிழகத்தில் வலுவான மாவட்டமாக சேலத்தை சிறப்பாக்க எண்ணி, சோலை ஈன்றெடுத்த தங்கம், சேலத்துச் சிங்கம், எங்களுடைய அன்பு மாவட்டச் செயலாளர், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், என்னை இம்மாமன்றத்திற்கு அனுப்பிவைத்துள்ள வீரபாண்டி தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும்

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீரசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே தாங்கள் ஒதுக்குகிற நேரம் மிகக் குறைவு. எனவே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து பேச விரும்புகிறவர்கள் எடுத்தவுடனே தங்களை விளித்து விட்டு நேராக எந்தப் பொருள்குறித்துப் பேசவேண்டுமோ, அந்தப் பொருள் குறித்துப் பேசவேண்டுமென்று சேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் 10 நிமிடங்களில் தொகுதி பிரச்சினைகளைச் சொல்வது என்பதே கடினம். எனவே, இந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கும் விவகாரம் தனியாக கட்சிக் கூட்டத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. வெங்கடாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னை இம்மாமன்றத்திற்கு அனுப்பிவைத்த வீரபாண்டி தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், கைத்தறி மானியத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய கன்னிப் பேச்சைத் துவங்குகிறேன்.

நெசவுத் தொழிலும் விவசாயத் தொழிலும் தான் பண்டைய காலம் முதல் தமிழகத்தின் முக்கியத் தொழில்களாக இருந்து வருகின்றன. தமிழக மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்தில் உள்ளங்களில் அடங்கக்கூடிய அளவில் பட்டு சேலையை தயாரிக்கும் அளவில் நெசவுத் தொழில் உன்னதமான நிலையில் இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் நெய்த துணிகளை கிரேக்கம் போன்ற நாடுகளில் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வாங்கியுள்ளனர். இன்றைய நிலை என்ன? தமிழ் நாட்டிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பி வைத்த கைத்தறித் துணிகள் அங்கேயுள்ள துறைமுகத்தில் தேங்கிக் கிடப்பதன் காரணமாக இங்கே கைத்தறித் தொழில் தேக்கச் சூழ்நிலையில் இருக்கிற ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையைக் காண்கிறோம்.

[திரு. பெ. வெங்கடாசலம்]

[1989 ஏப்ரல் 2]

நெசாவாளர்களுக்கு ஆதரவாக பல காலக்கட்டங்களில் பல போரட்டங்களை நடத்தி நெசவாளர்களின் துயர் துடைத்த கழகம் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் கைத்தறித் துணியை தோளில் சுமந்து தெரு தெருவாக விற்று நெசவாளர்களின் கண்ணீரைத் துடைத்தார்கள். சமீபகாலத்தில் சேலத்தில் நூல் விலை ஏற்றத்தைக் கண்டித்து கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் ஒரு கண்டன ஊர்வலமே நடைபெற்றது. இதுபோன்று பலவகையில் நெசவாளர்களுக்காக பாடுபட்ட கழகம், இப்போது அரசு பொறுப் பேற்றுள்ளது. ஆகவே, டாக்டர் கலைஞர் தலைமையிலான கழக அரசு நெசவாளர்களின் துயர் துடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. நெசவாளர்கள் நிறைந்த சேலம் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக எனது வீரப்பாண்டி தொகுதியில் இருக்கிற லட்சம் நெசவாளர்களுக்கும் நிறைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்து, வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தாலும், நிறைய சங்கங்கள் நெய்வதற்கு நூல் இல்லை. கூலி இல்லையென்ற அவலநிலையில்தான் இருந்து வருகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உற்பத்தியாகும் ஜவுளிகள் ரிபேட் கொடுத்தால் தான் விற்பனையாகும் என்ற நிலையில் உள்ளது. ரிபேட் இல்லையென்ற நிலை ஏற்பட்டால் தாயற்ற பிள்ளை போல ஏங்கும் நிலை தான் நெசவாளர்களுக்கும் நெசவாளர் சங்கங்களுக்கும் ஏற்படுகிறது.

நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் நிறைய ஏற்படுத்தி இருந்தாலும் அவர்கள் மாதா மாதம் கட்டும் தொகை அளவிற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இதை குறைத்து கட்ட ஏற்பாடு செய்தால் குறைந்த வருமானம் பெரும் நெசவாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். நெசவாளர் சங்கங்களில் மிகக் குறைந்த அளவிற்கு கூலி கொடுத்து ஜனதா ரகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அவைகள் கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலம் விற்பனை செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இதை ஏழை மக்கள் வாங்கி பயனடைய இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. என்றாலும் சுற்றி வளைத்து அதுவும் வியாபாரிகளிடத்திலேயே போய் சேருகிறது.

(பிற்பகல் 12-10.)

இந்த ஜனதா ரகத்தால் நெசவாளர்களுக்கு போதிய கூலியில்லாமல் பற்றாத நிலைமை, வறுமை நிலைதான் ஏற்படுகிறது. எனவே, இந்த நிலையை மாற்றி, 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு ரிபேட் கொடுத்தால், அந்தந்தச் சங்கங்களின் ஜவுளிகளின் விற்பனைக்கான நூல், கூலி முதலியவைகளை இல்லையெனாமல் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும். மேலும் அந்தச் சங்கங்கள் லாபத்தில் நடக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. பெ. வெங்கடாசலம்]

குறிப்பாக தமிழக மக்களுக்கு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்களுக்கு, தமிழர் திருநாளில் கைத்தறி வேட்டி, சேலைகள் வழங்கப்படுவதன் மூலம், நெசவாளர்களின் துயர் ஓரளவிற்குப் போக்கப்படுகிறதா என்றால், முழுமையாகத் துயர் போக்கப்படுகிறது என்று கருத முடியாது. ஆகவே பல வகையிலே நெசவாளர்களுடைய துயரைத் துடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெசவாளர்களின் மேம்பாட்டிற்காக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்காக என்னுடைய கோரிக்கைகளை அரசின் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் விற்பனையை அதிகரிக்கும் பொருட்டு, ஆண்டுக்கு 60 நாட்களுக்குக் குறையாமல் 20 சதவீதம் தள்ளுபடி கொடுக்க வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். சங்கங்களில் தேங்கிக் கிடக்கும் பாலியஸ்டர் மற்றும் இதர ஐவுளிகளை மாநிலச் சங்கம் கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொடுக்குமாறும் நெசவாளர்களுக்கு என்று தனியாக வங்கி அமைத்து ஏற்பாடு செய்து கொடுக்குமாறும், சங்கத்திற்குத் தேவையான கலர் நூல்களை சங்கத்திற்கு அருகில் உள்ள சாய ஆலைச் சங்கங்களில் சாயம் தோய்த்துக்கொள்ள வழிவகை செய்து கொடுக்குமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளில் மாநிலச் சங்கங்கள் சான்றுகளை ஈட்டியதின் பேரில் கடன் எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் எளிதில் கிடைக்க வழிவகை செய்து கொடுக்குமாறும், பிரதமச் சங்கங்களில் நிதி வசதி இல்லாத காலங்களில் மாநிலச் சங்கம் கடனுக்கு நூல் வழங்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்குமாறும், சொந்தக் கட்டிடம் இல்லாத பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டிக் கொள்ள 50 சதவீதம் மானியத் துடன் அரசு கடன் உதவி வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சங்கப் பணியாளர்களுக்கு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு இணையான ஊதியமும் சலுகைகளும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து தருமாறும், நெசவாளர்களுடைய குழந்தைகள், பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் படிப்பதற்கு உதவித் தொகை வழங்கவும், முன்னுரிமை வழங்கவும், வேலைவாய்ப்பில் சலுகைகள் வழங்கவும், அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பரந்த தொகுதியாகும். அங்கே குடிநீர்ப் பிரச்சினை மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. இதைப் போக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் வசிக்கும் ஆட்டையரம்பட்டிப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 100 பஸ்களுக்கு மேல் வந்து போகிறது. அங்கே

[திரு. பெ. வெங்கடாசலம்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

நிலையான பஸ் நிலையம் இல்லை. எனவே அதையும் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கைத்தறித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த, கைத்தறித் துறை மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற மர்னியத்தில் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். இங்கே முதலிலேயே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறித் தொழில் மாநில பொருளாதாரத்தில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தக் கூடிய ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது என்று. ஆகவே இந்தத் தொழிலினுடைய நிலை இன்றைக்கு நாளுக்கு நாள் நலிந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை உங்களுடைய புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து நாம் பார்க்கிறோம். கைத்தறியினுடைய மொத்த எண்ணிக்கை 5.56 லட்சமாக இருந்ததிலிருந்து 4.27 லட்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் இந்த கைத்தறியை கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கீழே கொண்டுவரவேண்டும் என்று இலக்குகளை நிர்ணயித்தும் கூட, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கீழே இந்த கைத்தறிகளைக் கொண்டு வரக்கூடிய அந்த முயற்சியைப் பார்க்கும்போது, அதுகூட 3.97 லட்சத்திலிருந்து 2.58 லட்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய எண்ணிக்கையும் குறைந்திருக்கிறது. மொத்தத்திலே கைத்தறிகளுடைய எண்ணிக்கையும் குறைந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருக்கிற இந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல, “செய்யும் தொழிலை சீர் தூக்கிப் பார்க்கின் நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை” என்று சொல்லக்கூடிய மிக முக்கியமான தொழிலாக இருக்கும் இந்தத் தொழிலில் சாதாரணமான ஏழை எளிய மக்கள், வேறு தொழிலுக்குப் போக முடியாதவர்கள் ஏறக்குறைய 30 அல்லது 40 லட்சம் மக்கள் ஈடுபட்டு இந்தத் தொழிலை நம்பி வாழக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை தொடர்ந்து பல்லாண்டுக்காலமாக, பல்வேறு உதவிகளை அரசாங்கம் செய்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு வேண்டிய எத்தனையோ மர்னியங்கள், மற்றவைகளை எல்லாம் செய்தாலும் கூட, அவர்களுடைய வாழ்க்கை நாளுக்கு நாள் கீழே பாதாளத்திலே போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. இதை நாம் சீராக்குவதற்கு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றித் தெளிவாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு இந்தத் துறையினை ஏற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இளைஞர். ஆகவே இந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துத்தர வேண்டும். 25 நாட்கள் ஒரு மாதத்திலே வேலை செய்தாலும், அந்த வேலைக்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் எத்தனையோ திட்டங்களை இங்கே போட்டுக் கொண்டுவந்தாலும், அதனால் எந்தப் பிரயோசனமும் கிடை யாது. ஆகவே இந்த கைத்தறித் தொழிலை நம்பியிருக்கக் கூடிய 30 லட்சம் மக்கள் பயன் அடைகின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 5 லட்சம் தறிகள் என்று சொல்வது இப்போது 4 லட்சம் தறிகளாக குறைந்திருக்கிறது. இந்த 4 லட்சம் தறிகளாவது, மாதத்தில் 25 நாட்கள் ஒழுங்காக செயல்படுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால், இந்த உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய கைத்தறித் துணியை விற்பனை ஆனதுபோக, மீதியை கோ-ஆப்டெக்சோ, அதுமுடியவில்லை என்றால் அரசாங்கமோ கொள்முதல் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு 1 கோடி பேர்களுக்கு சேலை, வேட்டிகள், இலவசமாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஒரு கோடிக்குப் பதிலாக இரண்டு கோடிகூட கொடுக்கலாம். அதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். நெசவாளர்களுக்கு வேலை, ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவசமாக வேட்டி, சேலை. இந்த இரண்டையும் ஒரே நேரத்தில் நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறுகிற முறையில் செய்யவேண்டும். செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்களுக்கான ஏற்பாடுகள் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு ஒரு காரணம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பருத்தி விலை காரணமாக நூல் விலை கூடி விட்டது. அதனால் நெசவிற்கு நெருக்கடி, பஞ்சாலைக்கு நெருக்கடி என்று சொல்லக் கூடிய வாதம் இருக்கிறதே, இது ஆலை முதலாளிகள், தனியார் முதலாளிகள் சொல்லக்கூடிய தவறான ஒரு வாதம். விவசாயி விளைவிக்கக்கூடிய பருத்திக்குப் போதுமான விலை கிடைக்கவில்லை. நூல் விலை எந்த வீதத்தில் ஏறியிருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு பஞ்சு விலையோ அல்லது பருத்தியினுடைய விலையோ உயரவில்லை என்பதுதான் நிபுணர்களுடைய சரியான கணிப்பு. அது இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, பருத்தி விலை உயர்ந்து பேர்யிருக்கிறது என்று நூல் விலை உயரவில்லையா? வேட்டி விலை உயரவில்லையா? பருத்தி விலைக்கும் மற்ற நூல் விலைக்கும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நூல் விலை உயர்வு தான் அதிகம். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த வாதம் சரியானது

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

அல்ல. எனவே இந்தத் தொழிலில் நாம் எவ்வளவு தான் மருந்து கொடுத்தாலும், நோய் தீரவில்லை. ஆகவில்லை. நோய் தீரக் கூடிய மருந்தாகப் பார்த்து, இந்தத் தொழிலே நிறைவேற்ற வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே சரியான முறையில் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் நூலை சப்ளை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய துணிகளை, விற்பனை செய்து போக மீதித் துணிகளை கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாகவோ, அல்லது மற்றவைகள் மூலமாகவோ கொள்முதல் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு 30 நாட்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கிறோம். 90 நாட்கள் இருந்து, 60 நாட்களாகக் குறைந்து, இப்போது 30 நாட்களுக்குத்தான் ரிபேட் வழங்கப்படுகிறது. அந்த ரிபேட்டில்கூட, ஊக்கத் தொகைக்கு ஏதோ மாற்றப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரிபேட் என்பது குறைந்த பட்சம் 60 நாட்களுக்காவது வழங்கப்படுகின்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏனெனில் இது முக்கியமாகச் செய்யவேண்டிய பணியாகும். இன்றைக்குப் பல இடங்களைப் பார்த்தால் தெரியும். உதாரணத்திற்கு ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பரமக்குடியில் எமனேஸ்வரம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு பெரிய சொசைட்டி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ரிபேட் பாக்கி ரூ. 50 லட்சம். அதே மாதிரியாக கொள்முதல் செய்யாமல் ஸ்டாக் இருப்பது ரூ. 75 இலட்சம், கோ-ஆப்டெக்ஸ் தர வேண்டிய பாக்கி ரூ. 52 லட்சம். ஒரு சொசைட்டியிலே ஏறக்குறைய ரூ. 2 கோடி பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

அது மாதிரியாக மதுரையில் கிருஷ்ணாபுரம் வீவர்ஸ் கோ-ஆபரேடிவ் சொசைட்டி. அவர்களுக்கு ரிபேட் பாக்கி ரூ. 7 லட்சம். துணிகளுடைய கையிருப்பு ரூ. 35 லட்சம். அதேமாதிரி கோ-ஆப்டெக்ஸ் தர வேண்டியது ரூ. 28 லட்சம். அந்தச் சங்கத்திற்கு ரூ. 70 லட்சம் பாக்கி வரவேண்டியுள்ளது. இப்படி ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் பாக்கி வர வேண்டியுள்ளது. ரூ. 26 கோடி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சேர வேண்டிய ரிபேட் பாக்கியை வைத்திருந்தால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எப்படி செயல்படமுடியும்? அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் எப்படி நூலை வாங்கி மறுபடியும் நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்? ஆகவேதான் இந்த மாதிரி பாக்கி வைத்திருக்கக் கூடிய கோ-ஆப்டெக்சாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டிய ரிபேட் பாக்கியாக இருந்தாலும் சரி, உடனுக்குடன் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு சோ. அழகர்சாமி]

இன்றைக்கு ரிபேட் என்பதற்குப் பதிலாக விற்பனை முன்னேற்ற உதவித் தொகை என்ற திட்டம் வந்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கடைசியில் சொல்லும்போது விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டும் இருக்கின்ற நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரிபேட் பாக்கி ரூ. 2½ கோடி. கோ-ஆப்டெக்ஸிலிருந்து வர வேண்டிய பாக்கி ரூ. 2.55 கோடி. இது ஒரு ரூ. 2½ கோடி. ஆக மொத்தம் ரூ. 5 கோடி இந்த மதுரை மாவட்டத்திற்கு மட்டுமே நாம் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கி இருக்கிறது. கோ-ஆப்டெக்ஸ் ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த இரண்டையும் பாக்கி வைத்திருந்தால், எப்படி நெசவாளர் சங்கங்கள் செயல்படமுடியும்? இதை உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன்.

அதே போன்று ராஜபாளையத்திற்குப் பக்கத்தில் சத்திரப் பட்டியில் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று இருக்கிறது. அந்தச் சங்கம் பூராவும் பேன்டேஜ் துணிகளை உற்பத்தி பண்ணிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. பேன்டேஜ் துணியிலே ஏதோ ஒரு மிஸ்டேக் என்று கூறி ஒரு கேசைப் போட்டு, அந்தச் சங்கத்தை கோர்ட்டுக்கு, இழுத்தடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கேசை வாபஸ் வாங்குவதற்கு நம்முடைய இலாக்காவின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஜனதா துணி நம்முடைய நாட்டில் மொத்தமாக ஜனதா துணிகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டிய இலக்கு 1988—89-இல் 40 மில்லியன் சதுர மீட்டர். ஆனால் 1988—89-இல் உற்பத்தியானது 22 மில்லியன் சதுர மீட்டர். 18மில்லியன் சதுர மீட்டரை ஏன் உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை? நெசவாளர்களுக்கு ஏன் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும், தேவையான ஊக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை? அதையெல்லாம் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஏன் என்று கேட்டால், ஜனதா துணிக்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கி இருக்கிறது. அதை உற்பத்தி பண்ணிக் கொடுப்பதால் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவித் தொகை கிடைக்கிறது. மைய அரசு மானியம் ரூ. 29.50 ஒரு ஜோடி வேட்டி சேலைக்கு கொடுக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய அடக்க விலை ரூ. 89.50. ஆக நிகர விலை ரூ. 60.00 ஆகிறது. அந்த முறையில் பார்க்கிறபோது, மத்திய அரசு உதவியாக ரூ. 29.50 கொடுக்கிறது. நீங்கள் அதிகமாக ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஜனதா வேட்டியை உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு ஏன் அதிகமாக முயற்சி எடுக்கக்கூடாது? ஏன் நெசவாளர்களுக்கு அதிகமாக வேலை கொடுக்கக்கூடாது? இதை எல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

(பிற்பகல் 12-20.)

அது மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு 27.20 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாக வேட்டி சேலை வழங்குவதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல ஏற்பாடு, அதைக்கூட கொஞ்சம் அதிக மாக்க வேண்டும். ஒரு கோடி பேர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த ஒரு கோடி மக்களுக்கு என்பதையும் அதிகமாக்கி, ஒரு கோடி என்பதற்கு பதிலாக 2 கோடி வேட்டி, சேலை கொடுங்கள். அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலமாக மேலும் 20 கோடி ரூபாய் செலவானால் ஒன்றும் தப்பில்லை. சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வேட்டி சேலை வாங்க முடியாமல் தண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேட்டி சேலையும் இனாமாகக் கிடைக்கும், நெசவாளர்களுக்கு வேலையும் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த இரண்டு நோக்கங்களை நிறைவேற்றுகிற முறையில் இந்த இரண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் நீங்கள் கொடுப்பதனால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர். புண்ணியவான் 2 வேட்டி, சேலை எடுத்துக் கொடுத்தார் என்று சொல்லுவார்கள். தாய் தகப்பனுக்குக்கூட பிள்ளையே வேட்டி, சேலை எடுத்துத்தர மாட்டேன் என்கிறான். அரசாங்கம் வேட்டி, சேலை எடுத்துக் கொடுத்தது என்று சொன்னால் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள். அதனால்தான் சொல்கிறேன். ஒரு வேட்டி, ஒரு சேலை என்பதற்குப் பதிலாக 2 வேட்டி, 2 சேலை ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு 50, 60 கோடி ரூபாய் நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு காரியமும் இதன் மூலமாக நிறைவேறும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரிபேட் பாக்கி இருப்பதை எல்லாம் உடனடியாகக் கொடுத்து முடிக்க வேண்டும். 26 கோடி ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியது 26 கோடி. கோவாபெடெக்ஸுக்கு 9 கோடி. இந்த 35 கோடியையும் உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே அதற்காக 15 கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 35 கோடி ரூபாயையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு ஆங்காங்குள்ள தேக்கத்தை நீக்க வேண்டும். ஜவுளி தேக்கத்தை உடனடியாகக் கொள்முதல் செய்து, அந்த சொசைட்டிகள் செயல்படுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அது மட்டும் அல்லாமல் இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கைத்தறி ஆலோசனைக் குழு என்று. அந்த ஆலோசனைக் குழுவிலே நல்ல திறமையானவர்கள், நீண்டகாலமாக

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருந்து நல்ல அனுபவமுள்ளவர்கள், அல்லது கைத்தறிச் சங்கங்களைப் பற்றி விவரம் தெரிந்தவர்களை யெல்லாம் அந்த ஆலோசனைக் குழுவிலே போட்டு அவர் களுடைய ஆலோசனையைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற் பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவது. பல இடங் களில் பார்த்தால் நெசவாளர்கள் வாடகை வீட்டில் இருக்கி றார்கள். மாஸ்டர் வீவர்ஸ்களுடைய தயவிலே வாழ்கிறார் கள். மாஸ்டர் வீவர்ஸ் சிறு சிறு குடிசை மாதிரி கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த குடிசைக்குள்ள்தான் நெசவாளர் கள் வாழ்கிறார்கள். வீடு இல்லை. அவர்கள் கொடுக்கிற கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் கொடுக்கிற சின்ன குடிசை வீட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு தொழிலியல் நெசவாளர்கள் சங்கத்தை ஆரம்பித்து அவர்கள் சொந்தமாக அந்தத் தொழிலை நடத்தக் கூடிய முறையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். அதற்காக அதிகமான நிதியை வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து உற்பத்தி குறியீடு 1988—89-லே 190 மில்லியன் மீட்டர். ஆனால் உற்பத்தியானது 138 மில்லியன் தான். அதிகமாக உற்பத்தி பண்ண முடியவில்லை. காரணம் என்ன வென்று கேட்டால் தேக்கம். வாங்கிய ஜவுளிக்கு பணம் கொடுக்க முடியவில்லை, விற்க முடியவில்லை. இந்த வருஷ மும் அதே தான் 190 லட்சம் தான். இலக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள். அடுத்த ஆண்டும் 1989-90-வது ஆண்டிலே கைத்தறியின் மூலமாக உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய நம்முடைய இலக்கு அதே 190 மில்லியன் மீட்டர் தான். ஆகவே உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்கு திட்டம் இல்லை. இன்னும் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. நார்வே நாட்டு உதவியுடன் தமிழ்நாடு மகளிர் மேம்பாட்டிற்காக —நபார்டு உதவியுடன் தொழில் இயல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரொம்ப நல்லது. அதற்கு மானியம் மற்ற உதவிகள் எல்லாம் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு பண்ணப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதி யைப் பொறுத்த மட்டில் நெசவாளர்கள் அதிகமான பேர்கள் ரொம்பப் கஷ்டப்பட்டு வாழக்கூடியவர்கள். அந்தத் தொழிலையே அவர்கள் செய்ய முடியாமல் கூலியும் மிகக் குறைந்த கூலியாக இருப்பதனால் வேலையும் கிடைக்காமல் ஆங்காங்கே போய் விறகு பெற்றுக்கிக் கொண்டு பட்டினி கிடந்து மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அவர்கள் நெய்கிற தொழிலில் இருக்கின்றார் கள். இருந்தாலும் கூட அவர்கள் அணிகிற துணியில் கீழே ஒரு கலர் மேலே ஒரு கலர் என்று தான் போட்டுக் கொள்ள

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1989 ஏப்ரல் 24]

முடிகிறது. மிச்சம் வெட்டி எடுக்கிற துணிகளை கிழித்து, ஹைதது, மேலே ஒன்றும் கீழே ஒன்றுமாக போட்டுக் கொள்கிறார்கள் அதை, போக்கக்கூடிய முறையில் எட்டயபுரம், கடலூர் போன்ற நகரங்களில், இந்த மாதிரி பெண்களுக்காக இருக்கக்கூடிய நார்வே நாட்டின் உதவியுடன் கூடிய அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 2 கைத்தறித் தொழிலியல் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பூராவும் இன்றற்கு எல்லா இடங்களிலும் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களைப் போட்டு ஸ்பெஷலாகக் கொடுப்பதற்கு பதிலாக தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட அமைப்பைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்கள் இருக்கிற இடங்களில் நஷ்டம் தான் ஏற்படுகிறது. எவ்வளவு தான் திறமையான அதிகாரிகளைக் இருந்தாலும்கூட, திறமையாக நடத்த வேண்டுமென்று நினைத்தாலும்கூட, பல்வேறு சூழ்நிலையின் காரணமாக, எங்களைப் போன்றவர்களின் தொல்லையினாலும் அங்கே நஷ்டம் வந்து விடுகிறது. அதையும் சொல்ல வேண்டும அல்லவா—அப்படி நஷ்டம் அடையாமல் இருப்பதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எலக்டட் பாடி எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் முறைப்படி தேர்தல் நடத்த வேண்டும். அங்கே பெருமபாலும் நாமி நேஷன்தான். இப்படி போட்டுக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல, அதை ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டு வந்து இந்த நாமி நேஷன் என்ற சொல்லே இல்லாதபடிக்கு சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டு தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட நிர்வாக சபை அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அதே மாதிரிக் கூட்டுறவு நூற்பாலை கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை என்று பெயர். அந்த நூற்பு ஆலைக்கு தேர்ந்தெடுத்த போர்டு இருக்கிறதா? எல்லாம் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்கள். எந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலையாவது லாபத்திலே ஓடுகிறதா? 6 ஆலைகள் நஷ்டத்திலே ஓடுகிறது. 18 நூற்பு ஆலைகளில் 6 ஆலைகள் நலிந்து போய் விட்டது என்று இருக்கிறது. ஏன் நலிந்து போய் விட்டது? கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் நலிந்து போவதற்கு என்ன காரணம். மிஸ்-மேனேஜ்மெண்ட் தான் என்று நான் கருதுகிறேன். பஞ்சு கொள்முதல் பண்ணுவதிலே மோசடிகள். இதே மாதிரி ஏகப்பட்ட மோசமான நிர்வாகத்தின் காரணமாக நஷ்டம் அடைகிறது. ஆகவே நஷ்டம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு? ஒவ்வொரு மில்லையும் தனி யூனிட்டாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதிலுள்ள எம்.டி. அல்லது மேனேஜரை போட்டு அவர்தான் லாப நட்டத்திற்கு பொறுப்பு என்று வையுங்கள்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஏன் நஷ்டம் வருகிறது. பஞ்சு கொள்முதல் என்.சி.டி.சி.யிலே யிருந்து பண்ணச் சொல்லுகிறீர்கள். அந்தக் கொள்முதல் விற்பனையில் 18 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்கிறீர்கள். எங்களுக்குத் தெரியும். நானும் ஒரு காலத்திலே மார்க் கெட்டிங் சொசைட்டி பிரசிடெண்ட்டாக இருந்தேன். பஞ்சு வியாபாரம் பண்ணிக்கிட்டிருந்த போது நாங்கள் போய் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி மூலமாகக் கொடுத்த அந்த பஞ்சை வாங்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதே பஞ்சை தனியார் கொண்டு போனால் வாங்கிவிட்டார்கள். முதலில் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி மூலம் கொண்டு போய் கொடுத்த போது சாம்பிள் சரியில்லை என்று சொல்லி வாங்க மாட்டேன் என்றார்கள். அதே பஞ்சை அந்த வியாபாரி தனியாகக் கொண்டு போனார். வாங்கிவிட்டார்கள் அது எப்படி நடக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) அதனால் இந்த மாதிரி சோஷலிஸ சமுதாயத்திற்கு முன்னோடியான கூட்டுறவு அமைப்புகள் சீராக நடப்பதற்கு, அதை லாபகரமாக நடத்து வதற்கு, முன் உதாரணமாக நடத்துவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போடுங்கள் போடுங்கள் அல்லது சரியான எம்.டி. போடுங்கள். அந்த எம்.டி. தவறாக நடந்தால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள். லாபகரமாக நடத்துவதற்கு அவருக்கு முழு பொறுப்பு கொடுங் கள். அவருக்கு ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி பிக்ஸ் பண்ணுங்கள் அந்த முறையிலே அந்த நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 18 மில்களில்— தென்னாற்காடு, ஸ்ரீவில்லி புத்தூர், மதுரை, வடஆற்காடு, தஞ்சாவூர், காஞ்சிபுரம் இந்த ஆறு ஆலைகள் நலிவுற்றது. நலிவுற்ற ஆலைகளின் நலிவை நீக்கி ஆரோக்கியமான மில்களாக ஆக்க வேண்டியது; உங்களுடைய கடமை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்வார் என்று நம்புகிறேன். இந்த ஆலைகளை என்ன டானிக் கொடுத்தாலும் சரி என்ன வைத்தியம் பண்ணி னாலும் சரி அதை நலிவு இல்லாத ஆலைகளாக ஆக்கி ஆரோக் கியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள், 26 பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. காவேரி மில் புதுக்கோட்டையில் அதிலே 2500 பேர்கள் வேலை செய்தார்கள். நவனசமுத்திரம் மில் 600 பேர் வேலை செய்தார்கள். மதுரையிலே மகாலட்சுமி மில் 1090 பேர் வேலை செய்தார்கள். மேட்டூர் மில்லில் 3,000 பேர்கள். இப்படி 26 மில்களில் 10,000 பேர்கள் பணியாற்றக்கூடிய அந்த மில்கள் எல்லாம் மூடிக் கிடக்கின்றன. ஏன் மூடிக்கிடக்கின்றன என்றால் மில் மேனேஜ்மெண்ட்.மேனே ஜர்கள். அந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் பூராவும் பணத்தை பல்வேறு வகையிலே செலவு பண்ணி நஷ்டப்பட்டு போச்சு. அதை பூராவும் நன்றாக நடத்துவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

அதை முதலாளிகளுக்காகச் சொல்லவில்லை. அதிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளிகள் 10,000 பேர்கள், ஏறத்தாழ 50,000 மக்கள்—ஒரு குடும்பத்தில் 5 பேர்கள் இருப்பார்கள். அந்த 10,000 தொழிலாளிகளுடைய வாழ்க்கை என்னவாகிறது. 3, 4 ஆண்டுகளாக மூடிக் கிடக்கின்றன. உடனடியாக அந்த மில்களைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். மூன்று மில்களைத் திறந்திருக்கிறீர்கள். அதிலே 200 பேர்கள்தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் மூடிக்கிடக்கின்ற மில்களிலே 10,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். 10,000 பேர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது இல்லையென்றால் அரசாங்கமே தீர்மானம் கொண்டு வாருங்கள். மத்திய சர்க்கார் குறுக்கே இருந்தால் சண்டை போடுவோம். காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களிடம் சொல்லி அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை பெற்றுத்தர சொல்வோம். தொழிலாளிக்கு வேலை கொடுக்க சொல்வதற்கு இந்த ஆலைகளை சர்க்கார் எடுத்தால் தான் முடியும் என்று சொன்னால் எடுங்கள். என்.டி.சி. மூலமாக நடத்துங்கள். அதற்கு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இதில் மொத்தம் 10,291 பேர்களில் இப்போது 200 பேர்களுக்கு மட்டும் 3 மில் திறந்து வேலை கிடைத்துள்ளது. 10,000-க்கு அதிகமானவர்கள் 2, 3 வருடங்களாக வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மூடிய ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு ஒரு முத்தரப்புக்குழு ஒன்றைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்தக் குழு என்ன சொல்லிற்று? அதைப்பற்றி இதிலே ஒன்றும் இல்லை. குழு போடப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே தொழிற் சங்கத்தின் சார்பாக, 4 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அதைத் திறப்பதற்கு என்ன செய்வது வருஷம் முழுவதும் பேசிக்கொண்டே இருந்தால் திறப்பது எப்போது? உடனடியாகத் திறப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு ஆலைகளை லாபகரமாக நடத்துவதற்கு என்ன என்பது பற்றி ஆலோசியுங்கள். சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவரை கூப்பிட்டு பேசுங்கள். பஞ்ச கொள்முதலிலே ரொம்ப மோசடி நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதே மாதிரி நூல் விற்பனை இதற்கு மேனேஜ்மெண்டை ரெஸ்பான்ஸிப்ஸ் ஆக்குங்கள். 2, 3 மில் என்று தனித்தனியாக்குங்கள், அந்த 18 மில்களையும். எந்த மில் திறமையாக நடக்கின்றதோ அதற்குப் பரிசு கொடுக்க வேண்டும். நம்முடைய எட்டையபுரத்தில் கோ-ஆப்பரேட்டிவ் மில் பாரதி பெயரில்— நிறையப் பரிசுகள் வாங்கி

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

யிருக்கிறது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது அதை ஆரம்பிப்பதற்கு கடுமையாகப் பிரயாசைப்பட்டேன். அந்த ஊரில் பாரதி பெயரில் வந்தது குறித்து ரொம்ப மகிழ்ச்சி. அந்த மில் ரொம்ப நல்ல மில் என்று பரிசு வாங்கியிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட பங்குத் தொகையாக என்.சி.டி.சி.யிலிருந்து 112 இலட்சம் ரூபாய் வரவில்லை. 5 கோடி ரூபாய் மூலதனம் உள்ள அந்த மில்லுக்கு அந்தப் பங்குத்தொகை வராததன் காரணமாக இன்றைக்கு சிப்காட்டிலிருந்து 99 லட்சமும், தமிழ்நாடு அரசு 13 லட்சமும் கடனாகக் கொடுத்து இருக்கிறது. இப்போது சிப்காட் கொடுத்த கடனில் 49½ லட்சத்தைக் கட்டிவிட்டு, தமிழ்நாடு அரசு கடனாக 49½ லட்சமும், சிப்காட் கடனாக 49½ லட்சமும், பிறகு 13 லட்சமும் தமிழ்நாடு அரசு கடனாக இருக்கிறது. இந்தக் கடனுக்கு வட்டியாக வருஷா வருஷம் ஏகப்பட்ட பணம் கட்டிச் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வட்டி மட்டும் 1 கோடி ரூபாய் பாக்கியிருக்கிறது. சிப்காட் 75 இலட்சம், அரசாங்கத் திற்கு 13 இலட்சம் பிறகு சிப்காட் கடனுக்கு 24 லட்சமாக 112 இலட்சம் வட்டி பாக்கி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆகவே, இந்தக் கடனைப் பூராவும் அரசாங்கத்தின் ஷேர்கேப்பிட்டலாக—ஏற்கெனவே அது தான் முறை—ஷேர் கேப்பிட்டலாக, மூலதனத்திற்குண்டான பங்குத் தொகையாக மாற்றி விட்டால் வட்டி கொடுக்கவேண்டியது இல்லை. வட்டி கொடுக்காது போனால், அதிகமாக நஷ்டம் வராது. தொழிலாளிகளுக்கும் போனால் எல்லாம் நியாயகமாகக் கிடைக்கும். ஆகவே அதுவும் சிறப்பாக நடக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று சேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தொகை 112 இலட்சத்திலே வட்டியாக மட்டும் 14 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். சிப்காட்டிற்கு 49 இலட்சம் வட்டி கொடுக்க வேண்டிய பாக்கி இருக்கிறது. ஆகவே, அதை எல்லாம் தள்ளுபடி பண்ணிவிட்டு, ஷேர் கேப்பிட்டலாக மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி என்.சி.டி.சி., போடவேண்டிய ஷேர் கேப் பிட்டலை,—சிப்காட்டும், அரசாங்கமும் கொடுத்த கடனையும் ஷேர் கேப்பிட்டலாக மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். இரண்டாவது கடைசியாக, நகர்ப்புற வளர்ச்சி சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு வார்த்தை. (மணியடிக்கப்பெற்றது).

எட்டயபுரம் மில் சம்பந்தமாக அங்கே உள்ள நிர்வாகம் தொழிற்சங்கம் என்றாலே அவர்களுக்குக் கசக்கிறது போல் இருக்கிறது. தொழிற்சங்கமே வைக்கக்கூடாது, தொழிலாளர்கள் சங்கம் சேரக்கூடாது என்று எல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

கள். ஆகவே, அது எல்லாம் சரியல்ல. நம்முடைய அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய அல்லது கூட்டுறவுகள் சார்பாக நிர்வகிக்கக்கூடிய மில்களில் இருக்கிற எம்.டி.க்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய மில்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு முன்னுதாரணமாக, தொழிலாளர்களுக்கும் உரிமை கொடுத்து, தொழிற்சங்கத்தை அவர்கள் சீராக நடத்துவதற்கு வேண்டிய உரிமையும் ஊக்கமும் கொடுத்து, அதை நடத்தவேண்டுமே தவிர, ஒரு முதலாளி மாதிரி 'என்ன இது, தொழிற்சங்கம் எல்லாம் கேட்கலாமா, செய்யலாமா என்று சொல்லக்கூடாது' அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

இரண்டாவது, நகர்ப்புற வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு எந்த நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சென்னையை எடுத்துக்கொண்டாலும், மதுரையை எடுத்துக் கொண்டாலும் நகரமாகவே இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் சாக்கடைகள், கொசுக்கடி, சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் எப்படித் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அதை அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள்? நகரத்திலே சுற்றுப்புறச் சூழல் எப்படி இருக்கிறது? எந்த நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, ஏதாவது ஒரு நகரத்தை சுகாதாரமாக வைத்திருக்க முடிகிறதா? பிறகு கிராமத்தைப் பற்றி எப்போது சொல்லப் போகிறோம். ஆகவே, நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு அதிகமான ஜனத்தொகை நகரத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன அடிப்படையான காரணம்? கிராமத்தில் பிழைக்க வழி கிடையாது.

கடுமையான வறட்சி, விவசாயம் அதற்கு வேண்டிய காரியம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இதுபற்றி இங்கே பேச முடியாது. விவசாயத்தைச் சரியாக செய்யாததன் காரணமாக கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் நகரத்தை நோக்கி ஓடி வருகிறார்கள். நகரத்திலே குடியிருக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இல்லை. ஆங்காங்கே குடிசைகள், அந்தக் குடிசைகள் போட்டிருப்பதன் காரணமாக, சாக்கடைகள், எங்கு பார்த்தாலும் சாக்கடைகள். ஆகவே எங்கு பார்த்தாலும் நோய்களும், அந்த மாதிரி ஒரு சீர்கேடான சுற்றுச் சூழலும், மோசமாக இருப்பதால் நோய்கள் பரவுகின்றன. ஆகவேதான், அதைப் போக்கக்கூடிய முறையில் நகர்ப்புற வளர்ச்சி சம்பந்தமாக விசேஷமான கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு, கொசுக்களை எல்லாம் ஒழித்து, சுற்றுப்புறச் சூழலைச் சுத்தமாக, நன்றாக இருக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

வாகனங்களை நிறுத்துவது இருக்கிறதே, பஸ்களில் போகும் போது பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் வரிசையாக லாரிகள்

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நிற்கும். நகரத்திலே லாரிகள் இங்கு தான் நிற்கவேண்டும் போக்குவரத்து இப்படித்தான் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே அதற்கான ஏற்பாடு கிடையாது. அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, நகரங்களைக் கூடுமானவரையில், சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை சரியான முறையில் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அர்ப்பணம் பெவலப்மென்ட்-ஐப் பொறுத்தவரையிலும், ஹேண்ட்லும் அண்டு டெக்ஸ்டைல்ஸைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு சில கருத்துக்களை காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். நகர்ப்புறத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எம்.எம்.டி.ஏ. நிறுவனம் இருக்கிறது. அது ஊழல் மயமாக இருப்பதாக மக்கள் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லவில்லை. எம்.எம்.டி.ஏ. என்று சொல்வது, அது, இன்று கார்ப்பரேஷன் அதிகாரத்தை மிஞ்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எம்.எம்.டி.ஏ.-விலே ஒரு மனுக் கொடுத்தால் ஒன்றரை ஆண்டுக் காலம், இரண்டாண்டுக் காலம் தேங்கிக் கிடக்கின்றது. அங்கே இரண்டு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

23-2-1989 அன்று 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' —பத்திரிகையில் வந்த ஒரு ரிப்போர்ட்டைப் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

"Operation Demolition: Madras Corporation have demolished portion of the parapet, rivetment, etc.... நிறைய இருப்பதால் அதிகமாகப் படித்துக் காட்ட விரும்பவில்லை.

"The MMDA has disqualified many of them, leaving 2,000 unauthorised constructions in the City. Many of them are pending in Court. The MMDA has appealed to the prospective buyers to avail of their contingency services before filing the applications. The MMDA is understood to have taken steps to protect the buyers and others similar to the steps taken in Karnataka and Maharashtra. Now, the authorities serve notice for the real estate construction. But the promoters want to rush the completion of the buildings during the pendency of the petitions. There is collection at the lower level to frustrate the action."

அந்த அளவிற்கு இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்ஸிலே 23-2-1989-லே ஒரு செய்தியும் அதனுடைய போர்ட்டோவும் வந்ததைக் காட்டுகிறேன். (அதைக் காட்டினார்). அந்த அளவிற்கு

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

எம்.எம்.டி.ஏ.-வில் இரண்டு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். அதிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 69-இலே என்று நினைக்கிறேன். இந்த கார்ப்பரேஷன்களைக் கலைத்தார்கள் ஊழல்மயம் என்று சொல்லி. நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடமிருந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த எம்.எம்.டி.ஏ.வைப் பொறுத்தவரையில் விஜிலன்ஸ் என் கொயரி செய்யவேண்டும் என்று நானே மனு கொடுத்திருக்கிறேன்.

On 1st March 1989, Thiru S. Ramakrishnan, Director of vigilance and Anti-C rruption. அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு உள்ள ஊழல்களை ஒழிக்கவில்லை என்று சொன்னால், சென்னை நகரத்தில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே முடியாது. எந்தப்பகுதியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி எங்கேயும் வீடுகளை கட்டிக்கொள்கிறார்கள். அதை யாரும் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. வீட்டைக் கட்டிக் கொள்கிறார்கள், ஸ்டே வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அதை எம்.எம்.டி.ஏ.வும் அட்சஸ்ட்டு செய்து கொள்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒரு ஊழல் இந்த இந்தியாவில் நம் எம்.எம்.டி.ஏ.வில் ஏற்பட்டது மாதிரி இருக்க முடியாது என்று ஆணித்தரமாக நான் சொல்ல முடியும், எதையும் நான் ரெக்கார்டு இல்லாமல், ஆதாரம் இல்லாமல் பேசத் தயாராக இல்லை, அந்த அளவுக்கு அங்கே 2 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், 2 பேரும், Member-Secretary, an IAS officer, Vice-Chairman who is also an IAS Officer, மெம்பர் செகரட்டரியை நீங்கள் ஒரு டெக்கினிக்கல் மேன் ஆக போட்டிருந்தால் நிச்சயமாக ரொம்ப நல்லா இருந்து இருக்கும். அந்த 2 பேரும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆக இருப்பதால் இவர்கள் அவசின் போர்டிலும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். எல்லாம் இந்த அளவுக்குச் சென்று விட்டால் விவசாய நிலம் என்பது இந்த சென்னை நகரத்திலும், செங்கற்பட்டிலும் இருக்காது. அவைகளை எல்லாம் கட்டிடங்களாகக் கட்டுகிறார்கள். இப்படியே போனால் சமூக காடுகள் வைக்க முடியாது. அதேபோல் டாங்குகளில் எல்லாம் வீடுகளை கட்டிவிடுகிறார்கள். இதில் எல்லாம் எம்.எம்.டி.ஏ. என்ன செய்கிறது என்று புரியவில்லை. எம்.எம்.டி.ஏ.-விடம் ஒரு மனு கொடுத்தால் யார் கொடுத்தாலும் 2 ஆண்டுகள், 3 ஆண்டுகள் ஆகாமல் அந்த பேப்பர் மூவ் ஆகாது, இதை நான் ஆணித்தரமாக சொல்ல முடியும். அதனுடைய விளைவு தான் இத்தகைய மாடிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகிறது; ஸ்டே வாங்கப்படுகிறது. இவர்கள் எல்லாம் யாரிடம் கேட்டு செய்கிறார்கள். அரசுக்குத் தெரியுமா? அமைச்சரிடம் சொன்னால், அமைச்சர் ஆர்டர் போட முடியாது. அதிகாரிகள் தான் ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும். இத்தகைய ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை வைத்து அமைச்சர் கூட

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

என்ன செய்வார்கள் என்று தெரியவில்லை. இளைஞரான அமைச்சராக இவர் இருக்கிறார். இவர்கள் எந்த அளவுக்கு அவர்களை வைத்து மேய்ப்பார்கள் என்று எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். கேட்டால் கோர்ட்டில் ஸ்டே என்று சொல்கிறார்கள். நானும் வழக்கறிஞராக இருந்தேன். எனக்கும் தெரியும். ஆயிரக் கணக்கான கேஸ்கள் அரசுக்கு எதிராக போட்டு அப்படியே தேங்கி இருக்கிறது. Nobody is firing a counter. நான் எத்தனையோ கேஸ்களை எடுத்து இருக்கிறேன். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் நீங்கள் கேஸ் போட்டால் கவுண்டர் கொடுக்காமல் ஜி. பி. உட்கார்ந்து விடுவார். கவுண்டர் கொடுக்காமல் எக்ஸ் பார்ட்டி ஆகி ஸ்டே பர்மனென்டாக ஆவதை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். இந்த ஒரு சூழ்நிலை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக எம்.எம்.டி.எ. என்ற நிறுவனத்தை மாற்றி அமைத்து ஆக வேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் மெட்ராஸ் சிட்டியைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய இந்தியாவில் இருக்கின்ற 3 பெரிய நகரங்களில் ஒரு நகரமாக இருக்கின்ற மெட்ராஸ் சிட்டி நிச்சயமாக வளர்ச்சி அடையாது என்பதை ஆணித்தரமாகச் சொல்ல முடியும்.

இந்த குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அண்ணா நகர் பகுதியில் தில்லையாடி வளளியம்மை நகரில் 49 குடிசைகள் கட்டப்பட்டன. குடிசை கட்டியதுடன் முந்தைய அரசு அதை டிமாஸிஷ் செய்தது. டிமாஸிஷ் செய்தவுடன் இவர்கள் ஸ்டே வாங்கினார்கள். அந்தக் குடிசையில் இருந்தவர்கள் ஏழைகள், நிலம் இல்லாத ஏழைகள் அந்த குடிசைகளில் இருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் இப்போது வேறு ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஸ்டே வாங்கி, அங்கே 33 வீடுகளை கட்டியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அங்கே தங்கிய 49 குடிசை வீடுகளை ஸ்டே வாங்கும்போது சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார்கள் நிலம் உங்களுக்கே தருவதாக. இந்த குடிசை மாற்று வாரியத்தால் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த குடிசை மாற்று வாரியத்தின் உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் அந்த வீடுகளை அகற்றினார்கள். இப்போது அன்-ஆதரைஸ்டாக 27 பேர் ஏறத்தாழ அங்கே வீடுகளை கட்டித் தங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே முன்னாடி இருந்தவர்களுக்கே அந்த நிலத்தை, வீடுகளை கட்டிக் கொள்ள ஒழுங்காக கொடுக்க வேண்டும். இப்போது பலாத்காரமாக கையகப்படுத்திக் கொண்டு இருப்பவர்களை அகற்றி அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்லதை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

அதேபோல் குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 10 ரூபாய் ஒரு வீட்டுக்கு என்று வாங்குகிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பகுதியில் இதுவரையில் எந்த சுகாதார வசதியும் செய்து கொடுத்து இருப்பதாக தெரியவில்லை. செய்யவில்லை.

அதேபோல் 30-6-1984-க்கு முன்னால் இருப்பவர்களுக்குத் தான் அங்கே பட்டயம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று ஆர்டர் இருக்கிறது; குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆனால் இப்போது யார், யாரோ வந்து பட்டயம் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். வீடுகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் பணம் கொடுத்தால் கூட குடிசை மாற்று வாரியத்தில் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு நிலம் கொடுப்பது இல்லை. 5, 6 ஆண்டுகள் ஆகியும் நிலம் கொடுக்கவில்லை. எங்கே பார்த்தாலும் டி.லே வந்து விடுகிறது என்று சொன்னால் அங்கே ஊழல் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். ஆகவே நிச்சயமாக பணம் கொடுத்தால் உடனடியாக நிலம் கொடுக்கவேண்டும். 30-6-1984-க்கு முன்னால் அங்கே தங்கியவர்களுக்கே நிலங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மத்திய அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் 2 மாதத்திற்கு முன்னால் ஸ்லம் வாழ் மக்களுக்காக ஒரு காம்ப்பிளக்ஸ் கட்டவேண்டும் என்று கொடுத்தது. அதை கட்டவில்லை. அதேபோல் அண்ணா நகர் பகுதியில் 1½ கோடி ரூபாயை ஒரு ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு மக்களுக்காக காம்ப்பிளக்ஸ் கட்டவேண்டும் என்று கொடுத்தார்கள். அது கூட செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அந்த ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் வீடுகளில் வாழுகின்ற ஏழை மக்களுக்காக வேலை கொடுக்கின்ற வகையிலே பல தொழில்களை தொடங்கவேண்டும். அப்படி தொழில்களைத் துவங்கினால்தான் அவர்கள் நிச்சயமாக நல்லமுறையில் வாழ்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக நான் சொல்ல விரும்புவது ஹேண்ட்லுமைப் பற்றி. ஏறத்தாழ 80 இலட்சம் மக்கள் இந்த ஹேண்ட்லுமைப் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 170 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பொருள்கள் தேங்கியிருப்பதாக பத்திரிகைகள் மூலமாக நாம் படிக்கிறோம். ஹேண்ட்லுமைப் பொறுத்த

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

வரையில், முந்தைய அரசு பவர் லூமை உருவாக்கியது. அதை குறைசொல்ல முடியாது. 80 இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதற்காக பழைய முறைகளைத்தான் பின்பற்றவேண்டுமென்பது சரியாக இல்லை. இந்த 80 இலட்சம் மக்களுக்காக அரசு வேறு ஏதாவது தொழிலை ஏற்படுத்தவேண்டும். என்றுமே இவர்கள் இருட்டிலே உட்கார்ந்து கைத்தறியில் வேலை செய்வது என்பது சரியில்லை. இப்போது நாம் ராக்கெட் ஏஜிலும், கம்ப்யூட்டர் ஏஜிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே நாம் பழைய முறைகளிலேயே இருந்து கொண்டிருப்பது சரியல்ல. ஆகையால் முந்தைய அரசு செய்திருக்கின்ற பவர் லூமுக்கும் நீங்கள் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பவர் லூம் கொடுக்கும்போது, பிரைவேட் செக்டார்களைப் பார்த்து கொடுக்கும்போது, ஏற்கெனவே ஹேண்டலும் வைத்திருப்பவர்களாகப் பார்த்து அவர்களுக்கு பவர் லூமை கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டும். 80 இலட்சம் மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அந்த மக்களுக்கு முதலில் வேலைவாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கும் போது புதிய புதிய மெஷின்களைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அது சரியாக இருக்காது. இந்த நாடு என்கே சென்று கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அட்டாமிக் ஏஜில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிற கால கட்டத்திலே பழைய முறைகளை நாம் இப்போதும் கையாளுவது என்பது சிறந்ததாக இருக்காது. 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்து வந்து கொண்டிருக்கின்ற முறையிலே நாம் பொருள்களைத் தயார் செய்தால் அந்தப் பொருட்களை யாரும் வாங்கவும் மாட்டார்கள். அந்தப் பொருட்கள் விற்பனையும் ஆகாது. ஆனால் இப்படி சொல்லிவிட்டு நம்முடைய மில்சளை மூடுவது என்பது சரியான கொள்கையல்ல. பவர் லூம் வந்தது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக ஹேண்டலும் பாதிக்கத்தான் செய்யும். ஹேண்டலுமிலே வேலை செய்யும் மக்களுக்கு, அவர்களால் உற்பத்திச் செய்யப்படும் பொருட்கள் விலையாவதில்லை. காலையிலேகூட பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரிலே எங்களுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேள்வி எழுப்பினார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் பதில் கூறினார்கள். இன்று இருக்கிற பிரச்சினை என்னவென்று சொன்னால், அமெரிக்க நாட்டிற்கும் இந்திய நாட்டிற்கும் ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தத்திலே சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அமெரிக்க நாட்டை நம்பியே வாழ்ந்தால் நிச்சயமாக நம்முடைய நாடு முன்னே முடியாது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையிலே, ஹேண்டலூமைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடுதான் முதல் இடத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கேதான் அதிகமான பொருட்கள், ஏறத்தாழ 190 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான பொருட்கள்

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

தேங்கியிருக்கின்றன. ஆகையால் அந்தப் பொருட்களை உடனடியாக விற்பனை செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, மத்திய அரசை வலியுறுத்துவதைவிட, நாமே அந்தப் பொருட்களை விற்பதற்கு, ஹேண்ட்லாமிலே இருக்கிற ஜி.ஏ.எஸ். மற்றும் உள்ள அதிகாரிகள் மூலமாக முயலவேண்டுமே தவிர அப்படியே தேங்கியிருக்கின்றன என்று குறை சொல்லிக் கொண்டே இருப்பது சரியாக இருக்காது.

ரிபேட் என்று கொடுக்கிறார்கள். 26 கோடி ரூபாய் ரிபேட் கொடுப்பதாகவும், 4 கோடி ரூபாய் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒதுக்கி கொடுத்திருப்பதாகக் கூட சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்த ரிபேட் உண்மையிலேயே ஏழைமக்களுக்கு சென்று சேருவதில்லை. எல்லா இடங்களிலும் இப்படித்தான் நிலைமை என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. பல சொசட்டிகளிலே வெறும் புக அட்ஜஸ்ட்மெண்ட்தான். இதையெல்லாம் யார் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். இந்த சொசட்டியிலே இத்தனை இலட்சம் ரூபாய்க்கு ஸ்டாக் இருக்கிறது என்றும் இதிலே எத்தனை பேர் உறுப்பினர்கள் என்றும் எந்த அதிகாரி போய் பார்த்திருக்கிறார். ஒன்றுமேயில்லை. அதிகாரிகள் வருகிறார்கள், போகிறார்கள். அவர்கள் என்ன கணக்கு கொடுக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் பார்த்துவிட்டுச் செல்கிறார்கள். ரிபேட் என்று சொன்னால், அந்தப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும், மத்திய அரசும் கொடுக்கவில்லை, மாநில அரசும் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்களே தவிர, அந்த ரிபேட் தொகையைப் பெறுவதற்கு நிச்சயமாக எந்த அதிகாரியையும் சென்று பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. பல சொசைட்டிகளினுடைய நிலைமைகள் இப்படித்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சொசைட்டிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. அப்படிச் சொல்லி நான் விரோதத்தைச் சம்பாதிக்கவும் தயாராக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் பல சொசைட்டிகளில் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. வெறும் புக அட்ஜஸ்ட்மெண்ட்தான். புகிலே பார்த்தால் இத்தனை இலட்சம், இத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு ஸ்டாக் இருக்கிறது; இவ்வளவு ரூபாய்க்கு விற்று இருக்கிறது என்று பில் போட்டுக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அந்த பில்லை வைத்துக்கொண்டு ரிபேட் வாங்குகிறார்கள். பல சொசைட்டிகளிலே எங்களுக்கு இத்தனை இலட்சம் ரூபாய் ரிபேட் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். உங்கள் சொசைட்டியிலே எத்தனை இலட்சம் ரூபாய்க்கு ஸ்டாக் விற்பனையாக இருக்கிறது என்று கேட்டால் அதைக் கேட்காதீர்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் ரிபேட் மட்டும் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இவைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ரிபேட்டைப் பொறுத்தவரையில்,

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

நீங்கள் ஸ்டாக்கை வெரிபை செய்து, உண்மையிலேயே அந்த ஸ்டாக் இருக்கிறதா அங்கே அவ்வளவு விற்று இருக்கிறதா, அதற்குத்தான் ரிபேட் கேட்கிறார்களா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். பல இடங்களிலே பேருக்காக சொசைட்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்து மானியம் வாங்குவதற்காகவும், சென்டிர்ல் கோ-ஆப்பரேடிவ் பாங்குகளிலிருந்து லோன் வாங்குவதற்காகவும்தான் பல சொசைட்டிகள் இன்றையதினம் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட சொசைட்டிகளையெல்லாம் நீங்கள்தான் விசாரித்து ஆராயவேண்டுமே தவிர, தனிப்பட்ட முறையிலே நாங்கள் அவைகளைப் பற்றிச் சொன்னால் நாங்கள் ஊரிலே போக முடியாத சூழ்நிலை உருவாகும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சொசைட்டிகளின் பெயரைச் சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. ஆகையால் தயவு செய்து ரிபேட் கொடுக்கும்போது ஏழை நெசவாளிகளுக்கு அந்த ரிபேட் தொகை போய் சேருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பவர் லூம்கள் வருவதால் ஹேண்ட்லூம்களை மூடவேண்டுமென்று சொல்வது நல்லதல்ல.. 80 இலட்சம் மக்கள் இந்த ஹேண்ட்லூமை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு அரசு வேறு ஏதாவது ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். 110 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள, தேங்கிக் கிடக்கின்ற பொருள்களை விற்பதற்காக இந்த ஹேண்ட்லூம்களுக்கு ஒரு போர்டை உருவாக்க வேண்டும். காதி போர்டைப் பொறுத்தவரையில் காதி கமிஷன் அதைப் பார்த்துக்கொள்கிறது. அதேபோன்று மத்திய அரசு அளவிலே ஒரு கமிஷனை உருவாக்கி அந்தப் பொருட்களை விற்பதற்காக ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட ஹேண்ட்லூம் துணிகளை தோளிலே போட்டு வற்ற கதை நமக்குத் தெரியும். அதே போன்று எல்லோரும் ஹேண்ட்லூம் துணிகளை உபயோகிப்போம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக ஹேண்ட்லூமிலே இவ்வளவு துணிகள் தேங்கி இருக்காது. நாம் இப்போதெல்லாம் டெரிகாட்டனையும், மில் துணிகளையும் உபயோகித்துக் கொண்டு மக்களிடத்திலே ஹேண்ட்லூம் துணிகளை உபயோகியுங்கள் என்று சொன்னால் அது சரியாக இருக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் பயன்படுத்துவது கைத்தறி. நீங்கள் பயன்படுத்துவது கதரா அல்லது கைத்தறியா?

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : நான் பயன்படுத்துவது கதர்தான். நான் உபயோகப்படுத்துவது கதர்தான். அது எங்களுடைய கட்சியின் கொள்கை. ஹேண்ட்லூமை நாங்கள் உபயோகிக்க வில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஹேண்ட்லூமை உபயோகப்படுத்துவதும் உண்டு. ஹேண்ட்லூம் துணிகளை நம்முடைய

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு அமைச்சர்களும், எம்.எல்.ஏக்களும் பயன்படுத்தினால் ஹெண்ட்லும் துணிகள் நிச்சயமாக, அதிகமாக சேல்ஸ் ஆகும். ஏனென்றால் இன்றைக்கு அமெரிக்க நாட்டில் நம்முடைய 'கார்மெண்ட்ஸ்' துணிக்குத்தான் அதிக கிராக்கி இருக்கிறது. கார்மெண்ட்ஸ் என்று சொல்லும்போது அவை எல்லாம் 'ரெடி மேடு' ஆடைகள். இப்போது ரெடிமேடு ஆடைகளுக்கு ரிபேட் கிடையாது. இந்த ரெடிமேடு ஆடைகளுக்கும் ரிபேட் கொடுத்து, அந்தப் தொழிலையும் ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. சி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வர்களே, கைத்தறியும் துணித்தொழிலும் மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகள் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய நாட்டிலே மிக அதிகப்படியான மக்கள் பணியாற்றக்கூடிய கைத்தறித் தொழில் என்பது இன்றைக்கு கடுமையான நெருக்கடியை நோக்கி சென்றுகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் நன்கு உணரும் என்று கருதுகிறேன். அதனால் குறிப்பாக ஒருசில விவரங்களை மட்டும் தெரிவிக்கிறேன். கடந்த 35 ஆண்டு 3 ளாக இந்தக் கைத்தறித் துணிக்கு ரிபேட் வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. 1970ஆம் ஆண்டில் ஆண்டுக்கு 90 நாள் ரிபேட் வழங்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் அது 60 நாளாகக் குறைந்து, பின் 45 நாளாகக் குறைந்தது. தற்போது 30 நாட்கள் மட்டுமே ரிபேட் வழங்கப்படுகிறது. அதிலும்கூட 90 நாளை யடிப்படியாகக் குறைத்து, முழுமையாக இந்த ரிபேட்டை நிறுத்தக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இதை மத்திய அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு அபாயம் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆண்டுக்கு 90 நாள் ரிபேட் வழங்க வேண்டுமென்று நெசவாளர்கள் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். 90 நாள் இல்லாவிட்டாலும் 60 நாளைவது கட்டாயம் ரிபேட் வழங்க வேண்டும். இல்லை என்றால் இந்தத் தொழில் மிகப்பெரும் ஆபத்தை நோக்கிச் செல்லும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அரசுக்கும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே கட்டாயம் 60 நாள் ரிபேட் வழங்க மாநில அரசு மைய அரசேட்டு தொடர்புகொண்டு மத்திய மாநில அரசுகள் அதற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் துறைக்கு கொடுக்க வேண்டிய பாக்கி, மத்திய அரசு ரிபேட் மூலமாக செலுத்த வேண்டிய 26 கோடி ரூபாய் வழங்கப்படாமல் பாக்கி இருக்கிறது. அதை உடனடியாக கொடுப்பதன் மூலம் இந்தக் கைத்தறித் தொழில் பாதுகாக்கப்படும் என்பதால் அந்தத் தொகையை விரைவில் பெற நம்முடைய மாநில அரசு பெருமுயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுமார் 150 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள துணி 'கோவாப்டெக்ஸ்' மூலமும் இதர சொசைட்டிகள் மூலமும் தேங்கிக்கிடக்கிறது. தேங்கிக்கிடக்கிற துணியை விரைவில் விற்று, தொடர்ந்து தேக் சும் ஏற்படாமல் விற்பனை செய்ய தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணியை துறைமுகத்தில் நிறுத்தி, மாநில அரசு தலையிட்டு, மைய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு உரிய நடவடிக்கை எடுத்தது ஓரளவுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. அதைப் போன்று தேங்கிக் கிடக்கும் துணிகளை தொடர்ந்து விற்பனை செய்ய தேவையான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று, கைத்தறித் தொழிலுக்கு 22 ரகங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. அரசு அதற்கு உத்தரவிட்டுள்ளது. ஆனால், அதை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விசைத்தறிக்காரர்கள் உயர்நீதிமன்றத்திலும் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் அதற்கு தடை உத்தரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். 1984 ஆம் ஆண்டிலே கைத்தறித் தொழிலுக்கு 11 ரகங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, அதுவும் உயர்நீதிமன்றத்தில் தடை உத்தரவு பெற்று நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த அரசு அந்தத் தடையை நீக்க உரிய முறையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவில்லை. புதிய அரசாங்கம் உரியமுறையில் நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, அந்தத் தடை உத்தரவை நீக்கி, இந்தக் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரகங்களை முறையாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று கைத்தறித் தொழிலுக்கு நிதி உதவி செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட தேசிய விவசாயக் கிராமப்புற வங்கி, அதாவது 'நபார்டு' என்ற அமைப்பு மூலம் சொசைட்டிக்கு வழங்கக்கூடிய அந்த உதவி என்பது முறையாக நடைபெறவில்லை; தவறு இருக்கிறது. உரிய நேரத்தில் உதவி கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அரசு தலையிட்டு சொசைட்டிகளுக்கு உரிய காலத்திலே கடன் உதவி கிடைக்கின்ற முறையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

அதைப்போன்று கைத்தறித் துறையில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய துணியை கொள்முதல் செய்கின்ற 'கோவாப்டெக்ஸ்' நிறுவனம் அதற்கான பணத்தை துணி முழுவதும் விற்பனை செய்து முடித்த பின்னாலும் அந்த ஆரம்ப சொசைட்டிகளுக்கு பணம் வழங்காத நிலைமை இன்றைக்கும் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் கொள்முதல் செய்த துணியை விற்பனை செய்தபின்னால் தான் பணம் கொடுப்பது என்ற நிலைமையினால் அந்த சொசைட்டிகள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலை நம்பி இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களையும் அது கடுமையாகப் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் துணியை கொள்முதல் செய்யும் போதே பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்குக்கூட 35 கோடி ரூபாய் கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனம் சொசைட்டிகளுக்கு வழங்காமல் பாக்கி வைத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டுகிறது.

(பிற்பகல் 12-50)

ஆகவே, இவ்வளவு காலதாமதமின்றி, உரிய நேரத்தில் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தத் துணிகளை வாங்குகிறபோது மொத்தத் தொகையில் 75 சதவீதத்தை முன்னாலேயே கொடுத்து வாங்கக் கூடிய முறையில், அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தால் கைத்தறியை நம்பி வாழக் கூடிய நெசவாளர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதே போல் இன்றைக்கு நூலை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாலைகளுக்கு, இதர தொழிற்சாலைகளுக்கெல்லாம் மானியமாக, அதாவது 35 கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்குகிறார்கள். ஆனால் கைத்தறிக்கு 60 நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து ரிபேட் வழங்கினால் 22½ கோடி ரூபாய்தான் இந்திய நாடு முழுவதற்குமே ஆகிறது. ஆனால், நூலுக்கு 35 கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்குகிற இந்திய அரசு இந்த கைத்தறி துறைக்கு மட்டும் வழங்கக்கூடிய ரிப் பேட்டில் படிப்படியாகக் குறைத்து வருவது என்பது கைத்தறித் தொழிலை ஒரு பெரிய அழிவை நோக்கிக் கொண்டு செல்கிற நிலையாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்த ரிபேட் என்பது தொடர்ந்து வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த 22½ கோடி ரூபாயிலேகூட தமிழ்நாட்டிற்கு 9 கோடி ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையிலே அது தொடர்ந்து ரிபேட்டை வழங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குத் தொடர்ந்து கட்டுப்பாட்டின் நூல் ஒரு பக்கத்திலே விலை உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஒரு புறத்திலே ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அதனால் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அதனால் நெருக்கடிகள் அதிகரிக்கின்றன. விலை என்பது கட்டுப்பாட்டில்லாமல் உயர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இதனால் இன்றைக்குக் கைத்தறித் தொழில் ஒரு மிகப் பெரிய பாதிப்பை நோக்கி செல்கின்ற காரணத்தால், இன்றைக்கு அந்த நூலை அரசாங்கமே— ஏற்கெனவே கூட்டுறவு மில்களின் மூலமாக வாங்கப்படுகின்ற நூல் போதுமானதாக, கைத்தறியின் தேவைக்கு ஏற்றதாக இல்லாத காரணத்தால், பிற பஞ்சாலைகளிலே இதர மில்களிலே 50 சதவீதம் கைத்தறிக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடிய சிட்டா நூலை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு நிலை இருக்கிறது—அந்த முறையை பஞ்சாலைகள் நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு பஞ்சாலைகளில் நூல் கொள்முதல் செய்து அரசாங்கம் ஒரு நூல் கிடங்கை, ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூல் கிடங்கு என்ற வகையில் அமைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு முறையாகக் குறைந்த விலையில், கட்டுப்பாட்டின் நூல் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆக, அதைப்போல கைத்தறிக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூலுக்கு இதர மாநிலங்களில் எல்லாம்—அதாவது, மேற்கு வங்கம், ஆந்திரா, கர்நாடகம் போன்ற பல அரசாங்கங்களால் அந்தக் கைத்தறிக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூலுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் அதற்கான வரி அதன்மீது போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறிக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூலுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம், மற்ற மாநிலங்களைப் போல அதற்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்தக் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்பட இருக்கின்ற நூலுக்கு வரியிலிருந்து விலக்களித்து, கைத்தறிக்கு நூல் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல சாயத்தினுடைய விலையும் உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் லட்சுமணபுரியில் ஒரு சாயக் கிடங்கு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதன் காரணமாக உரிய நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறியாளர்களுக்கும், இதர துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் சாயம் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. தமிழ்நாட்டிலே ஒரு சாயக் கிடங்கு அமைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து, அவர்களுக்கு முறையாக விநியோகம் செய்வதற்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

விரும்புகிறேன். அதேபோல், நம்முடைய கைத்தறி மானியக் கோரிக்கையிலே கூட தொழில் கூடங்களை ஏற்படுத்துவது என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே கருர், சேலம், ஈரோடு, மதுரை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய ஐந்து இடங்களில் தீவிர வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக இதுபோன்ற கூடங்கள் உருவாக்கப்பட்டு—அந்தக் கூடங்களில் இருக்கின்ற நிலை என்னவென்று சொன்னால்—அந்தத் தறிகளிலே இன்றைக்குச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஊழியர்கள், நெசவாளர்கள், ஆண், பெண்—யாராக இருந்தாலும்—அந்தத் தறிகளை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று, உற்பத்தி செய்துகொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்து, இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற—அதிகாரிகளுடைய என்பது அதிகாரவர்க்கப் போக்கோடு—தைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நலனைப்பற்றி அக்கறையற்ற செயல்பாடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றன. ஆகவே, தொழில் கூடங்கள், —வீடும் கூடமும் இணைந்த திட்டத்தை கூட—நாம் உருவாக்குவதற்கான சில ஆலோசனைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற தறிகள் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதிலும் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அதேபோல, வீடும் தொழில் கூடமும் கட்டுவதற்கு நகர்ப்புறத்திலே 15 ஆயிரம் ரூபாயும், கிராமப்புறத்திலே 9 ஆயிரம் ரூபாயும்—கூடம் மட்டும் கட்டினால் 9 ஆயிரம் ரூபாய்—என்ற அளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் மத்திய அரசு—மாநில அரசு—இதுபோன்ற அமைப்புகள் மூலமாகக் கட்டப்படுகிறது. இது 1985-ஆம் ஆண்டிலே தீர்மானிக்கப்பட்ட தொகை. இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலையேற்றத்தினால் வீடும் தொழில் கூடமும் கட்ட முடியாது. ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலையேற்ற முறையிலே அதை மாற்றித் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, ஜனதா ரகம் கைத்தறிகளுக்கு ஒதுக்கப்படுவது மூலமாக அதில் உற்பத்தியாகின்ற துணி விற்பனை செய்ய முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, நெசவாளர்களுக்குக் கூலி கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்கின்ற துணிகளை முறையாக விநியோகிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான்கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு கைத்தறித் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்களை எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றுகின்ற ஒரு முறையை அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடிய ஒரு அம்சமாக இருந்தாலும்கூட, நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், அப்படி மாற்றக்கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நெசவாளர்களுடைய நலன், அவர்

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

களுடைய சட்டங்கள், உரிமைகள் ஆகிய எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டது என்ற முறையிலே மாறுதல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெசவாளர் நலச் சட்டம் சொசைட்டிகளுக்குப் பொருந்தாது என்ற விதி இருக்கிறது. அந்த விதியை ரத்து செய்து நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டியிலே பணி புரிந்தாலும் அவர்களுக்கும் பயன்படக் கூடிய முறையிலே, நெசவாளர் நல விதிகள் கூட்டுறவு சொசைட்டியிலே இருப்பவர்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதை ரத்து செய்து, அவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு போனஸ் எல்லாம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கிற ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியில் உள்ளவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, அவர்களுக்கு போனஸ் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்ப்பை பெற்றிருக்கிறார்கள். அதைக் கணக்கிலே கொண்டு, மற்ற கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கிற நெசவாளர்களுக்கும் போனஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டம் 1983ஆம் வருஷம் மே மாதம் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், இதுவரையில் அதற்குரிய மாற்றம் செய்யப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற சட்டம் நடைமுறையில் பின்பற்றப்படவில்லை. அதே போல், 1980ஆம் ஆண்டு பெங்களூரிலே தொழிலாளர் துறைச் செயலாளர்கள் கூடி, 50 புள்ளி விலைவாசி உயர்ந்தால் குறைந்தபட்சக் கூலியை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்தார்கள். அதை முத்தரப்பு மாநாடும் ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால், இன்று வரையில் 300 புள்ளிகள் உயர்ந்திருந்தும் 6 முறை குறைந்தபட்சக் கூலி மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால், கடந்த காலத்திலே இருந்த அரசு மாற்றியமைக்கும் பணியைச் செய்யவில்லையென்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் கொண்டு, அதிலே இந்த அரசு உடனடியாக தலையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1987-88-லே பல்வேறு நெசவாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மாநில அளவிலே பல போராட்டங்களை நடத்தியதற்குப் பின்னால், 30—6—1988 அன்றிருந்த ஆளுநர் அரசு ஒரு ஆணையைப் பிறப்பித்தது. 1444-ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையிலே 1983ஆம் ஆண்டு குறைந்தபட்சக் கூலிப் பட்டியலில் உள்ள கூலிகளுக்கு மட்டும் 5 சதவீதம் கூலி உயர்வும் அதே போல் பஞ்சப்படி 615 புள்ளிகளுக்கு மேல் உயர்கிற ஒவ்வொரு புள்ளிக்கும் 2 பைசா பஞ்சப்படி வழங்கவேண்டுமென்று அந்த அரசாணையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிவதற்காக, 30—8—1988 வரை அவகாசம் கொடுத்தது. ஆனால் அந்த அவகாசத்தைப் பயன்படுத்தி, உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய ஆட்சேபணையைத்

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1989 ஏப்ரல், 24]

தெரிவித்தார்கள் என்று காரணம் காட்டி, பின்னாலே, அந்த உத்தரவை நடைமுறையிலே அமுலாக்கவில்லை. இன்றுவரையிலே அது நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு அதலே உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குச் சாயம், பீடி, டானரி போன்ற பல்வேறு தொழிலகங்கெல்லாம் பஞ்சப்படி அறிவித்திருக்கிறபொழுது, இந்தக் கைத்தறி தொழிலுக்கு ஆட்சேபிப்பது சரியல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மாதம் ஒன்றுக்குப் பஞ்சப்படி ரூ. 72-ம், சம்பளத்தையும் சேர்த்து ரூ. 100 நெசவாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டியது. கடந்த 6 மாத காலமாக கிடைக்கவில்லை; அதனால் 5½ இலட்சம் நெசவாளர்களுக்குச் சுமார் 33 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு இவ்வளவு பெரிய தொகை என்பது மிகப் பெரிய இழப்பாகும். ஆகவே, அதலே நம்முடைய அரசாங்கம் சீரிய கவனம் செலுத்தி, ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைக் கேற்ப கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கென ஒரு சட்டம் 1981-லே ஒரு சட்டம் இதே சட்டமன்றத்திலே நிறையேற்றப் பட்டது. ஆனால் உற்பத்தியாளர்கள் 65 பேர்கள் உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை பெற்றார்கள். 1984-ஏப்ரல் மாதம் 27ஆம் தேதி சட்டம் செல்லும் என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு கொடுத்தது. 5 வருடம் ஆகியும் கூட, இன்னும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு உரிய முறையிலே நடைமுறைப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1,650 கைநெசவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. 1983ஆம் ஆண்டே சட்டம் இயற்றப்பட்டும் இதுவரையில் தேர்தல்கள் நடத்தாமல் தொடர்ந்து தள்ளி வருகிறது. நியமனங்களில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, இதலே அரசு உரிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், சொசைட்டிகளிலே வாக்காளர்களாக இருக்கக் கூடிய நெசவாளர்கள் தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற காலங்களில், அட்வான்ஸ் வாங்குகிறார்கள். அதை மாதாமாதம் சம்பளத்திலே பிடித்தம் செய்கிறார்கள். அதலே இருக்கிற

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

பாக்கியைக் காரணம் காட்டி அவர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை என்று மறுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அது முறை அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களுக்கும் வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கோ ஆப்டெக்னிலே இன்றைக்குப் புதிய சொசைட்டிகளைப் பதிவு செய்ய அனுமதிகள் மறுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கம் சொசைட்டிகளை உருவாக்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறது. சொசைட்டி பதிவு செய்யப் படுவதற்கு இன்றைக்கு அனுமதி இல்லையென்று சொல்லப் படுகிறது. கோ-ஆப்டெக்ஸ் அதிகாரிகள் நாடாளுமன்ற மனுக்கள் குழுவிடத்திலே சாட்சி அளித்திருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

இத்துறையில் உள்ளவர்கள் இயக்குநர் அவர்களைச் சந்தித்துக் கேட்ட போதும் மறுத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே புதிய சொசைட்டியைப் பதிவு செய்ய தொடர்ந்து அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதி யோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. சி. கோவிந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே பட்டுக்கு இன்றைக்குக் கடுமையான நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி விரிவாகச் சொல்வதற்கு அவகாசம் இல்லை. எனவே தமிழ்நாட்டிலே தேவையான அளவுக்குப் பட்டு உற்பத்தி செய்து அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஜரிசை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது. அதுபோதுமானதாக இல்லை. அதுவும் முறையாகச் செயல்படவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்தில் வரதராஜபெருமாள் கூட்டுறவு சைட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு நியமனத் தலைவர் திரு. அன்பழகன் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டு, 30 இலட்சம் ரூபாயை அவர் அதிலே மோசடி செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அவர் அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டு அதன்பின் கோர்ட் மூலம் மீண்டும் அந்தப் பதவியைப் பெற்று அந்த மோசடியிலிருந்து தப்பிக்கின்ற வகையில் அது தொடர்பான ரெக்கார்டுகளை எல்லாம் மாற்றுகின்ற பணியி் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) அடுத்து கைத்தறித் துணி வளர்ச்சிக்காக . . .

[1989 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எழுதிக்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அத்தனையையும் படித்துவிட வேண்டும் என்று முடிவுசெட்டிக்கொண்டு வரக்கூடாது. 17 மணித்துளிகள் பேசி விட்டீர்கள். 5 தடவை மனியடித்து ஆகிவிட்டது. அடுத்து திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறித்துறை மானியம் குறித்து இங்கே பல உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் அத்தனையும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு வந்து இந்த அரசு அதைப் பரிசீலித்து தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிற நேரத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக ஒரு தனி மானியக் கோரிக்கை என்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு விவாதம் வந்து பேசக்கூடிய நிலைமை வந்ததற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கைத்தறி மானியம் என்பது வேறு ஒரு மானியத்தோடு சேர்த்துப் பேசப்படுகிற நிலைமை இருந்தது. அதற்குப் பின்னாலே இந்தக் கைத்தறித் துறையை தனித் துறையாக ஆக்கவேண்டும் என்று போராடி அந்த வகையில் தனியான துறை ஏற்பட்டு தனி மானியக் கோரிக்கையும் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. அப்படி ஒரு இலாக்கா இயங்குகிற அளவுக்கு கைத்தறியாளர்களுக்கு ஒரு மரியாதை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களின் 4,000 அல்லது 5,000 வாக்குகளையும் பெற்றுத்தான் உள்ளே வந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் எல்லாத் தொகுதிகளிலும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களுடைய வாக்குகளை வாங்குகிற நேரத்தில் திரும்பத் திரும்ப நெசவாளர்களுக்காகப் பேசுகிறோம், நெசவாளர்களுக்காக வாதாடுகிறோம் என்று சொல்கிற நிலை இருக்கிறதே தவிர உள்ளபடியே நான் வேதனையோடு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நெசவாளர்களுடைய நிலைமையை எடுத்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் இங்கே ஆண்டு கொண்டிருக்கிற அரசோ அல்லது மத்திய அரசோ அவர்களைக் கவனிக்கத் தவறினால் இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் அந்த நெசவாளர்கள் ரோடுகளில் நின்று பிச்சை எடுக்கிற நிலைமை வேகமாக உருவாகிவிடும். அந்த அளவுக்கு நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதை மறந்துவிடாதீர்கள். நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு அவர்கள் போராடுகிற அளவுக்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த சமுதாயமா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக அந்தச் சமுதாயம் போராடுகிற சமுதாயம் அல்ல. மேலும் அவர்களை எழுப்பி போராட்டத்திற்கு அழைத்து வருவது என்பது மிகப்

1989 ஏப்ரல் 24] திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

பெரிய கஷ்டமான காரியம். நெசவாளர்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக்கூட, வேகமாகப் பேசுகிற அளவுக்குக்கூட அரசியல் கட்சிகளில் ஆட்கள் இருக்கிறார்களா என்று கேட்டால் அதற்கும் ஆட்கள் கிடையாது. எல்லா கட்சிகளிலேயும் பார்த்தால் யாராவது ஒருவர் அல்லது இரண்டு பேர் தான் நெசவாளர்களைப்பற்றிப் பேசுகின்ற தலைவர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் அந்தத் தலைவர்கள் எந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறார்கள் அந்தக் கட்சிகளினாலே என்றெல்லாம் நான் கண்கூடாகப் பார்த்தவன்.

இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியிலே பார்த்ததால் பரமத்தி சண்முகம் என்றைக்காவது ஒருநாள் திடீர் திடீர் என்று நெசவாளர்களைப்பற்றி ஏதாவது எழுதிக்கொண்டிருப்பார் அல்லது பேசிக்கொண்டிருப்பார். இங்கு பார்த்தால் எதிர்க் கட்சியில் அனகரபுத்தூர் ராமலிங்கம் விடாமல் ஏதாவது பேசிக்கொண்டிருப்பார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே பார்த்தால் திரு. பார்த்தசாரதி விடாமல் பேசிக்கொண்டிருப்பார்.

திரு. கே. ரமணி : ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராதா அவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய இயக்கத்தில் முக்கியமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு தலைவர் மற்ற கட்சிகளிலே இருக்கக்கூடிய தலைவர்களில் இதுபற்றிப் பேசுவதற்கு ஆட்கள் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. எனவே அவர்கள் அதை மாற்றிக்கொள்வது நல்லது. சிலர் அதிலே அசட்டையாக இருக்கலாம். அதை எல்லோர் மீதும் கொண்டு போய்ப் பூசிவிடக்கூடாது. எங்களுடைய கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொருவரும் சப்ஜெக்டை நாங்கள் டிஸ்கஸ் பண்ணி அதன்பிறகு அதை வைத்துத் தான் இங்கே நாங்கள் பேசுகிறோம். இப்போது என்னைப் பேசச் சொன்னால்கூட நான் பேசவேன். ஆனால் அவர் அவருடைய கட்சியை எப்படி வைத்திருக்கிறார் என்பது தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கருத்துக்கு பேரவைத் தலைவர் மற்றும் திரு. எஸ். ஆர். இராதா ஆகிய இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விழைந்ததற்கு காரணம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போராடிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே திரு. ரமணி அவர்கள் அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார். நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வந்ததற்குக் காரணம் எங்களுடைய நெசவாளிகள் போராடுகின்ற நிலையிலே வரவில்லை.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1989 ஏப்ரல், 24]

நீங்கள் எவ்வளவுதான் சந்தா வாங்கினாலும் அவர்களுக்கு அந்த வேகம் வரவில்லையே என்பதற்காகத்தான் நான் கவலைப்படுகிறேனே தவிர, வேறல்ல. அதனாலேதான் திரு. பார்த்தசாரதி அவர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அதைத் தவிர இன்னும் கட்சிகளிலே பார்த்தால் நெசவாளர்கள் ஒன்று சேர்வது என்ற பழக்கமே கிடையாது. அதிலேயும் கட்சி என்றால் கொடி பிடித்துக் கொண்டு போய் சண்டைக்கு நிற்பார்களே தவிர தங்களுடைய போராட்டத்திற்காக ஒன்று சேர்வதற்கு அவர்களிடத்திலே ஒற்றுமை வருகின்ற நிலை இல்லை. வேலை செய்வதற்கு கூலிகிடைக்கவில்லை என்றாலும்கூட பரவாயில்லை. அவர்கள் ஒன்று சேராத காரணத்தினாலேயே இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக ஆகியிருக்கின்றார்கள். அவர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்குக்கூட ஆளில்லாத அளவுக்கு இன்றைக்கு எவ்வளவு பெரிய அவல நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் . . .

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷனா? ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' என்றால் நான் பேசுவதிலே ஏதாவது தப்பு இருக்க வேண்டும்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஆளே இல்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கின்றார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்வது, அவரது கட்சி ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே, அவர்களுடைய ஊரிலேயே, கும்பகோணத்திலே, அந்த நகரத்திலேயே நெசவாளர்கள் தொழிலாளர்களைத் திரட்டி ரோட்டிலே கொண்டுவந்து நிறுத்தி அவர்களுக்காக போராடிய வாதாடிய கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும் என்பதை அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்கின்ற பெயராலே எனக்கு தகவல் கொடுத்து இருந்தாலும்கூட, நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்வது எங்களுடைய நெசவாளர்கள் போராட்டத்திற்கு வர வேண்டுமென்பதே தவிர, நெசவாளர்களுக்கு அந்த உணர்ச்சி வரவேண்டும் என்ற கருத்திலே நான் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்றேனே தவிர, கம்யூனிஸ்ட்டுகள் போராடவில்லை, கம்யூனிஸ்ட்டுகள் தொழிலாளர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று வாதாடுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. என்னுடைய நேரத்தை அதிலே வீணாக்க விரும்பவில்லை.

1989 ஏப்ரல் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் இந்தத் துறையில் மிகவும் வல்லவர். எனவே கைத்தறி நெசவாளர்கள் குறித்த உங்களுடைய கருத்து நேரடியாகச் சென்று பாயவேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த வகையிலே நெசவாளர்கள் போராடுகின்ற மனப்பான்மையோடு வரவேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி, இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்காக பல்வேறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, பல்வேறு காலங்களிலே பரிசீலிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். சிவராமன் பேரிலே ஒரு காலத்தில் குழு அமைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே சந்தானம் குழு அமைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் ராஜா சுப்பிரமணியம் குழு அமைக்கப்பட்டது. இப்படி எத்தனையோ குழுக்களுடைய அறிக்கைகள் இருந்தும் கூட, குழுக்கள் அமைக்கின்ற நேரத்திலேதான் அந்த குழுக்களை அறிவிக்கின்றார்களே தவிர, அறிவித்ததற்குப் பின்னால் அந்தக் குழுக்கள் சொன்ன யோசனைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றதா என்றால் கிடையாது. அப்படி குழுக்கள் சொல்கின்ற யோசனைகளையும் தொடர்ந்து அமலுக்குக் கொண்டு வருகின்ற அளவுக்கு, அதாவது ஒன்றிரண்டாவது செய்கின்ற நிலைமை இருக்குமானால் நிச்சயமாக பல்வேறு பிரச்சினைகள் இன்றைக்கு மாறி இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே கூட்டுறவுத் துறையிலே நெசவாளர்களை நிறைய தேடிக்கொண்டுவரவேண்டும் என்ற ஆசை இருந்து 60 சதவிகிதம் நெசவாளர்களை கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள். பல நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திடீர் திடீரென்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றைக்குக் காணாமல் போய் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கின்ற நெசவாளர்களே காணாமல் போய்விட்டார்கள். இதற்கு யார் காரணம், நெசவாளர்களா அல்லது நெசவாளர்களை இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அதிகாரிகளா என்பதை அரசு கவனிக்க வேண்டும். நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், இங்கே பேசிய உறுப்பினர் நம்முடைய அருப்புக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர். நெசவாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் என்ற முறையிலே தீவிரமாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியிலே ஊழல் நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன், ஊழல் நடைபெற்றது, ஊழல் நடைபெற்றது என்று சொல்கின்றார்கள். ஊழல் செய்கின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்ற நிலைமைக்கு வரவேண்டுமே தவிர, ஊழல் நடைபெற்றது ஊழல் நடைபெற்றது என்று எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு பயமுறுத்திக் கொண்டு காலத்தைக் கடத்துவது

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1989 ஏப்ரல் 24]

நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. அந்த நெசவாளத் தொழிலாளர்களை காப்பாற்றுகின்ற பணிகளை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஊழல் நடைபெறுகின்ற நேரத்திலேயும் பாதிக்கப்படுகின்ற தொழிலாளர் யார் என்று சொன்னால், கருப்பையா எப்படி நெசவாளர்களுடைய நிலைகளை உணர்வு பூர்வமாக நான் நாடாபிடித்தவன் என்று சொல்லி, உணர்வோடு அவர்கள் பேசுவார்களோ அந்த உணர்வு நெசவாளர் குடும்பத்தில் பிறந்திருக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கவேண்டும். இந்த நெசவாளர்களுக்கு அரிசி வழங்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே எங்களுக்கும் அரிசி தர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் கருப்பையா அல்ல. திரு. கருப்பசாமி என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சாமியை நினைவுபடுத்தியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே அந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலையை வளப்படுத்துவதற்கு நாம் உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த கூட்டுறவுத் துறையிலே இன்றைக்கு நெசவாளர்களுடைய நிலை குறைந்தது எப்படி? யார் இதற்குக் காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடித்து உடனடியாக இந்த தனியார் துறையிலே இருக்கின்ற நெசவாளிகளை கூட்டுறவுத் துறையிலே கொண்டு வருவதற்கு குறைந்திருக்கின்ற நெசவாளர்களுடையது மீண்டும் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு உடனடியான நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் தயவோடு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அதை நிச்சயமாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அதைச் செய்வதன் மூலமாக நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கின்ற நிலை ஏற்படும். இன்றைக்கு குறைந்தபட்ச கூலி சட்டம் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவுதான் சட்டங்கள் போட்டிருந்தாலும் இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலையில் புதிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அவர்கள் ஆரம்பிக்கிற நிலையில் இல்லை. அதற்கு இங்கே அனுமதி கிடைக்கவும் கிடைக்காது. ஆக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை காப்பாற்றும் நிலை இன்றையதினம் இல்லையாதலால் போர்க் கால நடவடிக்கை

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

எடுத்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த நெசவாளர்களுக்கு அரசு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். இங்கே நான் பல் வேறு கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று எனக்கு ஆசை இருந்தாலும் நேரமின்மையின் காரணமாக நேரத்தை நிர்ணயித்து தடுக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் இங்கே ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி உரையை நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

ஜரிகைத் தொழிற்சாலை பற்றி இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஜரிகையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டுக்கு தேவைப்படுவது 80 ஆயிரம் மார்க் ஜரிகையாகும். ஆனால் அவ்வளவு இங்கே உற்பத்தியாகவில்லை. காஞ்சிபுரத்தில் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அந்தத் தொழிற்சாலையில் 18 ஆயிரம் மார்க் என்று ஆரம்பித்து இன்றைக்கு அங்கே நடைபெற்ற பல்வேறு தவறுகளின் காரணமாக அது நல்ல முறையில் இயங்காத நிலையில் அதன் நிலை மாறுபட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் தரமான ஜரிகை நமக்கு கிடைக்கும் என்கிற நிலை இருந்தது. அதற்காகத்தான் குரத்திலிருந்து வரும் ஜரிகையை நம்பியிருந்த நிலையை மாற்றி இங்கேயே அதனை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று போராடி, பல கஷ்ட நஷ்டங்களை எல்லாம் ஏற்றிருக்கிறோம். இன்றைக்கு காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிற ஜரிகைத் தொழிற்சாலையில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து மீண்டும் அங்கே 18 ஆயிரம் மார்க் ஜரிகை உற்பத்தியாகும் நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டுக்கு 80 ஆயிரம் மார்க் ஜரிகை தேவை. அவற்றை உற்பத்தி செய்கிற திட்டம் 1986-ல் தயாரிக்கப்பட்டது. அதற்காக மிகப் பெரிய போராட்டம் எல்லாம் நடத்தப்பட்டது. அதன்பிறகு அதனை ஆரணி, கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று அனுமதி வாங்கினோம். ஆனால் இன்றைக்கு ஜரிகைத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கிற நிலையில் கூட கும்பகோணத்திலோ, ஆரணியிலோ ஆரம்பிப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்காமல் காஞ்சிபுரத்திலேயே மேலும் விஸ்தரிக்கலாமா என்கின்ற நிலைமைக்கு வந்திருப்பது சரிதானா? சம்பந்தப்பட்ட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவையல் இல்லாவிட்டாலும் கூட இங்கே அவர் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன் கும்பகோணம் என்ற காரணத்தினால், என் மீது இருக்கிற கோபத்தில் தயவுசெய்து விட்டுவிடாதீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் மதுரை கிழக்கு தொகுதி உறுப்பினர்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் இங்கே இருப்பதால் சொல்கிறேன். அவர்களுடைய

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1989 ஏப்ரல் 24]

காலத்தில் கும்பகோணத்தில் ஜரிகைத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால் அதனை வாங்கிக் கொடுத்தவர் என்கிற பெயரும் பெருமையும் என்றென்றும் அவருக்கு இருக்கும். அதுபோல ஆரணயல ஒரு ஜரிகைத் தொழிற்சாலையை வர வேண்டும். அதைத் தடுக்கிற நிலையை தயவுசெய்து ஏற்படுத்த வேண்டாம்.

அடுத்து, நெசவாளர்களுக்கு மேல் படிப்புக்கு ஒரு பெரிய திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நெசவாளர் குடும்பத்தில் எத்தனை பேர்கள் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அப்படி இருக்கிறது அவர்களுடைய நிலை. நெசவாளர்கள் குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள் இன்னும் படிக்க முன்வந்தால் அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் அரசு செய்ய வேண்டும். இந்த அரசு அவர்கள் மீது அக்கறை காட்டி உதவி செய்ய வேண்டும். நெசவாளர்கள் படிப்பது என்பது மிக மிகப் பெரிய கஷ்டமான காரியம். நெசவாளர்களுடைய குடும்பத்துலேயே தொழில் நடப்பதால், பள்ளிக்கூடத்திற்கு போகும் குழந்தை வீட்டுக்கு உள்ளே உள்ள தறிகுழிக்குள் உட்காருகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, நெசவாளர் குடும்பத்தில் படிப்பு என்பது சம்பந்தம் இல்லாத ஒன்று. ஆகவே, நெசவாளர் குடும்பத்திற்கு உதவி செய்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களை இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் 1987-ஆம் ஆண்டு, இன்றைக்கு இந்த அரசு அறிவித்துருக்கிற திட்டத்தில் இருக்கிற ஒன்றான 'டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். கைத்தறி நெசவாளர் நல்வாழ்வு அறக்கட்டளை' என்கிற அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்படி அந்த அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது, அதற்காக நிதி சேர்க்கப்பட்ட போது, அன்றைக்கு இருந்த நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்த ஒவ்வோர் உறுப்பினரிடமும் சென்று இந்தத் திட்டத்திற்காக காசு வசூல் பண்ணப்பட்டது. அந்த அறக்கட்டளை, அப்படிப்பட்ட நிலையில் உருவாக்கப்பட்டு, நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே—'டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். கைத்தறி நெசவாளர் நல்வாழ்வு அறக்கட்டளை' என்று 1987-88-ல் இருந்த பெயரை, நிலையை—இன்றைக்கு வெறும் 'அறக்கட்டளை' என்ற பெயரில் பொதுவாக அறக்கட்டளை என்று பெயரை மாற்றுகிற முயற்சியை மாண்புமிகு அமைச்சர் செய்தார் என்று நான் நினைக்கவில்லை—அதிகாரிகள் 'எம். ஜி. ஆர்.', என்கிற பெயரை எடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு இதைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நான் பண்வோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் எம். ஜி. ஆர். பெயரை மறைக்க முயற்சிப்பீர்களானால் நீங்கள் தோல்விதான் அடையப் போகிறீர்கள். நிச்சயமாக

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

நீங்கள் அதிலே வெற்றி பெற முடியாது. அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியினை இதிலே காட்டக்கூடாது. ஏனென்றால் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு அறக்கட்டளைக்கான பெயரைக்கூட எடுத்துவிட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவீர்களானால் அது நல்லதல்ல. அதிகாரிகள் உங்களைத் திருப்திப்படுத்த இதைச் செய்கிறார்களா அல்லது நீங்களே இதை விரும்பிச் செய்கிறீர்களா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 1987 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட அறிவிப்பில் இது இருக்கிறது. அதற்கு நிதி சேர்க்கிறபோது நெசவாளர்களிடம் காசு வாங்குகிறபோது அவரின் பெயரைச் சொல்லி எம்.ஜி.ஆர். கைத்தறி நெசவாளர் நல்வாழ்வு அறக்கட்டளை என்று ஆரம்பித்த அந்த அறக்கட்டளையின் பெயரை இன்றைக்கு மாற்றுகிற அளவுக்கு திட்டமிட்டு இந்தக் காரியம் செய்யப்படுகிறதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

இதைப்போல இன்றைக்கு பல்வேறு காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள்கூட சரியாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை. எனவே நெசவாளர்கள் என்ற அடிப்படை உணர்வோடு நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கிற பல்வேறு நிலைமைகளை நினைத்துப் பாருங்கள். யாரோ ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதற்காக—யாரோ தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக—இன்றைக்கு ரிபேட்டை நிறுத்த முயற்சி நடக்கிறது. ரிபேட்டில் தவறு நடக்கிறது என்று அடிக்கடி சொல்கிற உணர்வு வந்து விட்டது. நான் நிச்சயமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு எந்த மாநிலத்தையிடவும்—வேறு எந்த மாநிலத்திலும் ரிபேட் கொடுப்பதில் நடைபெறுகின்ற தவறுகளை விட தமிழகத்தில் நடைபெறுகிற தவறுகள் மிகவும் குறைவு; மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம், மத்திய அரசிடம் பணம் வாங்குவதற்காக என்றே பல்வேறு தவறுகள் செய்கிறார்கள். கைத்தறி என்று பெயரை வைத்துக் கொண்டு பல்வேறு தவறுகளைச் செய்கிறார்கள். இங்கே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அதிகாரிகள் ரிபேட் பெறுகிறபோது எப்படிக்க கண்டிப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பது என்போன்ற நெசவாளர் சங்கத்திலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும். இன்றையதினம் ரிபேட்டை ஒழிக்க வேண்டும் என்று பல முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ரிபேட்டை ஒழித்துவிட—ரிபேட் பெறுவதைத் தடுக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படும் முயற்சிகளை நாம் எதிர்த்தாக வேண்டும். ரிபேட் வாங்குவது என்பது நம் உரிமை என்ற முறையில்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1989 ஏப்ரல் 24]

நெசவாளர்களுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட செஸ் நிதியிலிருந்து நாம் அந்த ரிபேட்டைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர அது யாரோ தருகிற தானம் அல்ல.

மேலும் ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இப்படியே இருக்கப் போகிறார்கள்? விசைத் தறி வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறதே என்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைப் பணிவன்போடு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக கதரைக் காப்பாற்ற பல கோடி ரூபாய்களைக் கொட்டிக் கொடுக்கிறது. கதரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நிலைக்கு அவர்கள் வந்திருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய கட்சியோடு அது சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால்தான். அப்படி கதர் உயிரோடு இருக்கும் காலத்திலே கைத்தறியை அழிக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமானால் அதை நாம் எதிர்த்தாக வேண்டும். கதர் எவ்வளவு பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிற தொழில். அந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்ற பல கோடி ரூபாயை இங்கே அவர்கள் செலவழிக்கிறார்கள். ஆனால் கைத்தறிக்கு இன்றைக்கு இங்கே பாதுகாப்பு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. விசைத்தறி வேகமாக ஒரு பக்கத்திலே வளர்கிறது என்று சொல்லி அதன் வளர்ச்சியை யாரும் தடுத்தாவிட முடியாது

•••••

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, கைத்தறியை ஒழிக்கிற திட்டம் இல்லை. மாறாக, பகல் உணவு சாப்பிடுகிற அந்தக் குழந்தைகளுக்கும் கூட யூனிபார்மாக கைத்தறித் துணியை வழங்க வேண்டும் என்ற கொள்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி இருக்கும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்க்கு கைத்தறி மீதும், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் மீதும் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அதைவிடப் பன்மடங்கு நம் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப்பற்றியும் அவர் கைத்தறி பற்றி எப்படிப்பட்ட உணர்வு கொண்டிருக்கிறார் என்பதைப்பற்றியும் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொல்லி நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. அவரிடம் நானே நேரடியாகப் பழகித் தெரிந்து வைத்திருப்பவன். அவர் எந்த அளவுக்கு இந்தப்

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

பிரச்சினையைத் தெரிந்து வைத்து கவனம் செலுத்துகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறுக்கிட்டுப் பேசியதால் ஒன்றை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நேரத்தில் கலைஞர் அவர்கள் நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் படுகிற கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிற வகையில் ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காக அன்றைக்கிருந்த மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? நெசவாளர்களை கலைஞர் கேவலப்படுத்திவிட்டார் என்று போராட்டமே நடத்துகிற அளவுக்கு மக்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள். அப்படி தூண்டிவிட்ட அந்தக் காலத்திலே கலைஞருக்குத் துணையாக இருந்து கலைஞர் நெசவாளர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கான வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்—வாதாடுகிறார்கள்—என்ற விளக்கத்தைச் சொல்லி வந்தேன் என்பதை கலைஞர் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இதை மனதில் வைத்து இதற்காகப் போராடி வாங்கவேண்டிய அளவுக்கு அமைச்சர் இன்றைக்கு இருக்கிறார் என்ற கருத்தைத்தான் சொல்ல வந்தேன். போராட வேண்டிய அளவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

(பிற்பகல் 1-20.)

**** ஆனால் அந்த நிலையிலே போராடி வாங்க வேண்டிய நேரத்திலே அமைச்சராக இருந்தாலும்கூட, வாங்க வேண்டிய நேரத்திலே வாங்க வேண்டுமென்று....**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தத் தொடர் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அருள்கூர்ந்து எஸ். ஆர். இராதா அவர்களுக்கு “அவர் மாண்புமிகு அமைச்சர்” என்பது நினைவு இருக்கும். ஏனென்றால் முன்னாள் “மாண்புமிகு” என்பதை அவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு பேசவேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நிச்சயமாக அவர்களைத் தவறாகவோ அல்லது கேவலப்படுத்த வேண்டுமென்றோ அல்ல. தீவிரமாக இருப்பாரென்றால் நான் நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்தத் துறையை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தாலே, அவர்கள் தீவிரமாகப் போராடி எங்களுடைய குடும்பங்களுக்கு வாழ்வு தருவார்களானால் நிச்சயமாக நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாராட்டுவேன். அதிலே என்னுடைய நிலையிலே....

**** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.**

[1989 ஏப்ரல் 24]

திரு. எஸ். சிவலோகம் : ** என்பதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கியாகிவிட்டது. பிறகு எழுந்து எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தால் என்ன பொருள்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : கைத்தறித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அவர் கவனிக்க வேண்டும். அவர் அதிலே போராடி வெற்றி பெற வேண்டுமென்று நான் வாழ்த்துகிறேன். அவருக்கு நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தாலும் துணையாக இருப்பேன். அவருக்கு உதவியாக இருப்பேன். எங்களுடைய குடும்பம், எங்களுடைய தொழில் என்ற அளவுக்குக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு இங்கே நகரமைப்பு துறை பற்றிய மானியக் கோரிக்கையில் விவாதம் இருக்கிறது. அதிலே ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நகரமைப்புத் துறை என்று சொல்கிற இயக்குநரகம் பல்வேறு திட்டங்களைப் போட்டு—ஒரு நகரத்திலே பார்த்தால் தொடர்ந்து நகரமைப்புத் திட்டங்கள், நகரமைப்புத் திட்டங்கள் என்று போட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். ஆண்டாண்டு காலம் அதாவது 10 அல்லது 15 ஆண்டு காலம் இந்தத் திட்டங்களில் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லாமல், பல லட்சங்கள் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு உள்ளாட்சித் துறை மானியக் கோரிக்கை நடைபெறும் நேரத்தில் 1989 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் இருக்கிற எல்லா டவுன் பிளானிங்கையும் அப்ரூவ் செய்கிறோம் என்று அறிவித்து விட்டார்கள். ஆனால் இந்த நகர அமைப்பு இயக்குநரகத்தில் இருக்கிறவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உதாரணத்திற்கு என்னுடைய தொகுதியில், மதுரை கிழக்குத் தொகுதியிலிருந்து இன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மதுரையிலிருந்த மாநகராட்சி ஆணையாளர் அவர்கள் இந்த டவுன் பிளானிங்கில் பெரும் அளவுக்கு கெடுபிடி செய்து பல்வேறு பிளானிங்கிற்கு தரப்படுகிற எந்தத் திட்டத்தையும் அப்ரூவ் செய்யாமல் தடுத்துவிட்டார். ஆனால் ஒரு பிளான் சரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக தடுத்து இருந்தாலும் கூட என்ன ஆயிற்று என்று சொன்னால், சாதாரண பூச்சு வேலை கூட வீட்டில் செய்ய முடியாத அளவுக்கு அதிகாரிகள் தடுக்க ஆரம்பித்து, ஒவ்வொரு

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது,

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எஸ் ஆர். இராதா]

வீட்டிலும் எங்கேயாவது கல், மண் கொஞ்சம் ரோட்டிலே இருந்தால் தடுத்து நிறுத்து விடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வேகமாகப் போய் விட்டார்கள். பெரிய அதிகாரிகள் சொன்னது, அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு கட்டிடங்கள் கட்டுங்கள் என்று. ஆனால் குட்டி அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள் என்று சொன்னால், தெருவிலே மண்ணை கொட்டக் கூடாது, என்னிடத்தில் கொடுக்காமல் எந்தக் காரியமும் நடக்கக்கூடாது. உன்னுடைய வீட்டு வாசலில் சிமெண்ட் இருக்கக் கூடாது என்ற அளவுக்கு தடுக்கிற நிலைமை வந்துவிட்டது. எனவே அதை மாற்றி இன்றைக்கு வரைபடம் அனுமதி தருகிற நிலை இருக்கிறதே அதை மாற்றுவதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். இதுபற்றி முறையீடுகள் செய்யும் அளவுக்கு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்த முறையீட்டுக் குழு பரிசீலித்து, பிளான் அப்ரூவல் என்று வந்தால் உடனடியாகத் தருவதற்கு அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று பண்வோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மதுரையில் நீண்ட நாட்களாக, நிறைய பிளான்கள் தேங்கி இருக்கின்றன. (மணி அடிக்கப் பெற்றது.)

அதைப்போல் இன்றைக்கு எம். எம்.டி.ஏ. அப்ரூவல் என்று சொல்லும் நிலையில், அதன் அப்ரூவல் இல்லாமல் பல்வேறு காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சொல்வேன். இங்கே அவசரம் அவசரமாக எம்.எம்.டி.ஏ.-ல் எவ்வளவு ஊழல் நடைபெற்றது; குற்றச்சாட்டு நடைபெற்றது. இதிலே அமைச்சருக்கு எவ்வளவு சம்பந்தம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் கூட அவசர அறிக்கைகள் மூலம் ஊழல்கள் என்ற காரணங்கள் காட்டப்பட்டன. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். எம்.எம்.டி.ஏ.-ல் எவ்வளவோ தவறுகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. ஒரு பிளான் பற்றி தீர்ப்பு ஆனபிறகு அதே பிளான் அடுத்த மாதம் பார்த்தால் பரிசீலனைக்கு வந்து, அது அனுமதிக்கப்படும். இப்படி எத்தனையோ காலம் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆனால் நான் ஒன்றை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்வேன். அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலேதான் ஊழல் நடைபெற்று இருக்கிறது என்று சொன்னால், நடவடிக்கை எடுங்கள். அதைவிட்டு அப்படியே சொல்லிக் கொண்டு, பயமுறுத்திக்கொண்டு ஏதோ வருகிறது, வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதைவிட, நீங்கள் விசாரணை வைத்தாலும் சரி, எந்த ஊழலை விசாரிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் சரி, அது அமைச்சரைப் பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி, அந்த அமைச்சர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர, அதிலே ஊழல் செய்துவிட்டார்கள், இதிலே ஊழல் செய்துவிட்டார்கள் என்று அடையாளம் காட்டிவிட்டுப் போவதிலே இருந்து எனக்கு ஏற்படுகிற சந்தேகம் என்னவென்றால், இப்படியே மிரட்டிக்கொண்டு போய்விடலாம் என்ற நிலை மட்டும் இருக்கக்கூடாது.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1989 ஏப்ரல் 24]

எனவே, யார் தவறு செய்திருந்தாலும், தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள். நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் எதிர்கால சந்ததியினருக்காவது, சமுதாயத்திற்காவது ஒரு நல்ல நிலை வரும் என்பதை நீங்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த நிலையின் காரணமாக நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பைத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் உரையாற்றும் பொழுது ஊழல் செய்வதாக மிரட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே Point of Order ஒன்றுமில்லை, உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி மற்றும் பெருநகர வளர்ச்சித் திட்டங்களில் இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கொடுத்தமைக்காக நான் நன்றி சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கைத்தறித் துறையைப் பொறுத்த அளவில், தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக நெசவுத் தொழில் இன்றையதினம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. 1987-88 கணக்குப்படி தமிழ்நாட்டில் 5.5 இலட்சம் தறிகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டு, அதில் 3.98 இலட்சம் கூட்டுறவு அமைப்பில் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டது. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னால் தமிழ்நாட்டினுடைய கைத்தறி கணக்கிடப்படுகின்றபொழுது, தற்பொழுது கிடைத்த தகவலின்படி, தமிழ்நாட்டில் 4.27 இலட்சம் கைத்தறிகள் இருப்பதாகவும், அவற்றில் 2.58 இலட்சம் கூட்டுறவு அமைப்பில் இருப்பதாகவும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கைத்தறியினுடைய குறைவு 1.4 இலட்சம் ஆகும். இந்த 1.4 இலட்சத்தில் கணக்கிடுகிறபொழுது, தறிகள் இல்லாத உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், அந்தக் கைத்தறித் தொழிலை விட்டு வேறு தொழிலுக்குச் சிலர் சென்றிருக்கலாம் என்பதும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிகையில் சொன்னோம். கூட்டுறவு அமைப்பில் வராத கைத் தறியாளர்களைக் கூட்டுறவு அமைப்பில் நாங்கள் கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னோம். அதன் அடிப்படையில்

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ச. தங்கவேலு]

ஆண்டுக்கு இருபதாயிரம் கைத்தறியாளர்களைக் கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டு வருகின்ற ஒரு திட்டம் இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது. இதன் மூலமாக, இந்த அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு, கைத்தறித் தொழில் மற்றும் ஆலைத் தொழில், விசைத்தறித் தொழில் போன்ற மூன்று தொழில்களிலும் உள்ள சீரான ஒழுங்கு அமைப்பை, ஒவ்வொன்றும் பாதிக்காத அளவில் அவைகள் வளர்கின்ற அளவிற்கு இந்த அரசு முழு கவனம் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூட்டுறவு அமைப்பு நெசவாளருக்கு ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டும்போது, இனி வருங்காலங்களில் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களுக்குப் பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளை நீக்குகின்ற அளவிலும் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தி வருகின்றது.

இதற்கு முன்னால் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுந்தரதாஸ் மற்றும் திரு. அழகர்சாமி, பெருமதிப் பிற்குரிய திரு எஸ். ஆர். இர. தா போன்றவர்களுள்ளாம் கூட்டுறவுச்சங்கங்களில் நடக்கின்ற குறைபாடுகளையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்கள். தவறு செய்தவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும்—குறிப்பாக மதிப்பிற்குரிய திரு இராதா அவர்கள்—இந்தச் சபையில் தெரிவித்தார்கள்.

அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் எங்களுடைய துறையின் மூலமாக இந்த நெசவாளப் பெருமக்களுக்கு, நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இன்னல்களை, நாங்கள் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்தோம்.

விருதுநகர் சரகத்தில் அருப்புக்கோட்டை, பரமக்குடி, மதுரை போன்ற இடங்களில் பல்வேறு முறைகேடுகளும், கையாடல்களும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. தறிகள் கணக்கு சரியில்லை. கணக்குகள் பொய், பில்கள் பொய், ரிபேட் தர கணக்குகளைப் பார்த்தால், ஆடிட் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு போகஸ். ரிபேட்டுகளை பொய்யாகக் காட்டி அங்கே பெற்றிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, புள்ளி விவரத்துடன் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விருதுநகர் சரகத்தில், அருப்புக்கோட்டையில் அந்த பழைய கணக்குப்படி 11,083 தறிகள் இருந்ததாக அரசுக் குறிப்பில் இருக்கிறது. ஆனால் தற்பொழுது அந்த அதிகாரிகள் நேரில் சென்றபொழுது 5,179 தறிகள் இருக்கின்றன.

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல் 24]

(பிற்பகல் 1-30)

5,904 தறிகள் போகசாக இருக்கின்றன என்பதை இந்த அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போல மானாமதுரை, பரமக்குடி பகுதியில் 13,600 தறிகள் இருப்பதாக ஏட்டில் உள்ளது. ஆனால் நேரில் சென்று பார்க்கிறபோது 6,800 தறிகள்தான் இருக்கின்றன. 6,800 தறிகள் போகஸ். அதைப்போல மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் 33,300 தறிகள் கணக்கில் இருக்கிறது. நேரில் சென்று பார்க்கிறபோது 13,600 தறிகள் இருக்கின்றன. சுமார் 19,700 தறிகள் போகசாக உள்ளன என்பதை இந்த அரசு கண்டு பிடித்து இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அருப்புக்கோட்டையைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது தீவிர விசாரணை செய்யப்பட்டுள்ளது. போகஸ் அதிகமாக காட்டி ரிபேட் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நூல் வாங்கியதாகச் சொல்லப்பட்ட பில்களை ஆய்வு செய்த அதிகாரிகள் நேரில் சென்று பார்க்கிறபோது அந்த விலாசத்தில் நூல் வாங்கிய கடையின் விலாசத்தைத் தேடிச் சென்றால் அங்கே அதிகாரிகளுக்கு முடிதிருத்தும் கடைதான் கிடைக்கிறது. அடுத்து சாயப்பொருள்கள் வாங்கியதாக கணக்கு காட்டப்பட்ட பில்கள் பற்றி அதிகாரிகள் நேரில் சென்று பார்த்தால் அது உக்கடையாக இருக்கிறது. இப்படி எத்தனையோ விசாரணைகள் இன்னமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி 4 கோடி ரூபாய்க்கு இத்தகைய பொய் பில்கள் மூலமாக சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மானியத்தொகை, ரிபேட் பணம் கையாடல் செய்திருக்கக்கூடும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீவிரமாக புலன் விசாரணை தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சரக்கு கணக்குகளைப் பொய்யாகக் கூட்டிக் காட்டி அருப்புக்கோட்டைப் பகுதியில் 64 சங்கங்களில் 18.55 லட்சம் ரூபாய் 1986 ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் இராமநாத புரம் மாவட்டக் கூட்டுறவு வங்கியிலிருந்து, புளியம்பட்டி கிளையிலிருந்து பணம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எதற்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? என்ன காரணத்திற்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நாங்கள் ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ன காரணம் என்பது இந்த விசாரணையின் மூலமாகத் தெரிய வரும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மே 1987, ஆகஸ்ட் 1987 மாதங்களுக்கு சுமார் 87 சங்கங்களுக்கு அதே அருப்புக்கோட்டைக்கு 62 லட்சம் ரூபாய் ரிபேட் தொகை வாங்கியிருக்கிறது. பல முறைகேடுகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டதால் தீவிரமான ஆலோசனை செய்து

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ச. தங்கவேலு]

அதிகாரிகள் மூலமாக, தொழில் நடக்கிற நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு இந்தப் பணத்தை பட்டுவாடா செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டு அந்தப் பணம் ஆய்வு நடந்த பின்னால் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல நெசவாளர் பெருமக்களுக்கு இன்றையதினம் பெரிய பிரச்சினையாக இருப்பது துணி தேக்கம். கோ-ஆப்டெக்ஸில் மட்டும் 110 கோடி அளவிற்கும், பிரதம சங்கங்களில் 75 கோடி அளவிற்கும், இன்றைக்கு துணி தேக்கம் இருக்கிறது. ஆலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகி, நூல் கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்பட்டு, துணி உற்பத்தி செய்து, கோ-ஆப்டெக்ஸ் அதை கொள்முதல் செய்வது தான் பழக்கம். ஆனால் கடந்த அரசு பள்ளிச் சீருடை மற்றும் அரசுப் பணியாளர்களுக்குள்ள சீருடைகள் எல்லாம் அரசின் மூலமாக, கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு துணி உற்பத்தி செய்ய ஆணை பிறப்பித்தது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அந்த ஆணையை ஏற்று, துணிகள் எல்லாம் உற்பத்தியாகி முடிந்தது. அந்தத் துணிகள் பள்ளிச் சீருடைகள் மற்றும் அரசுப் பணியாளர்களுக்குள்ள 'யூனிபார்ம் கிளாட்'—கடந்த அரசு அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து அந்தத் துணியை கொள்முதல் செய்யாமல் தனிப்பட்ட ஒரு நபர் மூலமாக அந்த கொள்முதல் நடைபெற்று இருக்கிறது. உதாரணமாக நான் சொல்கிறேன். சென்ற வருடம் Casement Cloth என்ற வகையில் 24 லட்சம் மீட்டர் தனியார் மில்லிலிருந்து வாங்கியிருக்கிறது. அதுவும் 10 கவுண்ட் உள்ளது. குவாலிட்டி குறைவாக உள்ளது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உற்பத்தியான துணி 14 கவுண்ட். அதுவும் 13 ரூபாய் 34 காசு ஒரு மீட்டருக்கு அதிகம். இந்தக் கணக்கின்படி 8 லட்சம் ரூபாய் கடந்த ஆண்டு அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இப்படித் தனிப்பட்ட நிறுவனங்களில் வாங்கியதும், துணித் தேக்கத்திற்கு ஒரு காரணம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த 4 ஆண்டுகாலமாக தனிப்பட்ட நபர்களிடம் வாங்கிய மொத்தத் துணிகளுடைய மதிப்பு 16 கோடி ரூபாய் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த கைத்தறி மற்றும் கதர்த் துணிகளை பள்ளிச் சீருடைகளுக்கும் அரசுப் பணியாளர்களுக்கும் கொள்முதல் செய்ய இந்த அரசு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல் 24]

தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னோம், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள ஆண், பெண் இருவருக்கும் ஒரு சேலையும் ஒரு வேஷ்டியும் வழங்குவோம் என்று சொன்னோம். அந்தத் தேர்தல் வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு வீட்டிற்கு ஒரு சேலையும், வேஷ்டியும் இலவசமாக ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வழங்கும் திட்டம் உள்ளது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் தீபாவளி அல்லது பொங்கல் தினத்தில் இதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு பல்வேறு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் ஏதேனும் ஒரு நாளில் இந்த இலவச ஆடை வழங்கும் திட்டம், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய சீரிய பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதை இந்த அவைக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த இலவச சேலை, வேஷ்டி வழங்கும் திட்டம் பல வட்சக்கணக்கான தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு நெசவாளப் பெருமக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்ற ஒரு சிறந்த ஏற்பாடாக இந்த அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றும் நூல் விலை நிர்ணயக் குழு, மாநில கைத்தறி ஆலோசனைக் குழு இவைகள் அமைக்கப்பட்டு, இம்மாத இறுதியில் அவைகள் தங்களுடைய பணியைத் துவங்கி, இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ, அல்லது தேவைக்கேற்ற வகையிலோ அடிக்கடி கூடி, பிரச்சினைகளுக்குத் தர்வு காண இந்த அரசு முயற்சிக்கும்.

அடுத்து, தள்ளுபடி ரிபேட்டைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறிச் கண்காட்சி விழா, நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்தலைமையில் குதூகலமாகத் துவக்கப்பட்டது. 13—5—1989 மாலை 4.30 மணிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறைவு விழாவில் கலந்துகொள்ள இசைந்துள்ளார்கள். சென்ற வருடம் இதேசமயம் 15 நாட்கள் இந்த விழா நடைபெற்றது. ஆனால் கடந்த அரசால் தள்ளுபடி அளிக்கப்பட்ட நாட்கள் 7 நாட்கள், இந்த அரசு நெசவாளப் பெருமக்களின் துயரைத் தீர்க்கின்ற வகையில் தற்போது 7 நாட்களுக்குப் பதிலாக 15 நாட்களுக்கு தள்ளுபடி வழங்கும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த விற்பனையை ஊக்கப்படுத்த 29-4-1989 முதல் 13-5-1989 வரை கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக மக்களுக்கு வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த விழா சென்னையில் 21 நாட்கள் நடைபெறும். மற்றும் மாவட்டங்களில் 15 நாட்கள் நடைபெறும். 23—4—1989 அன்று துவங்கும் விழாவில் 15 நாட்களுக்கு, அதாவது 26—4—1989 முதல் 15 நாட்களுக்கு—20 சதவீதம் ரிபேட் பிரதம நெசவாளர் சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1974 ஆம் ஆண்டு தள்ளுபடி ரிபேட் சம்பந்தமாக 90 நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் 60 நாட்களாகவும், அதற்குப்

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. ச. தங்கவேலு]

பின்னால் 45 நாட்களாகவும் இன்றையதினம் 30 நாட்களாகவும் குறைந்திருக்கிறது. மத்திய அரசு இப்போது புதிதாக விற்பனை மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றை அறிவித்துள்ளார்கள். அதை யொட்டி, எந்த அளவிற்கு மேக்சிமம், அதிக நாட்களுக்கு ரிபேட் தரமுடியும் என்பதைப் பற்றி மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு, இந்த மாத இறுதியில் மத்திய அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, இதைப்பற்றி விவரமாக எடுத்துச் சொல்லி முடிவு எடுப்போம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பல ஆண்டு காலமாக வழங்காமல் இருந்த தள்ளுபடி மானியம்—மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்கெனவே இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அறிவித்தபடி—ரிபேட் பாக்கி, கடார் 26.15 கோடி ரூபாய் படிப்படியாக வழங்கப்படும்.

விலை தத்தறிக்கும் கைத்தறிக்கும் இடையே, நீதிமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையை மத்திய அரசுடன் கலந்து பேசி, விரைவில் அதைத் தீர்க்க முயற்சிகளை நான் மேற்கொள்வேன் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40.)

மேலும் நூல் விலை சம்பந்தமாகவும், கைத்தறி ஏற்றுமதி சம்பந்தமாகவும், தள்ளுபடி சம்பந்தமாகவும் மத்திய ஜவுளி அமைச்சருக்கு தமிழக அரசின் மூலமாகக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். கடந்த 17, 18 ஆம் நாட்களில் மேதகு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களுடன் தென் மாவட்டங்களில் நான் சுற்றுப்பயணம் சென்றேன். அவர்களிடத்திலே இந்தக் கோரிக்கையை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். நிச்சயமாக இந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றி உங்களுக்காக நான் பேசி, இந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்கு உறுதியாக நான் பாடுபடுவேன் என்று சொன்னார்கள். இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக மேதகு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சலுகை அடிப்படையில் வங்கி உதவி பெறவும், ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு அடிக்கடி நிலவுகின்ற சங்கடங்களைத் தீர்க்கவும், நூல் மற்றும் மூலப் பொருட்கள் நியாயமான விலையில் சீராக்கப்படுவதும் மாறிவரும் இசைவிற்கேற்ப புது ரகங்கள் தயாரித்து ஊக்கப்படுத்தவும், நவீனப் படுத்தவும், வீட்டுவசதி மற்றைய நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை விரிவாக்கவும் கோ-ஆப்டெக்ஸ் விற்பனை வளரவும், புதிய ரகங்கள் விற்பனைக் கூடங்கள் திறக்கவும், கூட்டுறவு அமைப்பிற்கு வெளியே உள்ளவர்களை, தமிழ்நாடு கைத்தறி அபிவிருத்திக் கழகத்தின் மூலம்

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல் 24]

சேவை செய்வும், கூட்டுறவு நூற்பாலைகளும், துணி நூல் பதனிடும் ஆலையும், தமிழ்நாடு சரிகை ஆலையும், தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகமும், பட்டு நூல் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கமும், எந்த நோக்கத்திற்காக துவக்கப்பட்டனவோ, அந்த நோக்கம் சிறந்து சிறப்புடன் செயல்படவும் இந்த அரசு முழுமையாகக் கவனம் செலுத்தும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று தறி இல்லாத நெசவாளர் ஏழைப் பெண்களுக்கு 1,000 தறிகள் வழங்கி, ஆயிரம் நெசவாளர் பெண்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கொடுக்கும் திட்டமும் அரசின் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அதிகாரிகள் மற்றும் அரசுத்துறை அதிகாரிகள், நெசவாளர் பிரதிநிதிகள், ஆலையின் பிரதிநிதிகள் இவர்களுடன் பல முறை பேச்சுவார்த்தை நடத்திப் பொதுவாக நலிந்துவிட்ட இத்துறைக்கு புத்துயிர் அளிப்பதற்காக முடிந்த அளவிற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள 1,665 பிரதம சங்கங்களில் இப்போது 297 சங்கங்களில் எலக்டட் போர்டுகளும், 406 சங்கங்களில் நாமினேட்டட் போர்டுகளும், 937 சங்கங்களில் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களும், இதர 25 சங்கங்களில் அரசு அலுவலர்களும் என்றபடி அமைப்பில் இருக்கிறது. இப்படி மிகவும் பெரும்பாலான சங்கங்களில் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களே தொடர்ந்து இருக்கும் நிலை மாறி, அனைத்து சங்கங்களுக்குமே எலக்டட் போர்டு வரவேண்டுமென்று பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்து தெரிவித்தார்கள். தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. பல்வேறு மனுக்களும், கோரிக்கைகளும் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் கூட சட்டமன்றத்தில் வெட்டுப் பிரேரணை வடிவில் இதைத் தந்திருக்கிறார்கள். இதில் நடவடிக்கை எடுக்க 1983ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சட்டம் செக்ஷன் 33/5-ன்படி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும். இதன்படி இப்போதுள்ள நாமினேட்டட் அண்டு எலக்டட் போர்டுகள் கலைக்கப்படுவதுடன், அனைத்து பிரதம சங்கங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்த வழி ஏற்படும். தேர்தல் தேதி விரைவில் அறிவிக்கப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). கூட்டுறவுச் சட்டத் திருத்தத்தை இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றியவுடன் தேதி அறிவிக்கப்படும் என்பதையும் இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கைத்தறித் துறையினுடைய சிறப்பைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு சமயம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் எதற்காக கைத்தறி ஆடையை அணிகிறேன் என்றால், நான்

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ச. தங்கவேலு]

ஒருவன் வேறு ஆடையை அணிவது 10 நெசவாளர்களைக் கொல்வதற்குச் சமம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றி நல்ல பல முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. நாட்டு மக்கள் மானம் காக்கும் நெசவாளர்கள் நெய்திடும் ஆடைகளை பிற நாட்டவர் தங்கத்தை அள்ளிக் கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டதாக வரலாறு எல்லாம் உண்டு. தரமான துணிகளை உற்பத்தி செய்வதில் இந்த அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தும். 'தாயைப் போல் பிள்ளை, நூலைப்போல் சேலை' என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல தரமான நூலை வழங்கி, தரமான துணிகளை நாட்டு மக்களுக்கு இந்தத் துறையின் மூலமாக நாங்கள் வழங்குவோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1953 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணாவும் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், இந்தத் துணி தேக்கத்தைப் போக்குவதற்காக தங்களுடைய தோளில் சுமந்து இந்த கைத்தறி ஆடைகளை விற்ற வரலாறு எல்லாம் உண்டு. அப்படிப்பட்ட பெருமைமிக்க இந்தத் துறைக்கு அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்க என்னப்பணித்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் இந்த நேரத்தில் நான் நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறேன் என்பதையும் நான் நினைத்துப் பார்த்துக்கொண்டு, நெசவாளர் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட ஆக்கப்பூர்வமான பணிகள் தொடரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நூலின் சிறப்பு பற்றி திருக்குறளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“ மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.”

என்ற குறளில் 'மணியில் திகழ்தரு நூல் போல் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல மேலான மணியான திட்டங்கள் அணி அணியாக இந்தத் துறைக்கு வரும் என்பதையும் சொல்லி இந்தத் துறை சம்பந்தமாக மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் டாக்டர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் துணி தேக்கத்தைப் பற்றியும் மருத்துவ வசதியைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. எஸ். எஸ். கருப்பசாமி அவர்கள் மத்திய அரசு நூல் பஞ்சு விலையைக்குறைக்க ஏற்றுமதியை ரத்து செய்து நூலின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற ஆக்கப் பூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏகாம்பரரெட்டி அவர்கள் கூட்டுறவு அமைப்புக்கு தேர்தல் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, வசதியான வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டுமென்ற ஆக்கப் பூர்வமான கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. தனபாலன் அவர்கள் மக்கள் விரும்பும் வண்ணம் புதுரக துணிகளை உற்பத்திச் செய்து கைத்தறித் துறைக்கு புத்துணர்ச்சி வழங்க வேண்டும் என்பதையும் சொன்னார்கள். சரிகை விலை

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல் 24]

உயர்வு, செயற்கைப் பட்டு போன்றவற்றின் விலையைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டுமென்ற ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. மாசிலாமணி அவர்கள் நூலின் விலை ஏற்றத்தைக் குறிப்பிட்டு அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற நியாயமான கோரிக்கையையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் கருந் ஈரோடு போன்ற நகரங்களில் உள்ள கைத்தறித் துணி விலையை, மேலும் வலுப்படுத்த வேண்டும். கைத்தறி விசைத்தறிக்குள்ள இடர்ப்பாடுகளை நீக்கி கைத்தறித் துறை மேலும் சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்ற ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. கஜபதி அவர்கள் சொஸட்டியில் உள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நூல் தட்டுப்பாட்டை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நேரிடையாக நூல் வழங்க வேண்டுமென்ற ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. முகமது சித்திக் அவர்களும் திரு. வெங்கடாஜலம் அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் தள்ளுபடி தொகையை உடனே வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லி, ஆலை பராமரிப்பில் 6 ஆலைகள் நசிந்து போய்விட்டன அதை சீர்படுத்தவேண்டுமென்ற ஆக்கப் பூர்வமான யோசனையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுச் சங்க தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்தையும் ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்போல மதிப் பிற்குரிய திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடைய இடர்ப்பாடுகளை முறைகேடுகளை எல்லாம் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். *மதிப்பிற் குரிய உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் தள்ளுபடியைத் தொடர்ந்து வழங்க வேண்டும், நெசவாளப் பெருமக்களுக்கு உடனே நல்ல பல திட்டங்களைகொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆக்கப் பூர்வமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் கைத்தறி மானியம் தனியாகக் கொடுக்கப் பட்டதற்கு நன்றியும் தெரிவித்து நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றும் சரிகைத் தொழில் நடைபெற வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதே போலே எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய அறக்கட்டளை பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக் கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி மாற்றம் செய்து எந்த ஆணையும் பிறப்பிக்கவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மற்றும் உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களில் துணி தேக்கம், நெசவாளர் நல்வாழ்வு, நூல்விலை ஏற்றம், நிதி உதவி, நிர்வாக சீர்திருத்தம், முறைகேடுகள் என்று பல வெட்டுத் தீர் மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம்

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ச. தங்கவேலு]

கவனிக்கப்படும், ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மனித வாழ்வில் உணவு, உடைக்கு அடுத்தாற்போல் உறைவிடம். மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றித் தந்த மானியக் கோரிக்கை எண். 33-ல் குடிசை மாற்று வாரியப் பணிகளும் அடங்கும். அந்தக் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் முக்கியப் பணிகள் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் என்ற முறையில் சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன் வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடிசை மாற்று வாரியம் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1971 ஆம் ஆண்டு சென்னை நகரத்தில் 1,202 குடியிருப்புகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டு, அவற்றில் 1,63,804 குடும்பங்கள் இருப்பதாகவும் கணக்கிடப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-50)

இந்தக் குடிசைப் பகுதிகளுக்கு சுகாதார வசதிகளைச் செய்து, குடிசைப் பகுதிகளை அகற்றி, குடிசையில் வாழ்ந்த மக்கள் கோபுரம் போல் சட்டப்பட்ட வீடுகளில் குடியமர்த்தப்பட்டனர் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த வாரியத்தின் மூலமாக குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டம் விரைவுபடுத்தப்பட்ட குடிசை மேம்பாட்டுத் திட்டம், உலக வங்கி உதவியுடன் சென்னை புறநகர் அபிவிருத்தித் திட்டம், தமிழ்நாடு புறநகர் அபிவிருத்தித் திட்டம், நடைபாதைவாசிகளுக்கு வீடமைக்கின்ற திட்டம், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், வீடற்றவர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குதல் போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. என்பதையும் இந்த அவைக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடிசைமாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு பணிகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் அரசு அதிகாரிகள் மூலமாக, மேலும் முடுக்கி விடப்பட்டு முன்பிருந்த வேகத்தில் இந்தப் பணிகள் நடைபெற வேண்டும் என்று ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு 1970-71 ஆம் ஆண்டு முதல் 1975-76 ஆம் ஆண்டு வரை 6 ஆண்டுக் காலத்தில் 8.58 கோடி ரூபாய் செலவில் 18,384 குடியிருப்புகள் கட்டி குடியசையில் வாழ்ந்த மக்கள் கோபுரம் போல் சட்டப்பட்ட வீடுகளில் குடியமர்த்தப் பட்டனர். ஆனால் அதற்குப் பின்னால் 1976-77 முதல் 1987-88 வரை சுமார் 12 ஆண்டுகளில் ரூ. 24.76 கோடி ரூபாய் செலவில் 22,604 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் இந்த அவைக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல் 24]

அதிகாரிகளைத் துரிதப்படுத்தி இந்த குடிசை மாற்றுப் பணியை மேன்மேலும் சீராக்க ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு பல்வேறு காரியங்கள் இன்றையதினம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. குடிசைமாற்று வாரியத்தில் இன்றைக்கு 2.5 கோடி ரூபாய் செலவில் இந்த மாடி வீடு கட்டுகின்ற திட்டம் தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. குடிசைமாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசால் பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களுக்கு தலா 50 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் சென்னை நகரத்திற்கு அந்தத் தொகை முழுவதும் வழங்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய சீரிய ஆலோசனையை ஏற்று ஒன்பதாவது நிதிக் குழு—மதிப்பிற்குரிய திரு. சால்வே அவர்களுடைய தலைமையில் வந்த அந்த நிதிக்குழுவை—பல்வேறு குடிசை பகுதிகளுக்கு நாங்கள் நேரிலே அழைத்துச் சென்று அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் விளக்கிச் சொன்னோம். அவர்களும் ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 50 கோடி ரூபாய் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்டால் இந்த அரசு நிச்சயமாக நல்ல பல திட்டங்களைச் செய்து முடிக்கும் என்பதையும் இந்த அவைக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நகர ஊரமைப்புத்துறை நில உபயோகத்தை பொறுத்த முதன்மையான திட்டத்தைத் தயாரிப்பது மாஸ்டர் பிளான் தயாரித்தல் என்பதாகும். பொதுவாகக் கிராமப்புறங்களில் 80 சதவிகிதம் மக்கள் வாழ்ந்ததாகவும், 20 சதவிகிதம் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்ந்ததாகவும் கணக்கிடப்பட்டது. தற்போது கணக்குப்படி 35 சதவிகிதம் நகர்ப்புறங்களிலும், 65 சதவிகிதம் கிராமப் புறங்களிலும் இன்றையதினம் வசித்து வருகின்றார்கள். பெருகி வருகின்ற மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப திடீரென்று உருவாகின்ற குடிசைகளை அகற்றுகின்ற பணியும், பெருகி வருகின்ற மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப நகரின் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்கள், போக்குவரத்து, அங்காடிகள் அமைத்தல், சாலை வசதி செய்தல் போன்ற பல்வேறு நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களும் இந்தத் துறையின் மூலமாக இந்த அரசு சீரிய முயற்சி எடுத்து செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நகர உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மனைப்பிரிவு வரை படங்களைத் தயாரித்து அறிவுரை வழங்குதல், உள்ளாட்சி குழுமங்களுக்குத் திட்டம், கட்டிட விதிகளின் மேல் முறையீட்டாளராக செயல்படுதல், புயலில் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளிய மக்களை காப்பது மற்றும் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையைப் பாதுகாப்பது போன்ற திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

வான்வெளி நகரப் படங்களை நகர அமைப்புப் பணிகளில் பயன்படுத்தி, இந்த நாட்டின் அனைத்து நகர அமைப்பு நிறுவனங்களிலும் முதன்மையாக இந்தத் துறை செயல்பட்டுக்கொண்டு

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. ச. தங்கவேலு]

இருக்கிறது. பாதுகாப்பு இடங்கள்—புயலில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்த ஆண்டில் புயல் பாதுகாப்புக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு மேலும் 19 இடங்களைத் தேர்வு செய்து பணிகள் துவங்க இருக்கின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் இத்துறை மேற்கொண்டு செயல்பட்டு வரும் சிறப்பான திட்டங்களில் மூன்று—முதலாவது, தமிழ்நாடு நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டம். (தமிழ்நாடு அர்பன் டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜெக்ட்) ரூபாய் 632 கோடியில் உலக வங்கி உதவியுடன் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. சிறப்பாக மனைப் பிரிவுகளை வடிவமைக்கும் பணியை இந்தத் துறை ஏற்றுள்ளது. மைய அரசும், மாநில அரசும் தலா ரூபாய் 60 இலட்சம், மொத்தம் ரூ.120 இலட்சம் செலவில் ஒவ்வொரு சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகரத்திற்கு ஒருங்நினைந்த வளர்ச்சித் திட்டம் (இன்டக்ரேட்டட் டெவலப்மெண்ட் ஃபார் ஸ்மால் அண்டு மீடியம் டவுன்ஸ்). இத் திட்டத்தின் கீழ், நலிந்த பிரிவினருக்கு வீட்டுமனைகள் அளித்தல், பேருந்து நிலையங்கள் குட்டுதல், மற்றும் மேம்படுத்துதல், வார மற்றும் நாள்நாடிகளை அமைத்தல் மற்றும் மேம்பாட்டுப் பணிகளில் வணிக வளாகங்களை அமைத்துத் தருதல் போன்ற சிறப்பான திட்டங்களும் இத்திட்டத்தில் அடங்கும்.

இந்தத் திட்டத்தில் இந்த நடப்பு ஆண்டில் மைய அரசும், மாநில அரசும் ரூபாய் 400 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூன்றாவதாக தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு உள்ளாட்சிக்கும் மாநில அரசே ரூபாய் 25 இலட்சம் கடனுதவி அளித்து, பொதுமக்களுக்குப் பயன் உள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றப் பயன்படுகின்ற ஒருங்நினைந்த நகர்ப்புற அபிவிருத்தித் திட்டம்—இன்டக்ரேட்டட் அர்பன் டெவலப்மெண்ட் ப்ரோக்ராம்—இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், நடப்பாண்டில் ரூபாய் 125 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந் தநேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நகர மேம்பாட்டுத் திட்டம், முதன் முதலில், 1973 ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பெருநகர வளர்ச்சிக் குழுவும் நிறுவப் பட்டது. அந்தக் குழுவும் மேற்சொண்டு நிறைவேற்றத் தொடங்கவிருக்கின்ற பணிகளை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலில் கோயம்பேடு மொத்த விற்பனை அங்காடி வளாகம், 295 ஏக்கரில் அந்த வளாகம் அமைக்கப்படும். துணி மற்றும் உணவு தானியங்கள், பூ வகைகள், காய்கறிகள் போன்ற அங்காடிகளும் அங்கே அமைக்கப்படும். பேருந்து நிலையமும், சுமை வண்டி நிலையமும் உருவாக்கப்படும். இந்தத் திட்டம் 40 கோடி

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல் 24]

ரூபாயில் 2,500 கடைகளைக் கொண்டதாக தற்போது நிறைவேற்றப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இறுதியில் இந்தத் திட்டம் பூர்த்தி ஆகும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்கின்றேன்.

அடுத்து, சாத்தாங்காடு பகுதியில் இரும்பு மற்றும் எஃகு அங்காடி—206 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் இந்தத் திட்டம் இன்றைக்குச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 840 அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட மனைகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; 17 கோடி ரூபாயில், 1990-ம் வருட ஆரம்பத்தில் இந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வரும். மதுவரத்தில் சுமார் 8 கோடி ரூபாய் செலவில் சுமை வண்டி நிலையத்திற்கான அபிவிருத்திப் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தச் சுமை வண்டி நிலையம் 1990 ஆம் வருட ஆரம்பத்தில் செயல்படத் துவங்கும். சோயம்பேட்டில் பேருந்து நிலையத்திற்கான அபிவிருத்திப்பணிகள் விரைவில் தொடங்கும். புறநகர் வளர்ச்சித் திட்டங்கள்—கும்மிடிப்பூண்டி மற்றும் திருவள்ளூர் நகரங்களில் மேம்படுத்தப்பட்ட பணிகள்—கும்மிடிப்பூண்டி மற்றும் திருவள்ளூர் நகரப் பகுதிகளில் முன்னேற்றப் பணிகளை மேற்கொள்கின்ற அளவில் இன்றையதினம் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பகுதிகளுக்கு, திட்டக் குழுமங்கள் ஏற்படுத்தி, அவற்றின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் குழும எல்லைக்கான நடவடிக்கைகள் இந்த அரசினுடைய பரிசீலனையில் இன்றையதினம் இருக்கின்றது.

தமிழ்நாடு நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், உலக வங்கி உதவியுடன் இயங்கிவரும் தமிழ்நாடு நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டம் மொத்தம் 632.6 கோடி ரூபாயில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் சென்னை மற்றும் மாநிலத்திலுள்ள இரண்டு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுள்ள 9 நகரப் பகுதிகள் அடங்கும். அவைகள் மதுரை, சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சி, வேலூர், ஈரோடு, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மற்றும் திருப்பூர் நகரங்கள் ஆகும்.

போக்குவரத்து மேற்பாதை மற்றும் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பீடு 100.3 கோடி ரூபாய் ஆகும். அதில் சென்னைக்கு மட்டும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதொகை 58.8 கோடி ரூபாய் ஆகும். சாலைகள், பாலங்கள் அமைத்தல், தானாக இயங்குகின்ற சிக்னல்கள், பாதுசாரிகளுக்கான கீழ், மேல் பாதைகள் புதிதாக அமைத்தல் போன்ற பணிகளும் நடைபெற இருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் சென்னையில் நேரு சிலை உள்ள கத்திப்பாரா முதல் சென்னை திருவள்ளூர் சாலையில் லூகாஸ் டி.வி.எஸ். வரையுள்ள உள்வட்டச் சாலை சுமார் 130 அடி அகலத்திற்கு நான்கு வழிச் சாலையாக, திட்ட மதிப்பீடு ரூபாய் 1,015 இலட்சத்தில் செயல்பட்டு, இந்த ஆண்டில் துவங்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. ச. தங்கவேலு]

(பிற்பகல் 2-00)

புதிய உள்வட்டச் சாலை எருக்கஞ்சேரி முதல் மீஞ்சூர் வரை மதிப்பீடு ரூபாய் 640 லட்சம். இந்த ஆண்டிலே துவக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மீஞ்சூர் சாலைக்கும் எண்ணூர் துரித வழிச் சாலைக்கும் இடையில் உள்ள வட்ட சாலை 5.6 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு 2 வழித் தடங்களாக இருப்பதை 4 வழித் தடமாக சுமார் 130 அடியாக இந்தப் பாதை விரிவு செய்யப்படும். இதனுடைய திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 250 லட்சம் ஆகும்.

நேரு சிலை கத்திப்பாரா சந்திப்பு முதல் மீனம்பாக்கம் சர்வதேச விமான நிலையம் வரை உள்ள சாலையை அகலப் படுத்த ரூ. 350 லட்சம் செலவில் வேலை இந்த ஆண்டு துவங்கும். இந்த ஆண்டில் கீழ்ப்பாக்கம் பகுதியில் உள்ள உள் வளைவு சாலை சீரமைக்கப்படும். இதனுடைய திட்ட மதிப்பு ரூ. 224 லட்சம். கூவம் ஆற்றின் குறுக்கே உள்ள 3 பாலங்கள் சீரமைப்பு மதிப்பீடு தொகை ரூ. 255 லட்சத்தில் இந்த ஆண்டு துவக்கப்படும். இந்த ஆண்டு 300 பஸ் அடித்தளங்கள் வாங்கவும், மற்றும் போக்கு வரத்து பணிமனைகளைக் கட்டவும் வேலை நடைபெறும்.

கோவையில் வட கோவை க்ராஸ் கட் சாலையிலுள்ள ரயில்வே மேம்பாலத்தை திருப்பிக் கட்டவும் மற்றும் அந்தச் சாலையை அபிவிருத்தி செய்யவும் மதிப்பீடு ரூபாய் ஆயிரம் லட்சத்தில் இந்த ஆண்டு வேலை மேற்கொள்ளப்படும். பெரிய பஜார் சாலையிலுள்ள கீழ்ப் பாலத்தை அகலப்படுத்தும் பணி இந்த ஆண்டு மேற்கொள்ளப்படும். இதனுடைய திட்ட மதிப்பு ரூ. 120 லட்சம் ஆகும்.

மதுரை கோச்சடை முதல் குமரகம் வரை தேசிய நெடுஞ் சாலை எண். 7-ல் புறவழிச் சாலையில் சைக்கிள் பாதை மற்றும் நடைபாதை அமைத்தல் மற்றும் சாலையின் இருபக்கமும் போக்குவரத்துக்கு உதவுவதற்காக அணுகு சாலைகள் அமைத்தல் ஆகியவற்றிற்கு திட்ட மதிப்பு ரூ. 192 லட்சம்.

திண்டுக்கல் சாலையில் உள்ள பெரியார் பேருந்து நிலையம் அருகில் திண்டுக்கல் சாலையில் ரயில்வே மேம்பாலம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு எல்லிஸ் நகர் வழியாக அணுகுசாலை அமைக்கும் திட்டம் ரூ. 360 லட்ச மதிப்பில் இந்த ஆண்டில் தொடங்கும்.

மதுரை மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையை இன்றையதினம் நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் மதுரை மக்களின் முக்கிய பிரச்சினையான தத்தனேரி மயானத்திற்குச்

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல் 24]

செல்கின்ற பாதை ராஜா மில் அருகில் வைகை ஆற்றின் குறுக்கே தத்தனேரி மயானத்திற்கு செல்வதற்கான நீர் மூழ்கிப் பாலம் மதிப்பீடு ரூபாய் 120 லட்சம் செலவில் கட்டப்படும். வைகை ஆற்றின் குறுக்கே அண்ணாநகர் காமராசர் சாலையை இணைக்கின்ற ஒரு உயர் மட்ட பாலம் அமைக்கும் திட்டம் திட்ட மதிப்பு ரூ. 370 லட்சத்தில் இந்த ஆண்டே தொடங்கப்படும்.

திருச்சியில் புதுக்கோட்டை சாலையில் உள்ள 3 ரயில்வே மேம்பாலங்களை அகலப்படுத்தி திரும்பக் கட்டுதல், சாலைகளைச் செப்பணிதல் போன்ற பணிகளுக்காக திட்ட மதிப்பு ரூ. 355 லட்சம். திருநெல்வேலி வண்ணாரப்பேட்டை வழியாக தேசிய நெடுஞ்சாலை எண். 7 புறவழிச் சாலை அமைத்தல், மற்றும் 2 ரயில்வே மேம்பாலங்களைப் புதிதாகக் கட்டுதல். தாமிரவரணி ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு உயர்மட்ட பாலம் அமைத்தல் திட்ட மதிப்பு ரூ. 500 லட்சம் செலவில் இந்த ஆண்டே தொடங்கப்படும்.

அதேபோல் குடிசை மாற்று வாரியப் பணிகளும் இந்தத் துறையின் மூலமாகச் செய்யப்படுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 10 நகரங்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய எல்லா அடிப்படை வசதிகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கும், பொது வசதிக்காகவும் 94 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு நில உரிமை ஆக்கவும், ரூ. 64.4 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே சென்னையில் மட்டும் 45 ஆயிரம் குடும்பங்கள் குடிசைப் பகுதியில் ரூ. 28.7 கோடி செலவில் மேம்படுத்தப்படும். சென்னை மற்றும் உள்ள நகரங்களில் ரூ. 8.2 கோடி செலவில் 20,300 குடும்பங்கள் பயன்பெறும் வகையில் குடிசைப் பகுதிகள் மேம்பாடு திட்டம் 1989-90 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்படும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சந்திரதாஸ் அவர்கள் நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்குழுமத்தில் உறுப்பினர் செயலாளர் மற்றும் உள்ள பதவிக்கு தொழில் நுட்பக் கல்வி பெற்றவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைச் சொன்னார்கள். இந்தக் குழுமத்தில் அனைத்து மட்டத்திலும் தொழில் நுட்பக் கல்வித் தகுதி வாய்ந்த அலுவலர்களே பணியாற்றி வருகிறார்கள். பல்வேறு பிரிவுகளில் பணியாற்றுகின்ற அவர்களுடைய பணிகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கின்ற வகையில் இந்தத் திட்டம் நடைபெறுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல் பூவிருந்தவல்லி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் பிளானிங் பர்மிஷன் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் இது போன்ற பணிகளில் தடங்கல் ஏற்படாத வண்ணம்

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. ச. தங்கவேலு]

இந்தக் குழுமத்தின் மூலமாக அறிவுரை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. தேக்கமான நிலையிலுள்ள மனுக்களை விரைவில் முடித்துத் தர, இதற்காக ஒரு குழுவும் அமைக்கப்பட்டு இந்தத் துறை சீருடனும் சிறப்புடனும் நடைபெற பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமம் முழுமையாகப் பாடுபடும் என்பதைச் சொல்லிக் கைத்தறி மற்றும் பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமத்தினுடைய மானியக் கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி சம்பந்தமாக ஓர் ஆலோசனைக் குழு பணிகளைத் தொடங்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்த ஆலோசனைக் குழுவில் நெசவாளர்கள் மற்றும் கை நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அமைப்புகளுக்குப் பிரதி நிதித்துவம் தரப்படுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அரிய ஆலோசனையையும் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பான முறையிலே பதில் அளித்தார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்த தற்குப் பிறகு இந்த போர்டை அமைத்தார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்பே பெருந்தலைவர் காமராசர் காலத்திலேயே நம்முடைய ஆர்.வி. அவர்கள் இருக்கும் போது அவசியம் யூனிட் மூலமாக அடுக்கு மாடிகள் கட்டி 10 ரூபாய்க்கு 5 ரூபாய்க்கு என்று வாடகைக்கு விட்டு காலப் போக்கில் அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது அது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்ட் சிட்டிக்கு மட்டும் இல்லாமல் அதை தாலுக்காக்களுடைய தலை நகரங்களுக்கெல்லாம் விஸ்தரிப்பு செய்வதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குடிசை மாற்று வாரியம் தொடங்கப் படுவதற்கு முன்பு, ஏழையெளியவர்களுக்கு இதுபோன்ற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டதாக அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் பரந்த அளவிலே, இதற்காகவே குடிசையில் வாழ்கின்ற மக்களை மாடி வீடுகளில் அமர்த்த வேண்டுமென்பதற்காகவே தொடங்கப்பட்ட திட்டம் குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டம். ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஸ்கீம் என்பது வேறு. ஸ்லம் கிரியரன்ஸ் ஸ்கீம் என்பது வேறு, ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் என்பது குடிசைப் பகுதிகளை மேம்படுத்துகின்ற திட்டம். சுகாதார வசதிகள், விளக்கு வசதிகள், இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்வது மேம்பாட்டுத் திட்டம், குடிசைகளை—ஸ்லம் கிரியரன்ஸ்—அறவே அகற்றிவிட்டு அந்த இடத்தில் அடுக்குமாடிகளைக் கட்டித் தருகின்ற திட்டம் இந்தத் திட்டம். எனவே அதற்கும் இதற்கும் நிரம்ப வேறுபாடு உண்டு. வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாக கட்டப் பட்டவை ஆங்காங்கு, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் கட்டப்பட்டன. ஆனால் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பாக பல்லாயிரக் கணக்கிலே ஏழை எளியவர்களுக்கு அடுக்கு மாடி வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதுதான் வேறுபாடு.

*திரு. கோ. பூவராகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரை கூறுகின்ற போது நிறைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்றும், ரீபேட் வழங்குவதிலே முறைகேடுகள் இருந்திருக்கின்றன என்றும், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் எங்கோ போய் விட்டது, அதைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படி வெறும் அறிவிப்போடு இருந்துவிடாமல், கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு முறையாக மற்ற மாநிலங்களிலே, அமைச்சராக இருந்தாலும் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் தண்டனை வழங்கக் கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றபோது நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் அதுமாதிரி ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்து விட்ட தவறுகளுக்காக யாரையும் தண்டிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் உடையதல்ல இந்த அரசு. நமது மாண்புமிகு (குறுக்கீடு) முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்களுக்கு ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பொழுது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த நண்பர் ஹண்டே அவர்கள்—அப்பொழுது அவர்கள் சுதந்திரா கட்சி என்று எனக்கு நினைவு, அந்தக் கட்சியிலே இருந்தார்—அதற்கு முன்பு ஏற்பட்ட தவறுகளுக்கெல்லாம் தவறு செய்தவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று மிக ஆத்திரத் தோடு பேசினார்கள். அப்போது அண்ணா சொன்ன பதிலை நான் இங்கே நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 24] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது விவாதித் தோமே இதுவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை தான், சிறப்பாக, பெரிய தண்டனை எதுவும் தர வேண்டாம் என்று. எனவே குற்றச்சாட்டுகள் எடுத்துக் காட்டப்படும் பொழுது அதற்கு ஆதாரங்கள் இல்லையென்று இருந்தால் அதை மறுக்க யாருக்கும் உரிமையுண்டு.

(பிற்பகல் 2-10)

திரு. பூவராகன் அவர்களுக்கே கூட உரிமை உண்டு. ஆனால் அவர்சன் மறுக்கவில்லை; தண்டனை வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். நண்பர் இராதா அவர்கள் சொல்வதைப்போல யாரையும் மிரட்டுவதற்காக குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லவில்லை. 'ஃபைல்'களை எடுத்து வைத்து, இந்த இந்த நேரத்தில் இந்த இந்த காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை, தேதி வாரியாக அந்தச் செயல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தான் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தத் தவறுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு கடந்தகால தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். சுட்டிக் காட்டப்பட்டது மாத்திரமல்ல. அந்தத் தவறுகளை நிவர்த்தி செய்து நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை, ஆட்சியை நடத்த வேண்டுமென்ற குறிக்கோளும் அதிலே அடங்கி இருக்கிறது. இதுவே போதும் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவர் ஒரு பிரதான விஷயத்தை விட்டிருக்கிறார் என்பதால் நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். மத்திய அரசின் கொள்கை சம்பந்தமாக பரவலாக விலைவாசி ஏற்க் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவிர்கள். ஆனால் நெசவாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு இல்லாமல் இன்றைக்கு சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நெசவாளர்கள் அனைத்துப் பகுதியினருக்கும் ஊதியம் அளிப்பது சம்பந்தமாக அரசின் கொள்கை என்ன என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தின்படி இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் பல்வேறு வடிவங்களில் பல்வேறு கோரிக்கை மனுக்கள் வந்து கொண்டிருந்ததை நானும் அறிவேன். அது சம்பந்தமாக அரசு அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி முடிவு செய்யும்போது இந்தக் கோரிக்கையையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 24]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து இரண்டு பிரச்சினைகளைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு 1—4—1989 முதல் புதிய திட்டத்தை அறிவித்துருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தள்ளுபடி மானியத்திற்குப் பதிலாக விற்பனை முன்னேற்ற உதவித் தொகை என்று இருக்கக் கூடிய அந்தத் தொகை பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்படவிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தொடர்ந்து ரிபேட் என்பது கிடைக்குமா? கிடைக்காதா? ஏற்கெனவே மத்திய அரசு இதை நிறுத்தப் போவதாக போன தடவையே பேசியிருக்கிறோம். ஆகவே, தொடர்ந்து 30 நாட்களுக்குப் பதிலாக 60 நாட்கள் ரிபேட் வழங்கப்படுமா? இந்த மாற்றுத் திட்டம் என்பது எப்படி எந்த முறையில் நிறைவேற்றப்படும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் ஒரு கோடி மக்களுக்கு வேஷ்டி, சேலை இலவசமாக வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சரியான கணக்கு எடுத்து 'லிஸ்ட்' ஏதாவது வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி இல்லை என்றால் யார் யாருக்கு பெறக்கூடிய தகுதி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கெல்லாம் இலவச வேட்டி, சேலை பெற முடியாமல் போய் விடுமே. அது எந்த முறையில் வழங்கப்படவிருக்கிறது? என்ன அடிப்படையில் 'லிஸ்ட்' தயார் பண்ணியிருக்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ரிபேட் விவகாரத்தில் மத்திய அரசோடு தொடர்ந்து இந்த அரசு பேசும். அவர்கள் இறுதியாக ரிபேட் தர இயலாது நெசவாளர்களுக்கு என்று சொல்லி விடுவார்களேயானால் மாநில அரசு இந்த ரிபேட்டை வழங்க முன்வரும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதோடு, திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இன்னொன்றையும் கேட்டார்கள். இலவசமாக வேட்டி, சேலை, ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒராண்டுக்கு ஒரு வேட்டி, ஒரு சேலை தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, பத்திரிகைகளிலே கூட ஒரு வேட்டி, ஒரு சேலை என்பதை ஒரு ஜோடி என்று போட்டு, இரண்டு வேட்டி, இரண்டு சேலை என்று பிரசுரித்து விட்டார்கள். ஒரு வேட்டி, ஒரு சேலை தான். அது எந்த அடிப்படையில் தரப்படும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்களுக்கு வேட்டியும் பெண்களுக்கு சேலையும் தரப்படும். (பலத்த சிரிப்பு) ரொம்ப கோடையாக, வெயிலாக இருக்கிறதே, கொஞ்சம் சந்தோஷமாக இருக்கலாம் என்பதற்காக வேடிக்கையாகச் சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.

1989 ஏப்ரல் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே என்பதில் அந்த அடிப்படை ஆராயப்பட்டதா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே 5 கிலோ இலவச அரிசி வழங்கியபோது அதிலே ஊடுருவிய சில தவறுகள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதற்கு என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் என்று யார் யாருக்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறதோ அந்தக் குடும்பங்களுக்குத்தான் ஒரு வேட்டி, ஒரு சேலை தரப்படவிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது வருடப் பிறப்பிற்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட அரிசி சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் என்னுடைய கார்டில் 200 ரூபாய் என்று தவறுதலாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னொரு இடத்தில் சாதாரணமான ஒரு ஏழையின் கார்டில் 800 ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எனக்கு இலவச அரிசி கிடைக்கிற வாய்ப்பும்—நான் வாங்க வில்லை—யாருக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமோ அவருக்கு சிடைக்காமலும் போய்விட்டது. ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் கொடுக்காமல் தனியாகக் கணக்கு எடுத்து வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலில் 40 இலட்சம் பேருக்கு இலவச அரிசி வழங்கப்படும் என்று தான் அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களோடு தொடர்புகொண்டு கலந்து பேசிய போது அது 52 இலட்சமாக ஆயிற்று. கடைசியாகப் பார்க்கும் போது 72 இலட்சத்தைத் தாண்டி 76 இலட்சம் என்ற அளவுக்கு வந்துவிட்டது. எனவே தான் எப்படி இந்த வளர்ச்சி ஏற்பட்டது என்பதை நடந்து முடிந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டில் கலந்து பேசி அதற்குப் பிறகு ஒரு குழு நியமிக்கப் பட்டு குடும்பக் கார்டு வைத்திருப்பவர்கள் யார், யார் உண்மை யான வருமானத்தைக் காட்டியிருப்பார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டறிந்து அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு வண்ண அட்டை தருவது என்று இந்த அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி எல்லாம் விரிவாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால், திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் விரும்பினால் நாளை யதினம் நடைபெறுகிற மானியத்திலே உணவுத் துறை அமைச்ச ரிடத்திலே இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டு அது அமல்படுத்தப்படாமல் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சொல்லப்படுகிற ஒரு காரணம் போதுமான ஸ்டாஃப் சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1989 ஏப்ரல் 24]

வில்லை என்பது. நிதிநிலை எப்படி இருந்தாலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக இயற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்துகின்ற வகையில் உரிய நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்குமா? அடுத்து அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இந்தக் கைத்தறித் துறைக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியத்தை அவர்கள் அங்கே சென்று பார்க்கும்போது அடுக்கடுக்காகச் சொன்னார்கள். பல இடங்களில் பார்பர் ஷாப்ஸ் இருக்கின்றன; பல இடங்களில் டி ஷாப்ஸ் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கைத்தறிக்காக ஒதுக்கப்படக்கூடிய இந்த மானியத்தை இப்படி தவறாக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு இருப்பதை அப்போதிருந்த அதிகாரிகள் பார்த்துக் கொண்டு என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு உண்டா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நெசவாளர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக, அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதற்காக, என்ன தான் நிதியாதாரத்திலே நெருக்கடி இருந்தாலும் கூட அதற்கென பணிபுரிவதற்கான அலுவல் நடைபெறுவதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லாமல் இந்த அரசு பார்த்துக் கொள்ளும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் மற்றொரு ஐயப் பாட்டினையும் எழுப்பினார்கள். கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற அந்தத் தவறுகளுக்கு அதிகாரிகள் காரணமா வேறு யாராவது காரணமா என்று கேட்டார்கள். இதை அந்தந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்கள் நன்றாகப்பூரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்; எனவே அவர்கள் அந்தக் காரணத்தை இன்னும் ஆழமாக அறிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை. அவருக்கே அந்தக் காரணத்தினுடைய ஆழம் நிச்சயமாகப் புரியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எம்.ஜி.ஆர். பெயரில் இருக்கின்ற அறக்கட்டளையினுடைய பெயர் இங்கே இல்லை என்பதற்கான ஆதாரத்தோடு தான் தெரிவித்திருக்கிறேனே தவிர வேறல்ல. சென்ற ஆண்டு 1987-88ஆம் ஆண்டு அறக்கட்டளை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அவருடைய பெயர் இருந்தது. அது இன்றைக்கு வந்து இருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பிலே எந்தவிதமான பெயரும் இல்லாமல் வந்திருக்கிறது என்பதை நான் ஆதாரத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தவறு சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை.

அடுத்து அறிவிக்கப்பட்ட ஜரிகை ஆலை கும்பகோணத்தில் ஆரணியில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ஆலையை விஸ்தரிக்கலாமா என்று ஒரு யோசனை இருப்பதாகச் சொல்லும்போது அந்த

1989 ஏப்ரல் 24]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இரண்டு ஆலைகளுமே போய்விடப் போகிறதோ என்ற பயம் எனக்கு இருக்கிறது. எனவே நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று குரத்திலே இருந்து ஜரிகை வருகிறது. நாம் காஞ்சிபுரத்தில் ஜரிகை உற்பத்தி செய்கிறோமே தவிர அது முழுமையான உற்பத்தி அல்ல. வயர் பூராவையும் குஜராத்திலே இருந்துதான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே கிட்டிந்தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆலை முழுமையான அளவுக்குச் செயல்படுகிறதா என்றால் இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மீது இருந்த அன்பின் காரணமாகத் தான் அந்த ஆலையைக் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, அந்த ஆலை அமைக்கப்பட்டது. எனவே கும்பகோணத்திலும் ஆரணியிலும் அந்த ஆலை வர வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தேர்ந்தெடுத்த குழுக்களை எல்லாம் கலைத்தார்கள் நாம் ஒன்றைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குழுக்களைக் கலைப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கையிலே இருக்கிறது. குழுக்களைக் கலைத்து அதிகாரிகளின் கையிலே ஒப்படைக்கும் போது எவ்வளவு பெரிய ஊழல்கள் நடக்கப் போகின்றன என்பதை நீங்கள் கண்காணிக்க வேண்டும் என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல் நாமினேட்ட்டுக்குழுக்கள் என்று குழுக்களை வைத்துக் கொண்டு 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் என்று அதிகாரத்தில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையும் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? இன்றைக்குச் சிவர் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று இருக்கிறார்கள். அவர்களை எப்படிக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன். அதேபோல் கைத்தறித் துறையிலே எந்தக் குழுக்கள் அமைத்தாலும் அதிலே நெசவாளர்களைப் போடாமல் வெளியார்களை வேறு, வேறு காரணங்களால் நீங்கள் போடுவீர்களேயானால் நிச்சயமாக ஊழல் நடக்கும். எனவே அதைத் தவிர்க்கின்ற வகையில் நெசவாளர்களுக்கு மட்டுமே அந்த வாய்ப்பினைத் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-20)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ பெயர் மாறிவிட்டது என்பதை நண்பர் திரு. இராதா அவர்கள் பெரிதுபடுத்தி இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த துறை அதிகாரிகளோடு, அது குறித்து நான் கலந்து பேசுவேன். ஒன்றை நண்பர் இராதா அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் வைக்கப்பட்ட ஒரு பெயர் மாற்றப்படவேண்டும் அல்லது அழிக்கப்படவேண்டும் என்ற குறுகிய நோக்கம் இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது. அப்படியிருந்தால், டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 24]

மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயரை எடுத்திருக்கலாம். எடுக்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல, ஒரு பெரிய விழா, அகில இந்திய அளவில் நடைபெற்ற விழா நம்முடைய இந்திய குடியரசுத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட் ராமன் அவர்கள் கலந்துகொண்ட விழாவிலேதான் திரைப்படத் துறைக்கு வழங்குகின்ற விருதுகளிலே எம்.ஜி.ஆர். விருது ஒன்று வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறேன். இத்தகைய மனப் பான்மை உள்ள ஒரு அரசைப் பார்த்து நீங்கள் எம்.ஜி.ஆர். அறக்கட்டளை என்பதை மாற்றிவிட்டீர்களா என்று கேட்பது முறையல்ல. அந்த நோக்கம் நிச்சயமாகக் கிடையாது. எப்படி அந்த மாறுதல் ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றி நிச்சயமாக விசாரிப்போம்.

அவர்கள் ஏதோ ஜிரிகை பற்றிச் சொன்னார்கள், காஞ்சி புரத்திலிருந்து மாற்றிவிட்ட காரணத்தினால், இது போய் விடுமா என்று கேட்டார்கள். இன்னொன்று வருவதால் இது போய்விடாது. எல்லாம் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அவருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே போடப்படுகிற குழுக்கள் இப்போது கலைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். குழுக்கள் கலைக்கப்பட்டிருப்பதே விரைவிலே தேர்தல் நடத்துவதற்காகத்தான். விரைவிலே தேர்தல் நடைபெறும். அந்தத் தேர்தலில் நெசவாளர்கள் நிரம்பப் பங்கு பெறுகின்ற அளவுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் வழங்கப்படும் என்பதையும் நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையிலே அருப்புக்கோட்டை நகரத்திற்கு மட்டும் 1987 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் இராமநாதபுரம் மத்திய வங்கியிலிருந்து ஏறக்குறைய 20 லட்சம் ரூபாய் பிரதம சொசைட்டிகளுக்கு, கைத்தறி சொசைட்டிகளுக்கு பண்டிகை முன்பணமாக கொடுக்கப்பட்டது. என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பண்டிகை முன்பணம் நம் அரசு விதிமுறைகளின் பிரகாரம், மத்திய வங்கியிலிருந்து பிரதம வங்கிகளுக்குச் செல்கின்றபோது இன்வாய்ஸ் ஆக தரலாம் அல்லது அதற்கான பட்டியல் செல்லும், அங்குள்ள வங்கிகளுக்கு மாற்றிக் கொள்வதற்காக. ஆனால் இராமநாதபுரம் மத்திய வங்கியிலிருந்து பிரதம நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு 20 லட்சம் ரூபாய் 'Cash-ஆக கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கான ஆதாரங்கள், அதற்கான ஆவணங்கள் மத்திய வங்கியிலே இருக்கின்றன. அங்கே பெறப்பட்டு இருப்பதற்கான ரெக்கார்டுகள் இருக்கின்றன

1989 ஏப்ரல் 24] [திரு. வே. தங்கபாண்டியன்]

இதைப்பற்றி ஆய்ந்து விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டு இந்த அரசே செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கைத்தறி துறையில் 1980 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து கைத்தறி ஆய்வாளர்களாக 45 பேர்கள் தற்காலிக பணியாளர்களாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் தகுதியின் அடிப்படையிலே எங்களை நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டும் என்று அரசுக்கு கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக நியமிக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறதா என்பதையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அனைவரும் படித்த பட்டதாரி இளைஞர்கள் ஆகவே, அவர்களை நிரந்தரம் ஆக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கைத்தறி அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மூலமாகப் பதிவை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்தை அரசு அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி அதற்கான முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இடையிலே வெளியிலே போய் இருந்தீர்களா?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே உங்களுக்கு சிரமம் வேண்டாம் என்று பேசாமல் இருந்தேன். இருந்தாலும் கடமையை உத்தேசித்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் உள்ளிட்டு இந்த நகரத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்கள் சார்பாகவும் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த குடிசை மாற்று வாரியத்தில் மேம்பாடு திட்டங்களுக்காக மத்திய நிதிக் ரூபாய் பரிசீலனையின் பேரில் 50 கோடி ரூபாய் கல்கத்தாவுக்கும், பம்பாய் மாநகரத்திற்கும் அளிக்கப்பட்டது. சென்னைக்கு அளிக்கப்படவில்லை அது குறித்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் நிதிக்குழு தலைவர் திரு. என். பி. கே. சால்வே அவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் எதிர்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 ஏப்ரல் 24]

பார்க்கப் படுகிறது என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அவர்களிடத்திலே எதிர்பார்க்கப்படுகிற பணத்தை வரும் என்ற நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்து குறிப்பாக நம்முடைய சென்னையில் மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கின்ற இந்த குடிசை மாற்றுத் திட்டத்தை சில பகுதிகளை தேர்தெடுத்து நல்ல கட்டிடங்களை கட்டுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? 50 கோடி ரூபாய் வரும் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய அரசும் இதுகுறித்து அக்கறை எடுத்து தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து சென்னை நகரின் பல்வேறு பகுதிகளில் குடிசை மாற்று வாரிய திட்டத்தை மேம்படுத்தும் வகையில் இதனை ஏற்று நல்ல கட்டிடங்களாக கட்டித் தர இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்து அரிய கருத்து. அதை நான் வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்தால் நிச்சயமாக சென்னை நகரத்திற்கும் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளுக்கும் குடிசைகளை மாற்றுகின்ற நல்ல திட்டத்தை இந்த அரசு சிறப்பாக செய்து முடிக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும்.

திரு. வி. இராமசாமியினுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மாணியக் கோரிக்கை எண். 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 53,71,75,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மாணியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி.

திரு. மா. சுந்தரதாஸினுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

1989 ஏப்ரல். 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 34— நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 68,46,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும். ”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (25-4-1989) காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2.27 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

88. திருநெல்வேலி, ஸ்ரீவைகுண்டம் முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிக்கு சில கிராமங்களை சேர்ப்பது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 11-3-1988-ஆம் நாளிட்ட 384-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை 1959-ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959] 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.]

89. டி. கல்லுப்பட்டி முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிக்காக பகுதியினை அறிவிப்பது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 15-3-1988 ஆம் நாளிட்ட 423-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1959-ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

90. 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தின் இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டறிக்கை [1962 ஆம் ஆண்டு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 58/1962) 31 (11) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது). தமிழ், ஆங்கிலம்].